

چاپی سینیہم

خالد نیر توغروں

جانان

لیزمہ بارانیک له هه ست

جانان

لایزمہ بارانیک لہ شہست

ناوی کتیب : جانان
نووسەر : خالد ئیرتوغرون
وهرگیر : سروشت رؤوف
دارپشتهوهی : بههره محمد علی
نۆبهی چاپ : سییه م - ۲۰۱۴

له بهرپۆه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان

ژماره (۱۵۲۱) ی سالی ۲۰۱۲ ی پی دراوه

ناوند راکراند فئارا

بنکی سهرمی بلوگرینهوهی بهره مهکانی ناوندی رگه باندنی ئارا - سلیمانی / شه قامی پیره مید
0770 358 7100 - 0750 106 9589 - 0748 013 4669 ara.m@hotmail.com

© سهرجه مافهکانی ئهم بهرهمه پارێزراوه بۆ ناوندی راکه باندنی ئارا

به پیتی پێگهوتنی شهرمی نۆوان ناوندی راکه باندنی ئارا و دهزگای بهرهمه پین و نووسهروه، ناوندگه پێگه نادات به له چاپدانموو کۆپی کردن یاخود دابهزانندی له سایت و تۆره کۆمه لابه تیهکان یاخود خسته سهرشیاوی دهنگ بۆ میدیاکان بههره شیوانێک بیت. سهرپێچیکاریش توشی سزای پاسایی ده بێتموه.

کتیبخانهی دیجیتالی
www.rabari.org

پيشه‌کى

کتیبه‌کانمان به هوى شهوى مه‌سه له راسته‌قىنه‌کانى پوزگار ده‌وروزينن، له‌لايه‌ن خوينه‌ره‌کانمانه‌وه پيشوازييه‌کى گه‌رميان لى ده‌کريت. به‌هوى شهوى په‌رؤشيه‌يه زوده‌ى خوينه‌رانه‌وه بى به‌ره‌مه‌کانمان که چيرؤکى پرپه‌ندو به‌سه‌رهاتى راسته‌قىنه‌وه پرناموزگارين، به‌ره‌مه‌کان پي‌وه‌رى فروشتن ده‌شکينن و له‌م ده‌ست به‌ شهوى ده‌ست ده‌گه‌ن.

پوزانه له‌پنگه‌ى نامه‌و ته‌له‌فونه‌وه له‌ په‌يوه‌ندى به‌رده‌وامدام له‌گه‌ل شهوى که‌سانه‌ى سوودى باشيان له‌ خويندنه‌وه‌ى کتیه‌کان بينيه‌وه.

شهوى نامانه‌يش که‌ پيم ده‌گه‌ن به‌سه‌رهاتى پرپه‌ندو گه‌پانه‌وه‌ى پرچيکه‌تى گه‌نجان له‌خوده‌گرن. به‌ سوود وه‌رگرتن له‌ به‌ره‌مه‌کانمان پوزانه زماره‌ى شهوى گه‌نجانه‌ى که‌ له‌ ژيان تيده‌گه‌ن و به‌پي‌وه‌ره راسته‌قىنه‌کان بيرکردنه‌وه‌کانى خويان ده‌پي‌ون له‌ زيادبووندايه. بيگومان هه‌ست کردنى شهوى که‌سانه به‌ هه‌له‌کانيان و گه‌پانه‌وه‌يان له‌ هه‌لديروه‌ک په‌روه‌رده‌کارک و وه‌کو باروکیک هه‌ستى خوشحالى ده‌به‌خشن.

شهوى به‌سه‌رهاته راسته‌قىنه‌يه‌ى "جانان" خان که له‌سه‌ر خواستى خوى ناوى شوين و که‌سه‌کان گورپدراون و به‌شيوه‌يى شهوى ده‌به‌ى دامانپشته‌وه. مه‌به‌ستيشمان له‌ به‌ره‌م هيتانى شهوى کتیه‌به‌ته‌ننا بى

خویندنه وه و چیژوه رگرتن نییه له دهقه ئه ده بییه کان، به لگو خسته پرووی
 چیرۆکی راسته قینه ی ئه و خاشمه یه له کیشمه کیشی ژياندا و گه پانی
 به شویژ ژیانکی ناسوده دا. بۆ ئه وه ی که هه موو کهس و به تایبه تیش
 قوتابیان بتوانن له م به ره مه سوودمه ندبن، پرسته کان به شیوه یه کی ساده و
 ساکار دارپژراون. له گه ل ئه مه ی شدا پتویسته ئاماژه یه کیش به وه بکه م که
 بۆچی زۆرجار بابه تی هاوشیوه له به ره مه کاندا دووباره ده بنه وه.
 ئه مه ی ش بۆته پرسیا ری زۆریک له خویننه ران، که دوو هۆکاری هه یه:
 یه که م، پرودا وه گێر دراوه کان و کردنیان به پۆمان به سه رهاتی راسته قینه و
 زیندووی که سانیکن که تیایدا ژیاون و، ئی مه ی ش له بهر فه نتازیا نه مان
 گۆپیون.

دووه م، ئه و باس و به سه رهاتانه ی به من ده گات له ناو کۆمه لگه و
 به تایبه ت چینی گه نجان وه سه رچا وه ده گرت، هه ریۆیه له کاتی
 خویندنه وه یاندا هه رکهس ده توانیت پتوه ر بۆ هه له کانی خۆی دابنیت و
 لیپرسینه وه ی خۆی بکات. له بهر ئه وه یه که ئی مه ی ش ئه م مه سه لانه به
 پتویسته ده زانین و هه لیان ده بزۆرین.

هه ر خویننه ری ک له دیمه نیکی یا خود به شیکی ئه م کتیبه دا خۆی
 ده بینیت وه. به و مانایه ی ئه م کتیبه به ئامانجی سوودگه یاندا به ژیا نی
 هه موو کهس دانرا وه. له بهر ئه وه ئی وه ی ش له گه ل "جانان" خاندان چینگه یه ک
 له ناو به سه رهاته کانی کتیبه که دا ده گرن.

بیگومان له کاتی خویندنه وه یاندا ئی وه ی ش ده لێن: "ئه م باسانه
 نه بینراون و هه رگیز نه مانه مان نه بیستون". چونکه منیش له سه ره تا وه
 ئه و هه سته م بۆ دروست بووه و، ئه و شتانه م وتوه، له مانه ی ش گرن گتر
 ئه وه یه که دوا ی خویندنه وه ی کتیبه که ده چنه وه ناو ژیا نی تایبه تی خۆتان

و له خۆتان ده پرسنه وه . ههروهها چاوه به کهسانی نزیکتاندا ده خشیین و
ئهم بهرهمه پیشککش به و دوستانهتان ده کهن که له پیوستی
خویندنه وه یدان .

فهرموون بۆ داستانی ژیا نیککی پر له ئارامگری، ئازارو خهم، ئیمان و
خۆشهویستی... له بیرتان نه چیت له دوا ی خویندنه وه ی ئهم کتیبه زۆرشت
له ژیا نتانددا ده گزپیت. به هیوا ی نه سوتانی جانا نه کانی تریش له ناو ئاگری
ژیا ندا..

خالد ئیرتوغرول

له بهرامبهر ئهم به سه رها ته دا دهستم کرد به گریان

خانمیکی لای خوین گهرم .. ته منی ته نها بیست و چوار سال ده بیت
... به لام له ناو نازاره بهرگه نه گراوه کانی ژياندا بهرده وام به بلیتسی
ناگری پۆزگار ده سوتیت.

هه رکات چاوه کانی لیک ده نیت، له جیاتی فرمیسک، نازارو خه م
دینه خوار...

له گه ل نه وهی ئهم خانمه له به هاری ژیاندا به، به لام هیچ ههستیکی
به هاریانه له ناو ژیاندا بوونی نییه... به هۆی ئهو پووداوه سهخت و
بهرگه نه گراوانه وه که ژيانی شپه زه ده کن، هه موو جوانییه کان
له بهرچاوی بێنرخن..

ئهو به سه رها تانه ی ده یانگێرپه توه، ئه وه نده سووتینه رن ته نانه ت به
کوگرتنیش لییان مرۆف سه رسام و خه مبار ده بیت.

له پاش له ده ستدانی خۆشه و یستانیسی، هیتشتا له ناو نازارو نا په حه تیدا
ده نالینیت. ئهم حه سره تانه به زمان و قه له م باس نا کرین.

له کاتی گوئیستبوونم بۆ چیرۆکی ئهم خانمه که له وه ته مننه کورته پیدا
پۆزه کانی به نازار چنراون، بیرم نایه ت چه ندجا ر ده سته سپه که م به سپرینی
چاوه کانم ته پرکردوه. ئیتر گه یشتبوومه خالیک که هه موو هه ست و هۆسم

لهلای ئه و بوو و وه کو ئه و ده گریام. چونکه ئه و پووداوانه هه موو
خۆپراگرییه کیان لێ سه ندبووم.

به خۆم وت ده بیته ئه و ژیا نه ی که پیش هه مووان منی تاساندووه
بگاته خوینهره کانم و هه مووان بیخویننه وه، هه ریۆیه قه له مه که مم
گرته ده ست. سه رم سوپمابوو له وه ی که دوا ی ئه و هه موو پووداوانه هیشتا
ئه و خانمه به پیۆه پاره ستاوه.

ئه م پووداوانه به هه موو باشی و خرابیه کانه وه، به هه موو دروستی و
نادروستی هه کانه وه، که ئیمان پیۆه ریان بۆ داده نیته و به سه ره نجامی
په پهنه کۆتاییان دیت، هه مووان پیۆیستیان به خویندنه وه ی هه یه له گه ل
ئه مانه شدا ئامانجی "جانان" خانی ش هه رئه مه بوو ده یگوت:

- ده بیته گه نجان ئه م به سه ره اته ی من بخویننه وه و هه مان هه له کانی
من دووباره نه که نه وه و هه مان ئازاری من نه چیژن.

بۆیه ده مه ویت ئه م چیرۆکه به ئازارو په رنامۆژگارییه له گه ل
خوینهره کانمدا به ش بکه م و ده رفه تی بیستی ئه م پاسته قینانه
به ئه وانیش بده م. من به فرمی سک پشتنه وه پووداوه کانیم خسته ته سه ر
په ره کان، دلنایام که ئیوه یش به گریانه وه ده یخویننه وه..
بۆ ئه و هه ستانه ی که به رگه ده گرن...

فه رموون...

بهشی یهکههه

باوک و دایکهه خاوهنی دوو ئایینی
جیاواز بوون

پوختهی ئەهه بهشه

دایکهه و باوک له گهه له وهی هاوئایین نه بوون به لام
خۆشه ویستیه کی زۆر له نێوانیان هه بوو. تاکه مندالی
نه و دوو خۆشه ویسته هه من بووم. له پێتار ئەهه
خۆشه ویستیه نه مرههه هه هه به سه ریا ئا نه یهت.
ئێسته ئایش به بیر لیکردنه وهی سه ره سو پرده مێنی!! .

دایکم جو له که و باو کم مه سیحی بوو

جانان خان به دهم گریانه وه به وتنی ئم قسه یه دهستی به گتیرانه وه ی
چیرۆکی ژبانی کرد:

- رابردوی خیزانه کم زۆر ئالۆزه و، پره له سه رکیشی و مملانی.

دایکم جو له که و باو کیشم مه سیحی بوو... باپیره گه وه ی هه ردو وکیان
له نه ستانبول ژباون، به لام باپیری باپیری باو کم له فهره نساوه هاتووه و له
ده وله تی عوسمانیدا کاری کردووه. باو و باپیرانی دایکیشم له شاری
ئیزمیره وه هاتوون و له نه ستانبول نیشته جی بوون. هه ردو و بنه ماله که
سالانکی زۆر له شاری نه ستانبول ماونه ته وه.

باپیری باو کم له گه ل ده وله تی ئیسرا ئیلدا دهستی به کار کردووه به م
هۆیه شه وه باو کم له ئیسرا ئیل هاتووه ته دنیا وه.

باپیری دایکیشم به هۆی کارێکه وه به ره و ئیسرا ئیل کۆچی کردووه و هه ر
به م هۆیه شه وه دایکم له ئیسرا ئیل له دایک بووه.

قه ده ر دایک و باو کمی له ئیسرا ئیل به یه ک گه یاندووه. به لام دایکم به
جو له که یی و باو کیشم به مه سیحیه تی ده ستیان به ژبان کردووه.

هه ردو و بنه ماله که هه یج کات لیبوورده یی و باشی و که لتووری
عوسمانیه کانیان له بیر نه کردووه هه میشه به رێزو پێزانینه وه یادی
ده وله تی عوسمانیان کردووه ته وه.

دایکم قونغاى سهره تايى له قوتابخانه يه كى حكومى ئيسرائيل خويندووه و باوكيشم له قوتابخانه يه كى مه سيجى خويندوويه تى. به لام له قونغاى ناوه نديدا هه ردووكيان كه وتوونه ته هه مان قوتابخانه وه... له به رنه وهى هه ريه كه يان له پۆلئىكى جياواز خويندوويانه، له دواين قونغاى قوتابخانه دا به يه كترى ناشنا بوون و يه كيان ناسيوه.

دایکم له گه نجيدا زۆر جوان بووه... هه ميشه ش هه روا مائه وه. هه موو كه س پتيان دهوت كه خانمئىكى زۆر جوانه. باوكيشم به سه ركه وتنه كانى له وه زشه وانيدا، سه رنجى هه مووانى راده كيشا.

عشق و خۆشه ويستى نتيوان دايك و باوكم له گه ل ته واو بوونى قوتابخانه ياندا ده ستى پيكر دووه و هه رگيز كوتايى پينه هاتووه.

باشان باوكم چووه بۆ فه ره نسا و ئابوورى خويندووه، دايكيشم له ئيسرائيل بووه به مامۆستاي باخچه.

خۆشه ويستيه كى بى وينه :

باوكم پيش ئه وهى بپروات بۆ فه ره نسا، ويستويه تى له گه ل دايكم هاوسه رگيرى بكات، به لام له بهر جياوازي تايينه كانيان نه م هاوسه رگيرييه يان سه رى نه گرتووه. سه ره پاي ئه وه ش دايك و باوكم يه كتر يان زۆر خۆش ويستووه و نه م به لئينه يان به يه كترى داوه: "يان پيگه وه هاوسه رگيرى ده كه ين، يان بۆ هه تا هه تايه چاوه پوانى يه كتر ده بين."

باوكم دواى ته واو كردنى زانكو به مه به ستى كار كردن له كۆمپانيايه كى فه ره نسى هاتووه بۆ توركييا، دايكيشم هه موو كۆت و به نده كانى

تیکشکاندووو هه موو شتیکی له بهرچاو گرتووو به دوای باوکمدا پښگای
تورکیای گرتووو ته بهر.

له کۆتاییدا دایکم و باوکم له شاری ئه سکه نده روژه هاوسه رگرییان
کردووو.

به لام بنه ماله ی باوکم و بنه ماله ی دایکیشم ئه م هاوسه رگرییه یان
په سه ند نه کردووو. به م هۆیه شه وه هه ردوولا به ته واوی په یوه نندیان له گه ل
پچراندون. ته نانه ت بنه ماله ی دایکم زۆر تووپه بوون و، چه ند جارێک هه ولی
کوشتنی دایکمیان داوه، به لام خوای گه وره پاراستوویه تی.

له م هاوسه رگرییه یان من له دایک بووم، وه کو کچی باوکینی مه سیحی و
دایکینی جووله که ..

دواتر دایکم له بهر ئه و خوشه ویستییه زۆره ی که بۆ باوکم هه ییووو
بووه به مه سیحی.

ئه م کاره ی دایکم به جوړیک کاری له دایک و باوکی کردووو که
ده سته جی له میراتی خوایان بی به شیان کردووو.

له سالی سییه می هاوسه رگریی دایک و باوکمدا پووداویکی دزی له و
کۆمپانیایه ی که باوکم کاری تیدا کردووو پووی داوه و، باوکمیان وه کو
به رپرس له و پووداوه تۆمه تبار کردووو به و هۆیه شه وه خراوه ته
زیندانه وه. به لام به دلنیاییه وه باوکم هه رگیز په یوه نندی به و پووداوه وه
نه بووه و ئه وه به ته واوی بوختان بوو. به داخه وه، سه ره نجام باوکمیان
له کاره که ی ده رکردووو. دایکیشم پۆزگاریکی زۆر سه ختی گوزه راندووو.
من ئه وکاته ته مه من دووسال بووه. له بهر ئه وه ی که سه نزیکه کانیا
له لانه بووه و که سانیتیکی هاوکارو یارمه تیده ریان نه بووه زۆر جار دایکو
باوکم بی پاره ماونه ته وه جاری وا هه بووه که ئاتاچی پارووو نانیک بوون.

دایکم به نهیڼی بارودوخی خویانی به باوکی گه یاندووه، به لام نه و
وه لاملی که له باوکییه وه پی گه یشتووه ته وه دایکمی به ته وای
تیکشکاندووه:

– "نه گه ر میړده که ت و نه و منداله به جی بهیلت و بیته وه و هرت
ده گرینه وه، نه گه رنا نه که یت بیته وه.."

نه و هه و الهی که له به نندیخانه وه هات :

باوکم له به نندیخانه به هوی کاریگری نه و ماموستایه ی که له وری
ناسیووی موسولمان بوو یوو. ماموستا که ش پاش نازاد بوونی له به نندیخانه
زور یارم ته ی دایکمی داوه. دایکم هه میسه به پیزو پیا هه لدانه وه باسی نه و
ماموستایه ی ده کرد. به لام له گه ل پویشتنی ماموستا که له و ناوچه یه
دیسانه وه سه رده می نه هام ته ی و په ریثانی ده ستی پیکردووه ته وه.

کاریگری رترین به شی نه م پووداوه ش مردن و گیان سپاردنی له ناکاوی
باوکم بوو، به جوریک که هر گیز راستی پووداوه که مان بق پوون نه بووه وه.
باوکم له باریکی باش و ته ندروستدا بوو و، چه ند پوژیکمی که می ما بوو نازاد
بکریت، له پر گیانی سپارد، یا خود سیناریو که یان به و شیوه یه دارشتبوو...
کاتی که دایکم چوه بق بینینی باوکم و چاوی به ته رمه که ی که وتووه،
به ته وای تیک چوه و داماره خوی به پیوه پی پانه گیراوه. چونکه دایکم
به پاده یه ک باوکمی خوش ویستووه که له پیناوی نه ودا ده ستی له ته وای
مال و سامانی دنیا هه لگرتووه. هر له به ر نه مه ش بوو که دایکم تا مردنی
هه میسه باسی باوکمی ده کرد و گزارشتی له و خوشه ویستی و حه سره ته
ده کرد که به رامبه ر نه و هه بیوون.

من هه‌رگیز باوکی کۆچ کردووم نه‌ببینوه، به‌لام وینه‌یه‌کیم لایه...
 کاتیک باوکم مردووه من زۆر بچوک بووم، بپوا ناکه‌ن چهنده سه‌یری نه‌و
 وینه‌یه‌م کردووه، چهنده ماچم کردووه، چهنده گوشیمه‌ به‌خۆمه‌وه... تا
 ئیستاش نه‌و هه‌سه‌ره‌ته‌ی که به‌رامبه‌ری هه‌مبووه کۆتایی نه‌هاتووه... ناخ
 باوکه، ناخ!..

نه‌و پوژانه‌ی که هه‌یج که‌س به‌رگه‌یان ناگریت :

دایکم دوا‌ی له‌ده‌ستدانی باوکم ژبانی تاریک بووه، دنیا‌ی به‌سه‌ردا
 پووخواوه. له‌گه‌ل من، که نه‌وکاته ته‌مه‌ن دوو سال بووه، به‌ته‌نیا
 ماوه‌ته‌وه. له هه‌یج لایه‌که‌وه ئومێدیکه‌ی به‌دی نه‌کردووه، له هه‌یج که‌سه‌یکه‌وه
 پالپه‌ستی و یارمه‌تییه‌کی پی نه‌گه‌یشتووه. له‌م دنیا‌یه‌دا له‌گه‌ل کچیکه‌ی
 بچووکدا به‌ته‌نیا ماوه‌ته‌وه... ناخ چۆن به‌رگه‌ی نه‌وه بگریت، کێ هه‌یه
 به‌رگه‌ی نه‌م ته‌نیا‌یی و بی که‌سییه‌ بگریت؟

دایکم زۆر جار به‌یری له‌گه‌رانه‌وه بق ئیسرائیل کردووه‌ته‌وه... به‌لام
 نه‌کراوه و نه‌کراوه... نه‌یتوانیوه باوکم لیڤه به‌جی به‌یلت و بپوات... نه‌وه
 چ خۆشه‌ویستییه‌که، نه‌وه چ عه‌شقیکه که به‌هۆیه‌وه سنگی به‌م هه‌موو
 جه‌فایه‌وه ناوه... نه‌وه هه‌موو سه‌ختی و نا‌په‌هه‌تییه‌ی له‌کۆلی خۆی ناوه
 له‌باوکم دوورنه‌که‌وتووه‌ته‌وه... باوکم نه‌وکاته‌ی له‌به‌ندیخانه موسوڵمان
 بووه، به‌دایکیشمی وتووه که موسوڵمان بیت، دایکیشم وتویه‌تی:

—من موسوڵمانیته‌ی نازانم. با تۆ له‌به‌ندیخانه بیته‌ دهره‌وه، به‌منیش
 بلی که له‌به‌ر چی موسوڵمان بوویت، نه‌گه‌ر نه‌وکاته ئاماده بووم منیش
 موسوڵمان ده‌بم.

بەلام كاتېك كە باوكم لەبەنديخانە كۆچى دوايى كردوو، ئەو
ئارەزووى دايك و باوكم نەهاتوو تە دى.

لەگەل مردنى باوكمدا، دايكم كەوتوو تە باروئۆخىكى زۆر نالە بارو
هەژارى و نەدارىيەكى زۆر سەختەو. برسېتى خۆى وە لا ناوەو زۆر هەولئى
تېركردنى منى داو... .

سەرەنجام لاى بەرگدروويهكى ئافرەتان كاريكى دەستكە وتوو. بەلام
لەبەرئەوى من زۆر بچوك بووم نەيتوانيوە زۆر بەرپك و پىكى كاريكات..
پەنجى زۆرى كيشاو.

لەم سەرۆبەندەدا كەسانىكى دل نەخۆش هەولئى بېزار كردنى دايكميان
داو. لەكاتىكدا ئەو لەبرسېتى و بى كەسىيەكى سەختدا ژيانى
گوزەراندوو، هەوليانداوە بۆ بەرژەوهندى خۆيان بەكارى بەيئن.

دايكم ژنىكى بيوەژنى گەنج و جوان بوو، لەگەل ئەو هەموو
نارەحەتییەدا، ناچار بوو پووبەپووى ئەو مژۆفە چاوبرسى و بى پەوشتانە
ببیتەو.

ئەو كەسانەى كە بە پۆزى پووناك پىنگايان پى دەگرت... ئەوانەى كە
خۆيان پيدا هەلەواسى.. ئەوانەى كە دەيانويست بيخەنە بازىرگانی
ئافرەتەو... ئەو كەسانەى كە زۆر بەپاستى داواى هاوسەرگىرييان
لیدەكرد... چەندىن و چەندىن تر...

دايكم لەبەرامبەر هەموو ئەمانەدا تەنھا لەبەر يادگارى و خۆشەويستى
باوكم دانى بەخۆيدا گرتوو. ئەگەر نا سەدان جار، هەزاران جار دەيتوانى
بگەرپتەو بۆ ئيسرائيل. ئەو خۆشەويستى و عشقە نەپراوہەيى لەبەردەم
هەموو سەختى و نارەحەتییەكدا بۆى بوو بەقەلغانىكى بەمىز.

—بەكجار بەم شيوەيەش؟

دایکم که له کاتیځدا له لایه که وه پووبه پووی برسیتی و نه داری بوو
پووبه وه و له لایه کی تریشه وه پووبه پووی چند مروفنکی نیازیسی و
ه وه سباز بوو بووبه وه .

له م سه روپه نده دا به لایه کی به سه ر هاتووه که هه رگیز بیری لی
نه کردووه ته وه ..

له راستیدا منیش وه کو خه یالیک نه و پووداوه م بیردیتته وه .
له و گه په که ی که لی ده ژیا این خاوه نی بیره خانه یه ک، که پیاویکی
ته مه ن مامناوه ندی بوو، ده ژیا . نه م پیاوه ش دوا ی مردنی باوکم وازی
له دایکم نه هیتاوه ... چه ندین جار هه والی بۆ ناردووه و داوا ی لیکردووه که
ببیت به ژنی دووه می، چه ندین جار سه رپزنگای به دایکم گرتووه ...
هه روه ها خویشی چه ندین جار هاتووه ته وه پیش و داوا ی هاوسه رگیری
له دایکم کردووه ... به لام دایکم هه موو جاریک زۆر به توندی په تی
کردووه ته وه و زۆر راشکاوانه پیتی وتووه که نایه ویت هاوسه رگیری بکات .

به لام نه و پیاوه ده وله مه ندو زۆرداریبووه و له هه مان کاتیشدا خه ریکی
کاری خراپ بووه و پیاویکی سه ره گۆبه ند بووه ... دایکیشم له بهر نه وه ی
ژنیک ی ته نیاو بیتکه س بووه و که سیک ی نه بووه که په نای بۆ بیات و
پاریزگاری بیت، وه کو به رخۆله یه کی به سه ته زمان دهستی کردووه
به چاوه پوانی نه و به لاو نه گبه تیپانه ی که به دهستی نه م گورگه درندانه
به سه ری دیت .

خاوه نی بیره خانه که، دوا ی نه وه ی که دایکم داواکه ی په ت
کردووه ته وه، دهستی کردووه به جیبه جی کردنی پیلانه پیس و گلاوه که ی .
هه لبه ت دایکیشم زۆر باش زانیویه تی که له راستیدا نه وی وه کو هاوسه ریک

ناویت، به لکو بۆ رابواردنیکى چەند پۆژى دەیه ویت و دواتریش دەستی لێهه لده گریت...

شەویك له گەل دوو پیاویدا به زۆر خۆیان کردووه به مالى ئیمه دا... من کاتی ئه و پیک هه لپرزان و په لاماره تۆقینه ره م وه کو خه ویکى ته ماوی بیردیته وه . له بهر ترس و حه په ساویم، خۆم له پال دۆلابه کۆنه کاندایا شاردووه ته وه و له وێه ته ماشای په له قازوه و هاوارو ناله کانی دایکه داماوه که مم کردووه، کاتیك که وتوووه ته به رده ستی ئه و گورگه برسی و بى به زه بیانه، یاخود له بهر ئه وه ی که دایکم بۆی گێڕاومه ته وه واده زانم که بینیومه .

دایکم چەندین سەعات بۆ پاراستنی خۆی بەرگری کردووه و خۆی نه داوه ته دەست ئه و بى ویزدان و بى ئابرووانه وه ... هه موو گیانیان خه لتانی خوین کردووه ... ژنیکى ته نیا له به رامبه ر سى پیاو...

هه رچۆنیک بیت خۆی گه یاندوووه ته ده ره وه و هاواری کردووه: "پزگام بکه ن، هاتوونه ته سه رماله که مان، ده یانه ویت به مانکوژن".

به دلئیبیا بیه وه، پیاوه کانیش پرایان کردووه ..

کاتیکیش که هه والى ئه وه بلۆ بووه ته وه که هه لیانکو تاوه ته سه ر مألان و هه ولئى ده سترژی کردنه سه ر دایکمیان داوه، خاوه نى بیره خانه که وتویه تی: ئیمه ی بۆ ماله که ی بانگه یشت کردووه، به لام داوای پارهی زۆری کردووه، ئیمه ش نه مانداوه تی. له بهر ئه وه بوو هاواری کردو ناوی ئیمه ی زپاند.

بیگومان، خه لکیش بپوا به کى ده که ن؟

بپوا به بازرگانیکى ناسراوی گه ره که که، که هه مووان له کیشه و ده ردی سه ربیه کانی خۆیان لاده داو، کابرایه ک بوو که بازرگانی به نامووسی

خه لکه وه ده کرد؟ یان به ژنیکى ته نیای بی که س که له گه ل مندالیکى
بجوو کدا که وتبووه نه و گه په که وه؟ دایکم ژنیکى بى پآلپشت و بى که س و
ته نیا... نه ویش کابرایه کی ده وله مه ندو به هیژ...

دواى نه م پروداوه کابرا به م شیوه یه خوی په پاندووه ته وه و خوی پاک و
بیتاوان دهرخستووه و ناوی دایکیشمی زپاندووه و به "ژنه خراپه که" ناوی
بردووه... به داخه وه که پاش نه م قسه و باسه ناویانگی دایکم به وه له
که دار کراوه که ژنیکه نامووسی خوی به پاره ده فرۆشیت...

چۆن به رگه ی نه و بوختانه گه وره و نه و فیل و ته له کانه ی شه بیتان
ده گریته؟... چه نده سه خته... چه ند تۆقینه رو قیژه ونه...

به داخه وه نه و که سه ی نه و تاوانه قیژه ونه ی به رامبه ر کراوه
مه سیحیه ی، نه وانه شی که نه م سوکایه تی و بى شه رمیه یان نه نجامداوه
به ناو موسولمانن... بیگومان ناینى ئیسلام هیچ په یوه ندییه کی به مه وه
نییه. به لام نه نجامدانی خراپه کاری و سوکایه تییه کی وا له لایه ن که سیکی
به ناو موسولمانه وه وای له دایکم کرد که تووشی یاخی بوون ببیت به رامبه ر
به نایینی ئیسلام و هه روه ها به رامبه ر به موسولمانانیش...

دایکم زۆر په یوه سست بووه به نابروو ناموس و هه سستی پاکی
دایکایه تییه وه، نه م پروداوه به پاده یه ک کاری تیکردووه که چه ندین جار
هه ولیداووه خوی بکوژیت و خوی له م له که یه پزگار بکات، چونکه چیتر
نه ییتوانیوه له مال بچیته دهره وه. هه موو که س به و چاره وه سه بیران
کردووه که ژنیکه نامووسی خوی به پاره ده فرۆشیت. چه ندین مانگ خوی
له ماله وه به ند کردووه. به ته وای بیچاره بووه و که وتووه ته گیژاوه وه...

نوهندهی که وهکو خهویکی تهومژاوی بیرم بیتهوه، بیرمه نهوکاتانه
 دایکم تا بهیانی دهینالاندو بههاوارو نالهوه فرمیسکی دهپرشت. بههیچ
 شیوهیه که بهرگهی نه م دستدریژییهی نه دهگرت. بهگریانهوه دهیوت:
 - خواهگیان تو نه مانه نابینیت؟ له هه رکویی وه رهو پزگارمان بکه...
بیچاره بووین، زۆر لاوازین... که سیکمان نییه که دهستان بگریت و
یارمه تیمان بدات...

بهم شیوهیه دهینالاندو خۆی به دارو دیواردا دهکیتشا...
 دایکم له و بارودرخه سهخت و پر نازاره دا چه ندین پۆزیش برسی
 بووه... خۆی ئاوی خواردوه تهوه و ورده نانیشی ده رخاردی من داوه...

خهویکی زۆر سهیر :

پیم وایت دایکم له یه کیک له و شه واندا پیاویکی زۆر پاک و نوورانی
 له خه ویدا بینیه... پیاوه که پی و توه:
 - کچم، خه مت نه بیت، تو ته نیا نیت... خوای گه وه هیچ بهنده یه کی
 خۆی به ته نیا به جی ناهیلایت، ئارام بگره... پشت به خوا دهستیکی سۆزو
 میهره بانی بۆ تۆش راده کیشیت...

بۆ پۆزی دواتر که سیک له ده رگای ماله که مانی داوه... دایکم که
 ده رگاکه ی کردوه ته وه بینویه تی هه ره مان نه و پیاوه یه که
 له خه وه که یدا بینویه تی! زۆر چه په ساوه... چون چه په سانتیک...! خه ریک
 بووه له تا ودا ببوریته وه.. پیاوه که ژنیکی زۆر پاک و نوورانیسی له گه لدا
 بووه...

نه و پیاوه پیرۆزه هه مان قسه گانی نیو خه ونه که ی دایکمی دووباره
 کردوه ته وه.

وتوویه تی: کچم، خهفت مه خۆ، خهفت نه بیټ ... خوای گه وره
 هه میسه لایه نگری بټکه سان و سته ملیکراوانه ... ئه و مرۆفه خراپانه ی که
 خاوه نی پۆحیکی نه مرود ئاسان، ئه وانه ی که خراپه یان به رامبه ر به تو
 کرد، هه یه پیه ندییه کیان به ئیسلام و موسولمانیټیه وه نییه. ته نها به
 ناو موسولمانن و هه چی تر... ئه وانه هه ر زوو به سزای خو یان ده گه ن.
 خوای گه وره هه یه بنده یه کی سته ملیکراو به جی ناهیلټیت.

پاشان زه رفیکی داوه به دایکم.

دایکم وتوویه تی: ئیوه کټن؟

ئو پیاوه نوورانیه ش وتوویه تی: به بنده یه کی خوام، من مه لای ئه م
گه ره که م، ئه مه ش خیزانه، به لام ئاممان لای هه یه که س نه ئیټیت که ئیته
 سه ردان ی ئیوه مان کردووه. ئیته هه ول ده ده یین ناو به ناو سه ردان تان
 بکه یین. به مه ده توانن پټویستییه کانی ئیستانان ده سته به ر بکه ن.

ئو دوو مرۆفه ی که وه کو خه یالټیک هاتوون، هه روه کو خه یالټیش
 له به رچا و ون بوون.

دایکم له به رامبه ر ئه م بارودوخه پر نه ئینییه دا سه ری سو پرماوه و
 له هه مان کاتیشدا ئه و دیدو بۆچوونه سلبی و خراپه ی که به رامبه ر
 موسولمانان هه ییوه گۆراوه.

دایکم که زه رفه که ی کردووه ته وه بینویه تی برټک پاره یه ... به و
 پاره یه پټویستییه کانی کپیوه و کرټی که له که بووه که ی خانووه که شی داوه،
 به لام چیتر نه یه توانیوه بجټته ده ره وه. هه رچه بنده بی تاوانیش بووه، به لام
 نه یه توانیوه سه یری ده م و چاری که س بکات. چونکه خه لگی گه ره که که
 وه کو نافرته ټیکی له ش فرۆش سه یریان کردووه.

پاش ئەم بووداوه دایکم باری دەروونی بەتەواوی تیکچوو، بەجۆرێک
که زوو زوو بووراهەتەووە لەهۆش خۆی چوو. که دواتریش ئەم دۆخە
هەر بەردەوام بوو و تابێت زیادى کردوو. منیش ئەو ماوەیەم زۆر باش
لەبیرە...

تۆلەیهکی لەو جۆرە :

هەموو شتێک دواى هاتنى ئەو پیاوێ نۆرانى پەوى داو... ماوێهەکی
زۆر بەسەر بووداوه که دا تێپەپێوه..

خاوەنى بێرەخانە که که لەگەڵ چەند پیاویکیدا هەلیکوتایە سەر ماڵمان
تووشى بووداوى هاتووچۆ بوو و کەوتوو تە ژێر ئۆتۆمبیلە که یەو،
بەهۆیەو تووشى ئیفلجی بوو... لەو ماوێ دوورو درێژەى که لەسەر
جیگا کەوتوو چەندین جار هەوالی بو دایکم ناردوو و داوای گەردن ئازادى
کردوو...

ئەگەر دایکیشم گەردنى ئازاد بکردایە، ئایا خواى گەورە لێى خۆش
دەبوو؟ ئەى ئەو دڵە بریندارەى دایکم ساریژ دەبوو؟ دایکم گەردنى ئازاد
کردوو... بەلام ئەو چەندین سال لەسەر جیگا کەوتوو، سەرو بنى خۆى
پیس کردوو، نەمردوو، بێگومان خواى گەورە ئەو سەستەمکارەى
هێشتوو تەو، تا بییت بە پەندو ئامۆژگارى.. ئەى خواى گەورە... تەنها
خۆت خاوەن تواناو دەسەلاتى پەهايت. هەلبەت تۆلە سەندنووەى خواى
گەورە وەکو تۆلە سەندنووەى مۆڤەکان نییە، که سەندییەو بەتەواوی
دەیسینتەو.

یارمەتیدانى مامۆستاو مەلای بەرپێزى گەرە که و بەسزا گەیشتنى ئەو
پیاوێ خراپەى که ئابوو ناموسى دایکمی لەکە دار کرد، کاریگەر ییەکی زۆر

قولیان له سەر دایکم به جی هیشتوو. ئه و پووداوه پرنهینیانه یقو توورپی دایکیان به رامبه به موسولمانان سپیوه ته وه و نه هیشتوو. دایکم خه ریک بوو ورده ورده به ره و باشی ده چوو، له کاتیگدا که زۆریگ له شته کان خه ریک بوون ده که وتنه سەر باری ئاسایی خۆیان، دیسانه وه به لاو نه گبه تی پووین تیکردینه وه... من ئه و کاته ته مه نم چوار سال بوو. پووداوه کانم زۆر به باشی بیر دیته وه.

ته نها پشتیوانتیکمان هه بوو له و شوینه ی که لیتی ده ژیاين، ئه وانیش مه لای به پیزو خیزانه که ی بوون...

ئه وه نده مان یارمه تی له و دوو مرۆفه به پیزه وه پیده گه یشت که هه رگیز له باسکردن نایه ت... وه کو ئه ندامی خیزانه که ی خۆیان یارمه تیان ده داین و ده یان پاراستین، له هه موو کیشه یه کماندا به هانا مانه وه ده هاتن، به لام به جۆریگ که نه یانده هیشت هیچ که س بیانینیت و پیمان بزانیته... هه رچه نده مامۆستاو خیزانه که ی زۆر به وریایی و خۆپاریزییه وه مامه له یان ده کرد، به لام به داخه وه ئه و ناو زپانه ی دایکم و ناو ده رکردنی به "ژنه خراپه که" کاری له چاره نویسی مامۆستای به پیزیش کردبوو.

له به ره ئه وه ی مامۆستای مزگه وته که زوو زوو ده هاته مالمان و ده پۆی، له گه ره که که دا وا دهنگی دابویه وه. گوايه مامۆستا له بهر دایکم هاتوچۆی کردوین... بوختاننیکي له و جۆره.. دۆستیکي په ره وردگاریان به بوختاننیکي له و جۆره له که دار کرد. سه ره پای ئه وه ی پیاوه که زاتیک بوو وه کو وه لی.

چه ند گونا هه مامۆستایان نه فی کردو له وی دووریان خسته وه... دایکم زۆر به وه بیتاقه ت بوو بوو. چه ندين پۆژ گریا، ده یوت: ئه مانه چين به سه رماندا دین؟...

ئەو كەسانەى كە دىۋى ناۋەۋەى پۈدۈۋە كە يان نە دە زانى، وايان دە زانى مامۇستا بە نىە تىكى خراپ ھاتۇچۇى دايكىم كىرۈۋە، لە بەر ئەو ھۆيە، زۆر خراپە كارايان كىر بە رامبەر ئەو دۆستەى پەروەردگار كە ۋەك ئەوليا بوو، لە بەردەمى خەلگىدا بچووكيان كىرەۋە. ئەو مۇرۇقە بە پىزە، بە شدارى ھەموو فېداكارىە كى دە كىر بۆ يارمە تېدانى بە نەدە پىە كى خوا كە بە تەنھاو بېچارە مابويە ۋە بە خۆشە ويىستى ۋە مەرحە مە تە ۋە، بوۋە قورىانى بوختانىكى زۆر ناشىرىن.

مامۇستاي داماو كە وتبۈۋە حالە تىكى ئەۋەندە ناپەرحە تە ۋە شەۋىك مالا كەى بار كىر دبوو پۇيشتبوو.

دوای ئەۋەى مامۇستا پۇيشت، ئارامى ئىمەش سەرتاپا تىكچوو. لە تاو ئەۋەى كە دە مانوت لەۋانە پە ھەر ھىرشىك بىر قىتە سەر دايكىم، تە نانەت بە پۇرۇشا دەرگا كە مان كىلىل دە داۋ بە ۋە جۆرە دادە نىشتىن. ئىستا بىردە كە مە ۋە چەند حالىكى قورسە.

بىرىكە نەۋە... زۇنىكى گەنج، بە تەنھا، لە سەرو ئەۋەش لە گەل مندالىكى بچووكدا... بە جيا لەۋەش دىنى جياۋاز... مەملەكە تە كەى جياۋاز... ئەۋەى كە ۋاى لىكردبوو لەۋىدا بىمىنىتە ۋە ئەۋە ھىزەى ۋاىلىكردبوو كە ملكەچ بگات بە رامبەر ئەم بارودۇخە تە ھەمولنە كراۋانە، ئەۋە شەقى بوو كە ھەيىبو بە رامبەر باۋكىم ۋە ويىستى بە تەنھا جى ئەھىشتىنى بوو. ئەم خۆشە ويىستىيە چەند پەيوەندىيە كى بىۋىنەى دروست كىرۈۋە كە بۆ ئەۋەى ئەۋە خاكە جىنە ھىلىكى كە باۋكىم تىدايە، خەرىكە تە ھەمولى ئەشكە نەجەى ۋە ھىشە كان دە كات.

ۋاىرى دە كىرۈۋە كە ئەگەر ئەۋە خاكە بە جىبەيلىت ئىھانەى باۋكىم كىرۈۋە. ھەرچەندە ھەركاتىك بىويىستايە دەيتوانى توركىا بە جىبەيلىت ۋە

بگه پښتو وه نيسراښل، ده يتوانى پزگارى ببيت له و پوواوه بى
 بهر كه تانهى كه ژيانى گزيپو بو دوزه خ. به لام به هوى شو عه شقه
 گوره يهى كه خه لگاني شو پوزگار ه نذر به قورس تيده گن نه مهى
 نه كرد. باوه شى كرد به و خاكه ي باوكمى تيدا پاكشابو، برسيتى پوڅى
 له ويدا كه م كرده وه و هيزى كوكرده وه بو شو دنيا بيچاره يهى. نهى
 داىكى خوم كه پوژت نه بينيوه:

چون خوت پاكرت، چون ته حملت كرد، چون له سر پى مايت وه،
 به رامبه ر نه م همو نازارو دله پاكوى و نارپه حه تيانه؟

خه لكى گه ركه كه كه داىان به سر ماله كه ماندا :

نازاره كانمان ته او نه ده بوون، زرينه كانى فلاكه ت به سرمانه وه
 نه ده گيرسايه وه، بيركردنه وه ي بيزاريمان تا بيت زياتر له تاريخاى
 بيكز تادا ده ناشت.

فه لاکه تى سره كى كه همو نه هامه تيه كانمانى له دواوه جي هيشت نزيك
 نه بوويه وه. هم فه لاکه تيك كه به شيويه ك خوئيمانى ده به ست،
 ميشكمانى تيك ده دا..

خه لكى بى ويژدان و له خوا نه ترسه كانى گه ركه كه كه مان به رده وام بوون
 له زياد كردنى بوختانه كان ده رياره ي داىكم. گوايه داىكم بووه به نافرته تيك
 ژيان و ناموسى به پاره ده فروشيت.

ناخ! به س داىكمتان بناسيايه، وه كو موسولمان تيكى موخلىص، ژيان تيكى
 نذر پاكى به سره ده برد. خاوه نى بيركردنه وه ي پرشن گداربوو... هه رگيزاو
 هه رگيز خودى خوى پيس نه كرد. به لام وه ره و بينه نه م ته نهاى و

بيٽڪه سيسي نيشتهاي نه م گورگه برسپانهي زيادڪردو ٻوه هڙڪاري نه وهی
سه رده رڪن له پڙگايه کي به م جڙه.

له ڪڙتايدا هه نديڪ له خه لگي گه ره ڪه ڪه كه نيه تيان پيس بوو دايان
به سهر ماله ڪه ماندا. هه موو ڪه لويه له ڪانمانيان تي ڪوپي ڪدا.

به قڙ داياي داواميان گرت و پايانده ڪيشا. چه ند خرابه يان ڪرد...
چه ند نه شڪه نجهي ته هه مول نه ڪراويان داين. چيان ڪرد خواهه گيان، چي
چي... ته نانهت بيرڪردنه وه له و ديمه نانه پشڪويه ڪ هه لده داته ناخه وه و
ئاگر له ناخه به رده دات.

دايڪم نه يتواني زياتر ته هه مولی نه م په لاماره بي وڙدانانه و نه م بي
نه خلاقينه و نه م په لاماره له نينسان به ده رپانه بڪات، بورايه وه و ڪه و ته
سهر زوي... هه موو لايه کي له ناو خویندا بوو. من به هاوار هاوار ڪه و تم
به سهر دا يڪمدا. به و لاه مندالانه يه مه وه له ترسا له رزه له رزه ده له رزيم و
نه مده زاني چي بڪم. وام ده زاني نه و مردوه.

ثامان په روه ردگارم ڪه بيري نه و فه لاکه ته م ده ڪه ويته وه نيشته ش له رز
دام ده گري و ناخه داده پميتي.

مروفه ڪان چه نده بي به زهي و چه نده بي ره حمن به و جڙه.. به ته نها
بوختانتي ڪي بي بنه ماو به بي ليڪڙينه وه و پرسپارڪردن چون نه مه ده ڪن؟
شتيڪ نيه باوه پيشي پي بڪريت.

پوليس هاتنه ماله ڪه مان و داياي داماميان له ڙير ده ستي گه ره ڪه ڪه
ده رهيتا. وانه بوايه له ويدا دا يڪميان دور له هيچ ياسايه ڪ ده ڪوشت.

دايڪم پڙڪ وه ڪو قوربانيه ڪ بوو. سهري بريندار بوو بوو، ده سته ڪاني
پارچه پارچه بوو بوون، شوپنيڪ له له شيدا نه مابوو ڪه زه ريهي

بەرنەكە وتبیت. لە لیۆه تەقیوھە كانیشی و ددانە شكاوھە كانیوھە خوین
دەچۆراو بە چەناگەیدا نەدوھە ستاو دەھاتە خوارەوھ.

بەكێك لە پۆلیسەكان خۆی نەگرت، دەستی كرد بە قسە وتن بە
خەلكی گەرەكەكە: ھاواری كردو وتی: ئیۆه چ جۆرە موسولماننێكن. ئەگەر
كەسێك تاوانباریش بێت ئیۆه ناتوانن سزای بدەن. ئەم ئیشە تاییەتە بە
دەولەت. گەرەترین تاوان ئیۆه ئەنجامی دەدەن. ھەندێك كەسی نیەت
بیس ئیۆه ھان دەدەن، ئیۆهش دین ئەم مۆفە گوناھانە، بێرتان نەچیت
دادگای خۆی گەرە ھەبە.

ھەموو ئەم كەسانەى كە لەناو ئەم قەرەبالیغییەدان ھەر لە ژیا ئیدا
دەبیت باجی ئەوھى كردوئەتى بیداتەوھ.

پۆلیسەكان ئیمەیان ھەلگرت، بردیانین بۆ سجن. ئیتر ئیمە
نەماندەتوانی لەو خانووەدا بئیننەوھ. ئیمەش ئەمەمان دەزانى،
پۆلیسەكانیش دەیانزانى و خەلكی گەرەكەكەش...

پۆلیسەكان، بۆ ئەوھى پوووبەپووی كێشەبەكى لەمە گەرەتر نەبنەوھ
ئیمەیان سواری پاسێك كردوو ناردیانین.

بهشی دووهم

دایک و کج له ناوهرپاستی ریگه‌دا جیهیلرا بووین

پوخته‌ی ئەم به‌شه

دوای مردنی باوکم، کەسی زۆر جوان و خاوەن پایە بەردەوام خوازی‌تینیان لە دایکم دەکرد بۆ هاوسەرگیری. بە‌لام ئەو لە‌بەر ئەو خۆشه‌ویستییه‌ی کە بۆ باوکم هەیبوو، دانسی بە‌خۆیدا دە‌گرت.. بە‌لام ئێمه ئیتر لە‌م شارە دە‌رده‌کراین، باشە دە‌بوو بچینه لای کێ؟ کێمان هە‌بوو بە‌مانگرتتە خۆی؟

نەماندەزانی بۆ كۆي دەپۆين

دايكم ھەموو گيانی برين بوو، منيش ھىشتا لەشۆكى ئەو بووداوانەدا
بووم كە بەسەرماندا ھاتبوون! بە جانناپەكى دەستمانەوہ كەوتينەپي.

بۆ كۆي دەپۆين؟ لەلای كۆي دەمىننەوہ، نازانين... بەپەلە ئەو
شارەمان بەجى ھىشت بەلام بۆ كۆي؟

لەوپەپي بىچارەبيدائين، كاتىك پاسەكە لە وىستگە داماندەبەزىتت
چيمان لى بەسەردىت؟! بۆلای كۆي دەپۆين؟!

دايكي بى چارەم بەردەوام فرمىسكى دەپشت، چونكە دەيزانى ھىچ
پىنگايەكى دەربازبوون لەم حالەتە نىە.

– يارمەتيمان بەدە خوايەگيان، زۆر بى چارە ماوين، جگە لە تۆ ھىچ
كەسمان نىيە.

يان بەپىزەوہ بمانزىنە، يان مردنىكى شەرەفمەندانەمان پى بىخەشە،
پەنگە زياد لە دە جار گويم لەم دوعايە بوويت كە دايكم دەپۆيند.

خۆركەوت و پاسەكە لەشۆپىنك وەستا، من زۆرم برسى بوو، بەلام
گىرفانمان فلسى تيانەبوو تا خواردنى پى بکپين. ھاوارم دەکرد "من

برسىمە" بى ھوال لەبى پارەيى و نەبوونى... دايكي بى چارەم دەيوت:
– كچم دواي كەمىكى تر ئەم سەفەرە تەواو دەبىت، ئەوكات خۆمان

تير دەكەين.

دایکم ده‌یویست به‌م قسانه سه‌رقالم بکات، فرمیسک به‌چاره‌کانیدا بی
وه‌ستان ده‌هاتنه خواره‌وه.

له‌به‌رامبهر هاواری "برسیمه" "برسیمه" ی مندا، خاتونیککی به‌ته‌من
هاته تهنیشته دایکمه‌وه که به‌هۆی منه‌وه هه‌راسان بوو.. به‌میهره‌بانیه‌وه
ده‌ستی هی‌نا به‌سه‌رمداو وتی:

- ئەم کچه جوانه بۆچی ده‌گری؟

پیش ئه‌وه‌ی دایکم وه‌لام بداته‌وه، من وتم:

- برسیمه... که‌چی دایکم سه‌موونم بۆ ناکریت.

ئو هه‌لسوکه‌وته به‌ریئانه‌یه‌ی من کاری کرده سه‌ر خانمه به‌ته‌مه‌نه‌که
باوه‌شی پیا‌کردم و ماچی کردم و به‌کسه‌ر له‌ناو عه‌لاگه‌که‌ی ده‌ستی دا
بۆره‌کیککی ده‌ره‌یناو دایه ده‌ستم، هه‌رچه‌نده دایکم ویستی به‌ره‌ه‌لستی
بکات، به‌لام خانمه‌که نه‌یه‌یشته.. وتی:

- ئەمانه مندالن، مندال هه‌روایه هه‌موو ده‌قه‌یه‌ک برسی ده‌بیته...

ئه‌مه‌ی وتو بۆره‌کیککیشی دا به‌دایکم و وتی:

- فرموو، باوه‌ر بکه به‌ده‌سته‌کانی خۆم دروستم کردوه، تامیککی

بکه بزانه چۆن ده‌رچووه!؟

تۆرم پی‌ خۆش بوو کاتیک بینیم دایکیشم وه‌ری گرت، هیچ نه‌بی
ئه‌ویش سکی خۆی پی‌ تیر ده‌کرد، به‌لام بینیم دایکی بیچاره‌م به‌هێواشی
گازنیککی بچوکی له‌بۆره‌که‌که گرتو پارچه‌که‌ی تری خسته ناو جانتاکه‌ی
ده‌سته‌یه‌وه، دلی دایک وایه... ئه‌و زیاتر بیرى له‌من ده‌کرده‌وه وه‌ک
له‌برسیته‌ی خۆی...

دایکم و خانمه به تهمنه که به سەر پێوه خۆیان به یه کتر ناساند، ئه و بۆ
ئهو شارهی که ئیتمه بۆی هاتبووین، بۆ زیارهتی خزمیگیان هاتبوو به نیاز
بوو دووباره بگهڕێتهوه شوێنه که ی خۆی.

ئهو میرده که ی له تهمنه ی زۆر گه نجیتهیه وه له دهست دابوو، دواتریش
شویی نه کردبووه وه، ته نه ا کچیکی هه بوو ئه ویش له شوێنیک پزیشک
بوو...

ئهم خانمه به تهمنه دهوله مند بوو، به لام به تهنیا ده ژیا.
دایکیشم باسی خۆی کرد، به لام له ترسی قسه و قسه لۆک نه بیوت که
ده رکرابوین: ته نه ا باسی ئه وه ی کرد که میرده که ی مردوو وه له گه ل
کچه که یدا ده ژێ و بۆ دۆزینه وه ی کار هاتوه ته ئێره.

خانمه که وه ک ئه وه ی شتیکی دۆزیبێته وه که سالانیک به دوایدا گه پاره
وتی:

-ئهی خوایه چه ند پێکه وتیکی جوانه ... به خۆشیه که وه هاواری کرد،
خوا ناگاداره یه که م جار که ئیوه م بینێ چونه دلمه وه، منیش بۆ
هاورپێکه ده گه پام، هه رچه نده کچه که م زۆر حه ز ده کات بڕۆم بۆ لای،
به لام من نامه ویت بیه ئه رک بۆی، هه ندیک خزمه تکاریشم هینایه لای خۆم،
به لام ئه وانیش بێ وه فا ده رچوون. سه یرکه تۆش خاوه ن مندالێکی
بچوکی: هاوسه ره که شت له ده ستداوه، ئه گه ر ده ته ویت وه ره لای من
پێکه وه ژیا ن به سهر ده به ین.

ئهی خوایه گیان!! ئهی پهروه دگاری بالاده ست!! ئه مه چ
موزده یه کی گه وره یه، ئه مه موعجیزه یه، وه ک چاکبوونه وه ی نه خۆشیک که
له سه ره مرگدایه، یان وه ک پزگاریبوونی که سیک که خه ریکه له برستی و
تینویتییدا ده مریت... پیم وایه پزگاریکردنی پهروه دگار بۆ به نده بێ

تاوان و بئى گوناھه كانه و له م پووداوانه ش جوانتر دهست ناكه وئيت بئى
پئناسه كردنيان، چهند پووداواگه ليكي پر له نهينين... پر له عيبرهت كه
مرؤفه كان سه راسيمه دهكهن.

ئاي دايه گيان ئاي... خهريك بوو له خؤشيدا دهفري... دايكم له نئو بئى
چاره بيه كي نه و نه گه و زه دابوو، ته كليفيكي له و جؤره و له م كاته دا
به خششئكي زؤر ديارى په روه ردگار بوو.

دايكم نه يتوانى به رگه ئى نه م خؤشيه بگرئى، بؤيه له شوئنى خؤى
دانئشتو دهسته كانى گرت به ده م و چاويه وه و دهستى به گريان كرد.

واى له و فرمئيسكانه.. دايكم تا نه و ساته ش فرمئيسكى زؤدى پشتبوو
به لام نه مه يان له وانى دى زؤر جياوازتر، نه م جاره يان له و چاوانه ئى كه
جياوازتر له پؤزانى دى ده يانپوانى فرمئيسكى شادى ده هاتنه خواره وه.
كه سيك له مانه تئده گات كه خؤى نه و نازاره ئى چه شتئيت. دايكم كه به
ئاگرى نه و هه موو ناومئيديه وه سووتابوو، وه كه نه وه ئى دهستئكى
نه فسوناوى به ركه و تئبئت له ناكاه و ژيايه وه، ليئوه وشكه لاتوه كانى
پاراوبوونه وه و چاره كانى گه شان وه.

بؤ يه كه مچار ئومئيدئيك سه رى هه لدا :

دايكم خؤى وه كه مه سيحيه كه نه ناساندبوو، بؤ به رنه نگار بونه وه ئى
پئشينه بريارى خه لكيش هه م ناوى من وه م ناوى خؤشى گزرى... ناوى
دايكم بوو به مه ريه م ناوى منيش به (جانان)...

چيتر ناچار بووين له م كؤمه لگهيدا به پئناسى موسولمانيه وه بژين.
به لام دايكم نه مه سيحيه كي ته واو نه يه هوديه كي ته واو بوو، به هؤى
باوكه وه هه سئئكى قوولئى سه بارهت به موسولمانئيتى هه بوو، نه گه رچى

ئەو پووداوانەى بەسەرماندا ھات دایکمی لە موسولمانییتی سارد کردبیتیشەو، عەشق و خۆشەویستی باوکم ھەمیشە پێداگری دەکرد ھەرچەندە بەموسولمانیش ناسرابووین، بەلام دایکم ناوبەناو باسی دینی مەسیحی بۆ دەکردم، منیش لەمنداڵیەو بەسۆزی مەسیحییەو گەرە بووم، بەلام دژی موسولمانییتیش قسەمان نەدەکرد... ئەو پوورە (نورەفشان) ەى ئیمەى گرتبوو خۆى خانمىكى دینداربوو زۆر باش بوو لەگەڵماندا، وەك مندالى خۆى مامەلى لەگەڵ دەکردین.

دایکم لەدوای لەدەستدانی باوکم بۆیەكەم جار كەوتبوو ئیسراحتیكى لەو جۆرەو، ماله كەشمان ئیشینكى وای نەبوو، خاویڤن كۆرناوەى مال، خواردن، كۆمەڵێك پێویستی مال كە پۆژانە دەبوايە بیان كۆپین، بەواتایەكى تر ئیمە تەنھا ھاوڕێییەتى خانمە بەتەمەنەكەمان دەکرد.

جەژنى دایكەم:

پوورە (نورەفشان) ژيانىكى ماددى و مەعنىوى پى بەخشی بووین نزیكەى دووسال لەمالياندا ماینەو، تەمەنى من بووبوو شەش سال ئەو دووسالە خۆشترین و بەختەوترین سالی ژيانم بوون.

پوورە (نورەفشان) وەك چاوى خۆى دەى پاراستین، ژيانىكى تری پى بەخشی بووین وەك مندالى خۆى چاودێرى دەکردین. ئیمە چیتەر لە ئازار نەهامەتى كە دووركەوتبووینەو. پێشینه بریاری دایكەم سەبارەت بەموسولمانان بەتەواوى نەماوو، پوورە (نورەفشان) خانمىكى زۆر دینداربوو، ھەم بەھۆى ھەلسوكەوتەكانیەو ھەم بەھۆى قسەكانیەو بووبوو موسولمانىكى نمونەىی و ئەمەش كاریگەرى زۆرى لەسەر دایكەم ھەبوو.

-دایکم دەیوت .. ئاھ خۆزگە ھەموو موسولماننیک وەك ئەم خانمە
 واپوایە، ئەو کاتە هیچ ستم و خراپە یەك لە دونیادا نە دەما.
 لەلایەکی تریشەو پوورە (نورە فشان) دراوسیپەکی فریشتە ئاسای
 ھەبوو ناوی خاتوو (ئەلیف) بوو، ئەو مرقئیکسی زۆر تیگە یشتوو بوو
 ھەرچە نە تەمەنی لە پوورە (نورە فشان) یش کە مەتر بوو، بەلام کاتیک
 دەھاتە لامان پوورە (نورە فشان) زۆر پیزی لی دەگرت، لەگەل ئەوہی
 (ئەلیف) خاتوون تەمەنیشی بچوک بوو، بەلام زانست و زانیاری زۆری پی
 بوو. ھەموو پۆژانی ھەینیپەك دەھات بۆ مالمان لەگەل پوورە (نورە فشان)
 قورئانیان دەخویندو بابەتی دینی زۆر خویشیان باس دەکرد، ئەو
 دانیشتەنە کاریگەریپەکی زۆریان ھەبوو لەسەر دایکم، ھەریۆپە بەی
 ئارامییەوہ چاوپوانی پۆژانی ھەینی و ئەو دانیشتەنە دەکرد، چونکە
 سوودیکی زۆری لی دەبینی و لەو پۆژەدا فرمیسکی شادی لەچاوانی
 دەھاتە خواروہ.

دایکم لەو پۆژانەدا خەونیکسی بەباوکمەوہ بینیبوو.

باوکم لەخەونیدا وتبووی - من بەئاسوودەییەکی زۆرەوہ چاودییری
 ئیوہ دەکەم مەراقی تۆ بۆ موسولماننیتی منی زۆر دلخۆش کردووہ، ئەگەر
 بەموسولمانی بۆلای من بگەپنیتەوہ وەك ئەوہ وایە گەرترین دیاریت بە
 من بەخشی بیت، تەمەن زۆر کورتە، پشیش ئەوہی تەمەنت کۆتایی بیت
 موسولمان ببە.

بیە بە موسولمان تا منیش لیترە ئاسوودەبیم، کچەكەشمان فییری
 ئیسلامەتی بکە، بۆ ئەوہی کە گەرەبوو بەپتگەسی ھەلەدا نەپوات دایکم
 کاتیک بەخەبەرھات ماوہیەك لەشۆکی خەونەكەیدا مابووہوہ ھەرچەند ئەو

ژینگه پښتانه یی مال وده ش دایکمی هه نگاو به هه نگاو زیاتر له موسولماننیتی
نزیکتر ده کرده وه.

پووره (نوره فشان) و (نه لیف) خاتوونیش نه یانده زانی که نئمه له سه ر
دینکی ترین نه وان نئمه یان به موسولمان ده زانی.
هه رگیز نه و به یانیه م له بیرنا چیتته وه.

هه ر دووکمان خۆمان شت و، جلی خاوینمان له به رکرد و به رمالمان
داخت و، بۆ به که مجار پوومان کرده په روه ر دگار و دهستی شه هادته و
پارانه وه مان به رز کرده وه.

دایکم وتی:

— کچم نئمه ده بینه موسولمان، باوکت نه مه ی ده ویت، باوکت نئمه
ده بینیت و ده زانیت چی ده که یین، نه گه ر نئمه موسولمان ببین باوکت زور
دلخوش ده بیت.

دایکم له به رامبه ر باوکه مده نه وه نده هه ستیکی به هیز و هؤگریه کی
سه رسوپه نته ری هه بوو، هه رگیز ناتوانم باسی بکه م. کاتیک ناوی باوکه
به اتایه، له چاوه جوانه کانیه وه هؤن هؤن فرمیسک به سه ر پوومه تیدا
ده هاتنه خوارئ.

کچ و دایک پیکه وه له هه مان جوش و خرؤشدا و به کول بۆ
شه هاده ته نینان چؤکمان دادابوو، دایکم وتی:

— کچی خۆم به هیچ که س مه لئ که نئمه موسولمان بووین، چونکه
هه موو وا ده زانن نئمه موسولمانین.

ده سته کانمان به رز کرد بپووه وه، دایکم ده یوت و من دووباره م
ده کرده وه له به رده م سولتان و خودای کائینات، له به رده م خؤشه ویستی
مه خلوقاتدا شه هاده تمان هینا.

دایکم به گریانه وه چووه سوچه وه و به سه عات ده پاراپایه وه
 -خوایه گیان... تا کورتایی تمه نمان له خۆتمان دوور مه خه ره وه دایکم
 له ناخه وه بوویووه موسولمان.. دهیوت:

-کچم ئەمه جه ژنی من بوو، من له بهر ئەوهی باوکتم دلخۆش کرد زۆر
 ئاسووده م، له بهر ئەوهی به موسولماننیتیش ده گه پیمه وه لای باوکت،
 دلخۆشیه که م بئ سنوره...
 ئای له و جۆره عه شقانه... ئای له و جۆره وابسته بیانه، ئەم عیشه بۆ
 دونیا، بۆ پاره، بۆ ئاره زووه کانی تر نییه، ههروه ها خۆشویستنی جهسته و
 بالاو سه رسام بوون به پووکه شیش نییه.

ئەمه عه شقی راسته قینهیه، ئەمه عاشق بوونه به پۆج به که سیتی..
 ئەمه به یه ککه یشتنی دوو جهسته و، تیکه ل بوونی دوو پۆج داگیرسانی
 دوو دله وه ک چرایه ک... ئیستا کوا عه شقی له و جۆره ماوه !!!

شهرم ده که م کاتیک دوو کهس ده بینم که عه شقه که یان به یانی ده ست
 پئ ده کات و ئیواره کۆتایی پئ دیت، به لامه وه سهیره کاتیک ده بیستم
 له سالتیکدا دوو کهس هاوسه رگرییان کردووه و له هه مان سالددا
 هاوسه رگرییه که یان تیکچووه. ئەمانه عه شق نین ئەمانه یارییه کانی
 مه صلّه حه تن... ئەمانه داوه کانی نه فسن..

دایکم به ئاسووده بییه کی زۆر گه یشتبوو، نوپژه کانی له سه ره تاوه تا
 کۆتایی به خشوعیکی زۆره وه ده کردن.

به ماوه یه کی که م فیری خویندنه وهی قورئان بوو، هه موو شه ویک
 سوهرتی (یس)ی بۆ باوکم ده خویند ئینجا ده نووست.

بهشی سییه م

پۆژه سهختهكان چاومرئيان دهكردين

پوختهی ئەم بەشه

ئەو شەنەبا بەھارییەکی لە دڵماندا
دەشنایەو، گۆرا بە گەردەلوول و زریانی
بەفر. پۆژه سهختهكان ماتن و جیيان
گرتنەو.

دلخوشیه گه مان زۆری نه خایاند

به داخه وه ئه پۆژانه ی که بۆ یه که م جار تیا یاندا هاتبوینه وه سه ر
خۆمان و له شویننکی باش ئۆقره مان گرتبوو و بۆ یه که م جار به تیری
له سه ر سفره مه لده ساین، زۆریان نه خایاند پووره (نوره فشان) نه خۆش
که وت، که چه که ی هات و له گه ل خۆی بردی بۆ ماوه یه که ی زۆر چاره سه ی
وه رگرت، به لام به داخه وه نه خۆشیه که ی به رده وام بوو، وه فاتی ئه و واتای
سه روژێر بوونی ژیا نی ئی مه بوو، به مانایه که ی تر گه پانه وه مان بوو بۆ خالی
سه ره تا، مه مو ئه و خۆشیا نه ی له ماوه ی ئه و دوو سه له دا بینی و مانه
ده بوونه خه یال له به رنه وه دایکم شه و پوژ دوعای ده کردو ده پاراپه وه .
نه خۆشیه که ی پووره (نوره فشان) تاده هات خراپ تر ده بوو، ته نانه ت بۆ
ده قیقه یه که ی به جیمان نه ده هیشته ت، خاتوو ئه لیفی دراوسێ شیه ی
له گه لمان دا بوو.

ئه و پۆژه م زۆر جوان له یاده، شه وی پینچ شه ممه له سه ر هه ینی بوو،
پووره ئه لیف و دایکم له لای بوون، منیش به تر سه وه له و ناوه
ده سوپامه وه .. له جیگه که ی به رز بویه وه وتی:
به رزم بکه نه وه، به رزیان کرده وه
- خیرا بمشۆن.

دایکم و ئه لیف شۆردیان و هینایانه وه له جیگه که ی خۆیدا پالیان
خسته. دووباره به رز بویه وه له سه ر چۆک دانیشته وتی:

-قورئانی پیروزم بدهنی:

قورئانه که ی گرت به دهسته وه و دهستی به خوینده وه ی کرد و ئه لیف
خاتونیش لای سهریه وه قورئانی ده خویند.

له ناکاو قورئانه که ی دهستی داخست. چاوه کانی بریه ده رگاکه و
زهرده خه نه یه کی شیرین له سهر ده و چاوی ده رکوت و وتی:
-ئه وه تا هات.

خاتوو ئه لیف به گویتیدا چرپاند:

-کی؟!!

وتی: پیاوه که م هاته وه

هر چه نده هاوسه ره که ی نوره فشان خاتون له شه پری (کۆره) دا
به پره حمه تی خودا چوو بوو. هه می شه باسی ده کرد، باسی هه سره تی بی
کۆتایی و خۆشه ویستی نه بپاوه ی ئه وی ده کرد.. له لایه کی تریشه وه باسی
ئه وه ی ده کرد که هاوسه ره که ی چه نده موسولمانیکی نمونه یی بووه .

ئه وه له کۆتا هه ناسه ی داو بۆ سه فه رکردنی له زستانی دونه ی بۆ به هاری
ئاخیره ت پۆحیه انه تی هاوسه ره که ی هاتبوو به شویتیدا.

من ئه وه پوو داوه م به چاوی خۆم بینی ئه وانه ی ناو ژوو ره که ش واقیان
و پمابوو.

پوو ره نوره فشان دهستی دریز کرد، وه ک ئه وه ی بلێ باده ستم بگری و
له گه ل خۆی بمبات، پاشان ئاوپری دایه وه و وتی:

-گه ردم ئازاد که ن ئیمه ئیتر پیتوارین، دواتریش به ده نگیک که هه موو
بیستمان شایه تومانی هیتا کۆتا قسه شی ئه مه بوو:

-خوایه گیان ئیمه هه موومان مولگی تۆین وه هه بۆلای تۆش
ده گه پیتینه وه، شه رمه زارمان مه که و به دیدارتمان شاد بکه .

وهك ئهوه وابوو ئه و خانمه فریشته ناسایه به بهرچاومه وه به ره و
به ههشت بفری، وهك ئه وهی خهريك بوو ئه نجامی چاگه كانی هر له م
دنیا به وهرده گرت.

ئهوه به كه مین وانه بوو بۆ ئیمه، له و راستییه تیگه یشتین به ئیمان وه
مردن و پزگارکردنی ژیانی ههتا ههتایی گه وه ترین دهوله مه ندییه !!؟
له سه ر چیگه كه ی پالیانخست، چه ناگه و قاچه كانیان به ست سه رنجم
ده دا، خاتوو ئه لیف هیچ نه گریا، خاتوونییکی تابلیتی خوین ساردو به رگه گر
بوو، هه رچی دایكشم بوو بی وه ستان فرمیسی ده پرشت. چونكه مه رگی
پوو ره نوره فشان له هه مووان زیاتر کاری ده كرده سه ر ئیمه. به واتایه کی
تر مردنی ئه و كۆتایی خۆشیه كانمان و سه ره تایی ده ست پێكردنه وه ی بی
چاره یی و نازاره كان بوو.

دوو یاره پۆژه سه خته كان چاوه پیمان بوون.
دوو یاره ترسو دله راوکی بالیان به سه ردا كیشابوینه وه، دوو یاره
پووداوه ترسناكه كان ریزیان به ستبوو، دیسان پووداوه كان بۆ
تا قیكردنه وه ی ئیمه خۆیان ناماده كردبوو.

له ماله ده رگراین:

دوای ته واو بوونی پرسه ی پوو ره نوره فشان كچه كه ی هات، وتی:
- به دوای شوینییکی تر دا بگه رین چونكه ئه م ماله ده فرۆشریت، چیتر
ناتوانین ئیوه لی ره راگراین.

له دوای ئه وه دوونیای ئیمه ویران بوو، ده بوایه برۆین بۆكوئی؟ نه هیچ
كه سیكمان هه بوو تا لای بمینینه وه نه كارێكیش كه بتوانین بیکه ین.

هەرچی منیش بووم ده بوو دواى دوو مانگی تر بچمه قوتابخانه . بهر له وهى خه يالئيشى پئوه بکه م تووشى ئه و نه هامة تيبه بووين ، خواى گه وره هه زار جار لئى پازى بيټ ئه ليف خاتوون يارمه تى داين له شوئينئىكى كه ميټك دور خانوويه كى ساده مان به كرى گرت .

به يارمه تى ئه ليف خاتوون دووسى پارچه ي كۆنه مان كرى بۆ ماله كه نه گهرچى ساده ش بوو ، به لام چيتر شوئينئىكمان هه بوو بۆ حه وانه وه كاتئيكيش دايمك له لاي بهرگ درويه ك كارى دؤزييه وه وه ك ئه وه وابوو هه موو دونيا بو بيټ به هى ئيمه .

خاتوو (ئه ليف) يش به هه مان شئوه ي پوره نوره فشان وازى لى نه هيټاين ، به رده وام سهردانى ده كرده ين و يارمه تى ده داين و دلته وايى ده كرده ين ، جار جار يش هه ولى ده دا به پئى توانا پئداويستيبه كانمان بۆ داين بكات ، چونكه پوره نوره فشان وه سيه تى بۆ خاتوو ئه ليف كرده بوو .
—ئه وانه ئه مانه تى من . ناكات ليټيان بيټ و به ته نيا جيټيان مه هيټه .

ئه ليف خاتوونيش خوا لئى پازى بيټ به به رده وامى ناگاي ليټمان بوو ده پياراستين .

خوداى مه زن له ته نيشت به نده خراپه كانيدا چه ندين به نده ي چاكيشى هه يه .

خاتوو ئه ليف هه موو پئداويستيبه كى قوتابخانه ي بۆ ئاماده كرده بووم هه ره له جل و بهرگ و جانتاوه تا كتيب و ده فته رو پئنوسيش ...

دلخوشى چوونه قوتابخانه هه موو گيانمى داپوشيبوو . ئاى له دونياى مندالئى ... سه ره پاي ئه وه موو نا په حه تى و چه رمه سه ريبه هيشتا خه ياله كان په ميبى و دونيا په نگاو په نگ بوو . خۆزگه گه وره بوون نه ده بوو ، خۆشبه كانى مندالئى هيج كات ته واو نه ده بوو .

ههفتهی یه که می چوونه قوتابخانه م بوو.. له هه وائی خوگونجاندندا
 بووم له گه ل قوتابخانه که م و مامۆستا و هاوړیکانندا. به لآم نه و پووداوانه ی
 به سه رمدا هاتبوون به شیوه یه که توشی ترسنۆکی و شهرم یان کردبووم که
 هه مووانم به دوژمن ده بیینی و وامده زانی له هه ر ئان و ساتیکدا ده یانه و یت
 ئازارم پی بگه یه نن له بهر نه و هۆکاره ش ههفته ی یه که می قوتابخانه زۆر
 ناخۆش تیپه پری.

سیتیگی خاتوون که مامۆستای سه ره تاییم بوو ههستی به حالی من
 کردبوو، له بهر نه وه له یه که م وانه وه زۆر ئاگاداری ده کردم و خووشی
 ده ویستم و به (کچه کاله که) بانگی ده کردم، نه و نزیکیه ی مامۆستا که م
 زیاتر ئیسراحتی پی دام.

نه و ئیواره یه بوو... هاتمه ماله وه ده بینم دایکم خه ریکه ده گری.

-باوه شم پیاکردو پرسیم: چی بووه دایکه؟

منی گوشه ی به خویه وه و هه نیسه که کانی زیاتر بوو وتی:

-تاقه دۆستیگی راسته قینه که له م دونیا یه دا هه مان بوو (خاتوو

ئه لیف) بوو نه ویشمان له ده ستدا.

-به ترس و مهراقه وه پرسیم: -مردووه؟

وتی: نا کچم، به لآم یه کیک له نزیکه کانی هاتو له گه ل خویدا بردی

ئیدی نه ویشمان له ده ستدا.

من ده مزانی نه وه واتای چیه؟! نه و هه واله بۆ ئیمه کاره ساتیکی

تربوو، نه بوونی ئه لیف خاتوون، تاکه که سیک که لیتمان تیده گه شت و

هه موو یارمه تیبه کی ده داینو له پیناوماندا فیداکاری ده کرد، واتای

ده ستپیکردنه وه ی ئازارو نا په حه تی بوو.

ئەو ھەوالە پەشەبايەكى ئەوئەندە بەھیزی لەدونیای مندالییدا
 ھەلگەردبوو. بەبێ چارەبیبەكەوہ لەدایكەم پرسى:
 -ئەى باشە لەمەودوا چى دەكەين؟
 - خواگەوردەبە كچى خۆم
 -ئیمە لێرەش وەدەردەنن وانیه؟!
 -إن شاء الله دەرمان ناكەن...
 -ئەى ئەگەر كەردیان؟
 -تۆ خۆت بپتاقەت مەكە فریشتەكەم، ئەگەر لێرەش دەرمان بكەن
 خانوویەكى تەردەدۆزینەوہ.

سەرى خستە سەر ئەژۆوى و بۆكەم كەردنەوہى ترسو دلە پاوكیكەم
 دەستى بەسەرمدا دەھیناو ھەولێ ھێوركەردنەوہى دەدام.
 ئای... دایەگیان تۆ چەند مەزۆفیکى چارەپەش بویت، تەنانەت
 پۆزیکیش نەم بینیت بەدلى خۆت پى بكەنیت، ئەگەر ئیمان بەپۆزى داوى
 نەبوايه: ئەگەر مەزۆف باوہ پى بەدووبارە بەیەك گەیشتنەوہ لەیادكردنى
 ھەسەرت نەبوايه چۆن دەیتوانى لەم دونیایەدا ژيان بەسەر بەریت،
 تەنانەت بپركەردنەوہش لێى ئەستەمەو مێشكى مەزۆف تەحەمولى ناكات.

ئەوہى لێى دەترساین بەسەرماندا ھاات:
 داوى پۆیشتنى خاتوو ئەلیف، خاوەن مالاكەمان لیمان پاست بوویەوہ.
 - كەرى ئەم مالا ئەلیف دەى دا، بەلام ئیستا كە ئەو پۆیشتووہ ئیوہ
 ناتوانن پارەى ئەم خانووہ بەدن، لەبەر ئەوہ شوپینكى تر بۆ خۆتان
 بدۆزنەوہ باشترە، یەك ھەفتە مۆلەتتان ھەیه...
 دایكەم وتى:

- کاری وهامان له گهڼ مهکه، کچه کهم تازه دهستی به دهوام کردوه،
هیچ نهیی بهیله ئه م زستانه لیږه بمینینه وه. دژینه وهی خانوو ئیستا زږد
قورسه ئه گه ر بیسی دژینه وه له شوینکی دور دهستان ده که ویت
ئه وکات ده بیت کچه کهم قوتابخانه بگوریت به سته زمانه تازه خه ریکه ورده
ورده رادیت.

کابرا به شیوه یه کی ناشیرین وتی:

- ئه ی له کوو پاره تان ده ست ده که ویت بو کریتی خانووه که؟

- دایکیشم به شهرمه زارییه وه وتی:

- من ئیش ده کهم پاره که ی په یدا ده کهم، په نگه جار جار دوابکه ویت
به لام هر په یدای ده کهم، ناهیللم دوابکه ویت، تکا ده کهم با ئه م زستانه ش
لیږه بین.

- من ده زانم موچه ی تو چه نده خانم.. رژیستم له شوینی کاره که ت
پرسیارم کرد، ئه گه هه موو ئه و پاره یه ی که وه ریشی ده گریت بیده ی ت
هیستا کریتی خانووه که ده رناهینت، به ته مای چون به م پاره یه هه م کریتی
خانوو بده ی ت و هه م مالیش به پتوه ببه ی ت.

دایکم به هه موو هیزیه وه ده پاراپایه وه.

- که میک پاره ی دانراوم هه یه بو سی مانگ به شمان ده کات دواتریش
خوا گه ورده یه، شهرمه زارتان نابین.

سه ره پای ئه وه موو پیداکری و پارانه وه یه ی دایکم، هیستا کابرا
قه ناعه تی نه هیئاو وتی:

- دوا ی هه فته یه که ده بیت ئه م خانووه چول بگریت ئه گینا هه موو
شته کانتان فری ده ده مه ده ره وه و رژیشت.

من و دایکم دووباره له گه لَ نازارو مهینه تیه کانماندا به تهنیا ماینه وه،
تهنها دلنه واییه کمان فرمیسکه کانمان بوو چونکه هیچ شتیکی ترمان
له دهست نه دههات.

بهشی چواره م

فریشتهی چاکه خواز (مامؤستا سیفگی)

پوختهی نهم به شه

لهوکاتهی ده مانوت پووخاین و ته و او بی چاره
ماوینه ته وه، خوای گوره مامؤستایه کی وه کو فریشته
نارده لامان. ژیانسی به نئمه به خشیه وه، دهستی گرتین.
به لام همیشه تا قیکردنه وهی ژیانمان کز تایی نه ماتبوو.
ئه وه وه والهی ژیانسی ویران کرد هه نگاهه نگاهه نزیك
ده بوه وه.

فریشته‌ی چاکه‌خواز

ماموستا سیفگی

من له و ه زعه ناخۆشه‌دا چووم بۆ قوتابخانه، ماموستا سیفگی که هه‌روه‌ک ناوه‌که‌ی دل پڕ له خۆشه‌ویستی بوو به‌چاوه‌کانمدا حاله‌ته‌که تیگه‌یشت وتی:

— کچه کاله‌که‌م ئه‌وه چپته؟ تانیستاش ئه‌و ده‌نگه نهرمه‌ی له گویمدا ده‌زرنگیته‌وه.

له‌به‌رامبه‌ر ئه‌و گزنگی پیدانه چاوه‌پوان نه‌کراوه‌ی ئه‌ودا نه‌متوانی خۆم له‌به‌رامبه‌ر هه‌سته‌کانمدا رابگرم ده‌ستم به‌گریان کرد.

وتی:

— واز له‌گریان بینه‌و بلێ بزانه‌م هۆکاری ئه‌م فرمیسک رشتنه‌ جوانه‌ت چپیه؟!

نه‌متوانی زیاتر به‌رگه‌ بگرم و به‌هه‌نسک هه‌لگێشانه‌وه‌ وتم:

— ئیمه له‌مال درده‌که‌ن، ئه‌گه‌ر بۆ شویننیکێ دوور بپۆین ناچار ده‌بم قوتابخانه‌که‌م بگۆرم.

ماموستا باوه‌شی کرده‌وه‌و به‌خۆشه‌ویستییه‌وه‌ له‌باوه‌شی گرتم و وتی:
تۆ بۆچی خۆت بپتاقه‌ت کردووه: من تۆ به‌که‌س ناده‌م، تۆ کچه‌کاله تاقانه‌که‌ی منیت، من له‌گه‌ل دایکت قسه‌ ده‌که‌م و به‌م نزیکانه

خانویه کتان بۆ ده دۆزینه وه. دهی تو دانیشه و مه گری تا نه وکاتهی من
مامۆستات بم ناهیتم که س بتگر نیت.

خوای گه و ره مامۆستا سیفگی (دل ئالتوونی) که خوشه ویستی
به ده و رویه ری ده به خشی بۆ ئیمه نار دبوو، ئیمه ده رگایه کمان لی داخرا بوو
به لام خوای گه و ره ده رگایه کی دیکه ی بۆ خستبوینه سه ریشته.

مامۆستا سیفگی خاوه نی دوو مندال بوو، کچه گه و ره که ی (نوریه) که
دوو سال له من گه و ره تر بوو و، کورپیکیشی هه بوو به ناوی سه عید که
هیشتا نه چوو بووه قوتا بخانه.

هاوسه ره که ی به هۆی نه خۆشی دل وه کۆچی دوا یی کردبوو، خۆیشی
خاتوونیککی دیندار بوو، ئامانجی ژیا نی بریتی بوو له هاوکاریکردن و
کۆمه کی کردنی نه دارو بی کس و لیقه و ماوان، که سیکی فیدا کارو دل پر
له خوشه ویستی بوو.

له دوا ی ته واو بوونی وانه کان له گه ل مندا هاته وه بۆ مالم، له گه ل
دایکم به کتریان ناسی، له دوا ی بیستنی ئه و پوودا وه ی که به سه رماندا
هاتوه زۆر دلگران بوو.

وتی:

— من له گه ل خاوه ن ماله که تاندا قسه ده که م ئۆوه هیچ خه متان نه بیته
ئه م کیشه یه چاره سه ر ده که یین.

خودا هه زار جار لئی پازی بیته پۆیشتبوو له گه ل خاوه ن ماله که ماندا
قسه ی کردبوو و تیبوی:

— من که فیلی پاره که تانم، هه موو مانگیک ده تسانن دوا ی کریمی
خانوه که له من بکن، به م شیوه یه ش خاوه ن ماله که ی پازی کردبوو.

دایکم له خوښیدا ده پاپایوه، نه گهر وانه بویه ده بوو حالی نیمه چی لی بهاتایه! چونکه نیمه ده مانزانی نه گهر له و مال له درېچوینایه نه مانده توانی مالتیکی دیکه بدوژینه وه، له بهر نه وهی باری نابوروییمان لاوازیوو، به لام سوپاس بق خودا دووباره نیشه کان بهر وه باشی پوښتن.

خوای گه وره هزارجار له ماموستا سیتگی پازی بیت، هموو سه ری مانگیك کرئی خانوه که ی ده داین و له و نه هامة تیه پرکاری ده کردین.

دایکم بؤنه وهی له پیش چاوی ماموستا سیتگی شهرمه زار نه بیت له مال وه بهرگ دروویی ده کردو کوتایی هفتش ده چوو بق خاوین کردنه وهی مالان.

نهمش نهو حاله بوو که خانمیکي به بنه مال له ده وله مندو خوینده وارو تیگه یشتوو زور جوانی وه ک دایکمی تیکه وتیوو، به لام دایکم هیچ کات به خراپه باسی بنه مال که ی نه ده کرد. به تاییه تیش دوی موسولمان بوونی هیچ کات گویم لی نه بووه گله یی و گازه نده بکات، ته نها شتیک که له کاتی بیزاریدا په نای بق ده برد گریان بوو، نهو فرمیسکانه ی تنوک تنوک که به پووخساریدا ده هاتنه خواره وه بوو بوونه مایه ی دلنه وایی بوی.

له گه ل قوتابخانه که مدا زور راهاتبووم له راستیدا به هوی نهو هموو سوز و خوشه ویستییه ی ماموستا سیتگی یوه به شپوره یه که له گه ل هاورپیکانم و وانه کانمدا په یوه ندیم باش بوو که له ماوه یه کی که مدا بوومه باشتیرین قوتابی پؤلی یه که م، ماموستا که م جارجار له ناو قوتابیبه کاندایه وسفی ده کردم و ده یوت:

—چاوتان لئی که چه کاله که چند زیره که؟

به لام نهو خوشییه ی مندالیم زوری نه خایاند، دووباره په له هوره ره شه کان له ناسوی ژیانمدا دهرکه وتنه وه، دووباره گیزه لوکه هلی کرد،

به لّام نازارو کاره ساتی نه مجاره له گه ن نازاری جاره کانی تردا به راورد
نه ده کراو له گه ن چه رمه سه ریه کانی تردا پیوانه نه ده کرا.

ژیانم لی تاریک بوو:

کۆتا ههفته کانی قوتابخانه بوو، هه موو له خویشی کارت
وه رگرتندا بووین. چاوه پیتی سه رکه وتن و یه که م خه لاتیش بووم، له خه یالی
نه وه دا بووم کارته که م وه ربگرم و خیرا بگه پیمه وه نیشانی دایکمی بده م...
چه ند هه سستیکی خویش بوو:

- چوار پۆلی قوناغی یه که م له قوتابخانه که ماندا هه بوون، هیشتا کارت
وه رنه گپرا بوو، به لّام ده نگوباسی یه که م بوونی من هه بوو، به تاییه تیش
له وانه ی بیرکاریدا زۆر زیره ک بووم مامۆستا که م له زانیارییه کانی من
له بورای بیرکاری و ناستی من وه ولدانم سه ری سورما بوو، هه میشه دوعای
بۆ ده کردم:

- خوا له چاوی پیس به دوورت بگریت کچه که کاله که .

نه و پۆژه په شه هات...

هه رچه نده زۆر مندا لّ بووم که چی نه و پۆژه بیئاقه تیه کی زۆر دای
گرتبووم بیئاقه تیه ک که نه مده توانی ناوی لی بنییم وه سه رچاوه که شیم
نه ده زانی...

له ده رسا بووین...

به پۆیه به ری قوتابخانه که هاته پۆله وه، به لّام له ده م و چاویدا که مترین
زه رده خه نه و خویشی ده رنه ده که وت، نه گه رچی که میش بیئ زه رده خه نه ی
نه کرد به ره و پووم هات ده م و چاوی تیگچوو بوو پووی ساردی پۆیه دیار بوو
به واتایه کی تر دیار بوو هاتبووه پۆل تا هه والئیکی ناخویش بدات...

دەتوت بەو دلە بچوکەى مندائیمەوہ ھەستم پى کردووہ، تەنانەت دەمزانی کە ئەو ھەوالە ناخۆشە سەبارەت بەمنە، لەبەر ئەو پێش ئەوہى ھەوالەکە بزائىم دلەم کەوتە تەپە تەپ، دلەم بەجۆرێک ئازارى ھەبوو ھەناسەمى توند کردبوو.

چاوم لەسەر بەپێوہ بەرەکە بوو...

خۆى نوشتاندەوہو بەگوێى مامۆستا کەمدا چرپاندی، مامۆستا کەشم لەناکاو پەنگى تیکچوو لێوى بە ئازاریکەوہ گەست و پووی کردە من، بەپێوہ بەرەکە چووہ دەرەوہ، ئەگەرچى لەوکاتەدا زەنگى چوونە دەرەوہش لێى دا مامۆستا کەم ھاتەلام و بەزەرەدەخەنەیکە کە بەزۆر خستبوویە سەر لێوى وتى:

-کچە کالە کە، جانناکەت ھەلگرە بابڕۆین.

بەچاویکی پر ئازارەوہ لێم پوانى و بەقورگیکی پەرەوہ پرسیم:

-شتیک بووہ مامۆستا؟!!

بۆئەوہى دلنەوايم بکات وتى:

-نا نا ھیچ شتیک نەبووہ.. تەنھا دایکت نەخۆش کەوتووہ، بۆ ئەوہى

خەفەت نەخۆیت ھەوالى بۆ ناردویت.

بەترسیکەوہ پرسیم:

-نەخۆشى چى؟!!

-شتیکى وانیه، لەوانیە بەھۆى کارکردنى زۆرەوہبیت... ئیستا

پتیکەوہ دەپۆین خۆت دەبیینیت، شتیکى وانیه لێى بترسیت، ئیمە ھەموو

نەخۆش دەکەوین گیانەکەم، خۆنابیت بۆ ھەموو نەخۆشییەک بترسین؟

بەلام ھەستەکانم و تۆفان و ھاوارى ناخ و ایان نەدەوت: ھەموو ئەمانە

دەیانویست ھەوالى کارەساتیکى تارىکتر بەدەن.

ئای دایه گیان: خوانه کات تو هیچت لی بیّت، من به بی تو چی بکه م؟
 نه گهر تو شتیکت لی بیّت من چیتر ناتوانم بژیم منیش شوینت ده کهوم.
 به پړوه بهری قوتابخانه که من و ماموستا سیٹگی خسته ناو
 سه یاره که په وه به خیرایی که و ته پری، تا زیاتر برپویشتابه زیاتر حاله تیک
 ده چوو.

له پرتگادا سه یاره که به ره و مالمان نه پویشست، به شله ژاوییه که وه
 به ماموستا که م و ت:

- نئمه بؤکوی ده پړین؟ ماله که مان به جی هیشت!

وتی: ده پړین بؤ نه خوشخانه که که م دایکت له وئییه.

دوویاره دهستم به گریان کرده وه، ماموستا (سیٹگی) یش له ناخیه وه و
 به هه موو ههستی دایکایه تیه وه خه ریک بوو دلنه وایی ده کردم.

کاتیك چومه نه و ژوره ی که دایکمی لی بوو، تووشی شؤک بووم ئای
 خوایه گیان!!!

کاتیك دایکم به و شیوه یه بیینی هه له وئیدا بورامه وه... دواتر بیرم
 نایه ت چی پرویدا...

کاتیك چارم کرده وه که سانیکی زؤر به سهر سه رمه وه بوون.

- دهستم به هاوارکرد، دایکم چی لی به سهر هاتوه؟!

منیان برد بؤ لای دایکم، به لام دایکم نه گوئی له هیچ بوو نه ناگای
 له ده وروبه ری بوو.

جهزم دهگرد بهرم:

له کۆتاییدا ئه وه وهاله داته زینه م بیست.

له مالمی ئه وه خانمه بهرگدرووهی که دایکم کاری لی ده کرد غاز ته قیبویه وه به داخوه ناگر که وتبووه وه، هه مووان خۆیان ده ریاز کردبوو به لام دایکم نه یه توانیبوو، ئیتر ئه وه کاره ساته پووی دا بوو، دایکی بی چاره م له نۆ ئاگره که دا مابوو وه وه زۆر به سه ختی سوتابوو.

ناگام له خۆم نه بوو، ده موت:

- کۆ ده توانیت بهرگی ئه م نازاره بگریت، له مه ودوا کۆ دانه واییم ده داته وه؟ ئه م هه موو به لاو نه هه مه تیه له بهرچییه؟ بۆچی ئه م نازارانه یه خهی ئیته بهر ناده ن؟ ئیته چی خرابه یه کمان بۆ خه لکی هه بووه؟ بۆچی به لاو ناربه حه تیه کانه له ئیته زیاتر که سیان ده ست ناکه ویت؟!

نه مه ده زانی چی ده لیم!! وپینه م ده کرد خه ریک بوو قیامه تم هه لده ستاند. ئه وه شتویه یی دایکم تانیستاش له بهرچاوم لاناچیت، جهسته یه که له نۆ ئاگر دا برژا، هه ستی له ده ست دا بوو، کار دانه وه ی بۆ هه یچ شتیک نه بوو.

خوایه گیان چۆن بهرگی ئه مه بگرم؟؟

دکتۆره که هاته لام ده ستی گرتو له سه ره وه یله که دای نیشاندم،

وتی:

- سه یرکه کچی جوان! ئیستا دایکت هه یچ گوینی له تۆ نییه له بهر ئه وه هاوارمه که، ته نها دوعای بۆیکه، هه موومان خودا دروستی کردووین وه هه نه ویش ده مانباته وه، هاوارو گریانی ئیته هه یچ شتیک ناگۆریت ئه گه ر ده ته ویت دایکت دلخۆش بکه یت ته نها چه ند کارێکی گرنه گه یه که تۆ ده توانیت ئه نجامیان بده یت.

"ههولئ زۆر بدهیت و، سهرکهوتوو بیت و هه موو پۆژیکیش دوعای بۆ
بنزیریت".

وه له کۆتایدا جوانی جوانان، ئهو دایکهی که له ته مه نیدا پۆژیکیش
خۆشی نه دی و هه میسه له گه ل سه خته کانی ژياندا ده جه نگی، ئهو
دایکهی که نمونهی ئارامی بوو له ده ستمدا...

منیش چه زم ده کرد بمرم چیت نه مه ده توانی به و شیوه یه بزیم، ته نانه ت
بۆ چرکه یه کیش نه مه ده توانی به بی ئهو بزیم، من به بی ئهو ده بوو چی
بکه م؟!

نا... نه خیر نه مه م پی قبول نه ده کرا...

له ویدا... هه ره له ویدا بپیرام دا خۆم بکوژم... چونکه چیت که سینم
نه بوو... من ده بوو په نا بۆ کی بیه م؟ لای کی بمانه وه؟! ئهو دونیای
مندالیه ی من ئاماده ی بهرگه گرتنی ئهو هه موو ئازارو ته نیاییه نه بوو،
نه مه ده توانی به گه ر بگرم ده بوو ده سته جی له و کاته دا که دایکم تازه
وه فاتی کردبوو ئهو کاره بکه م... ده بوو ته واوی بکه م. جه رگم کون کون
بووبوو و دلم خوینی لی ده تکا...

له و کاته دا بیرۆکه یه ک هات به میشکمد...

(له په نه ره که وه خۆم فری بده مه خواره وه و کۆتایی به ژيانم بهینم).
له و کاته دا ئه م نیشه زۆر ئاسان بوو، خۆکوشتن له لام زۆر ئاسانتر بوو
له چا و ئهو ئازاره ی که تیایدا بووم.

هیچ هه ستم به ئازار نه ده کرد، له میشکمد که مترین ترس له مه رگ نه بوو،
ته نها ئاواتیکم هه بوو، له گه ل دایکم بمرم پیکه وه له م ژيانه بپۆین...

بهره و مهرگ رڼوښتم:

نو شونښه نيمه لى بووين قاتى سى بوو، سه بړنكى په نجره كانيم
كرد په كڼيان زږر ليمه وه نزيك بوو.

له و كاته دا ماموستا سينگى ده ستى گرتبووم تا نارام بكا ته وه.
له چركه په كدا خوم له ده ستى ماموستا سينگى پزگار كړدوو بهره و
په نجره كه پام كړد.

بى نه وهى بوار به كه س بدهم تا بلنيت: نه م كچه خه ريكى چييه؟
چاره كانم داخست و خوم فرى دايه باوه شى دونياى هه تا هه تاييه وه،
له و كاته دا دايكم له بېرته ممددا بينى، باوه شى كړدبووه بهره و ناميزى
نو و چومه خواره وه.

دايكم به و دهنگه سحر او بيه په وه وتى:

- وامه كه جانانه كه م، خو من نه مردووم كچه كه م، من ده ژيم چونكه
شه هیده كان نامرن، ته نها دونيا كانيان ده گورپت، من و باوكت پيکه وه بين
چاره پرت ده كه ين.

پښه كه و تمه وه ناو باوه شى دايكم، دايكم وتى:

- سوپاس بڼ خودا هيچت لى نه هات... له مه و دوا چى تر كارى
وانه كه يت بڼ منيش مه گرى، گه وره ترين پشت و په ناي تق په روه ردگار
ته نها پشت به و ببه سته.

كاتيك چاره كانم كړده وه دوو باره كه سانتيكى زږر له ده ورم
كړبوو بوونه وه.

گويم له دهنگى نه و دكتوره بوو كه پيشتر دلنه وايى كردم ده يوت:
- شتيكى باوه پى نه كراوه؟! خودا ويستى موعجزه مان نيشان
بدات. سه يركه ن ده لتي نه م كچه كه و ته ته سه شتيكى زږر نه رم هيچى

لیٰ نہ ہاتووه، ئو شوینہی ئمی لیٰ کہ وتوہ تہ خواروہ پږہ لہ برردو
چیمہ نتق دہ بوو جہ ستہی پارچہ پارچہ ببوایہ کہ چی ہیچی لیٰ
نہ ہاتووه!!

سہ یرکەن لہ وینہ تیشکیہ کاندہا ہیچ دیار نیہ!
خواہ گیان تق خۆت ئەم کچەت پاراست، جگہ لہ مہ ہیچ لیڈانہ وہ یہ کی
تر بق ئەم پروداوہ نیہ.

- ھارو ھاج... ئە مجارہ پزگارت بوو، بە شیوہ یە کیش پروداوہ کہ لہ
موعجیزہ دەچیت خودا بە جۆریک پزگاری کردیت وە ک ئوہی کہ وتبیتیتہ
ناو باوہ شیکی نەرموہ، لہ مەودوا بە ہیچ شیوہ یە ک کاری وا سەرشیتانہ
دووبارہ نە کہ یتەوہ، دەی بە کہ فارەتت بیت.

لە قسەکانی دکتۆرە کہ تەنھا گویم لہ مە بوو:
"کە وتیتە باوہ شیکی نەرموہ"

ئای دایە گیان، تق چەندە کە سێکی موبارە کیت: باوہ شت کردوہ وە منت
لە نامیزگرت، بە لام ئەم مرقانە چی دەربارە ی راستییە کان دەزانن؟ ئە وان
بپیان وایە من کە وتومە تە سەر بەرردو چیمە نتق ہیچم لیٰ نہ ہاتووه، بە لکو
من کە وتمە نیتو باوہ شی نەرمی دایک مەوہ.

کە واتە دایکم نە مردووہ؟ کە واتە شەھیدە کان نامرن!! تۆ بۆلێ ئە مە
واتای چی بیت؟

شەھیدی چییە؟ بۆچی شەھیدە کان نامرن؟! ئە ی لہ کوئی دەژین؟
دایکم بۆچی سوتا؟ کە خودا موسولمانانی خۆش دەوێت بۆچی دایکمی فری
دایە ناو ئاگر؟

ئەو چى گوناھىكى كىردىبو تا شايەنى ئەو ھەموو بەلايە بېت كە
بەسەرى دا ھاتن؟ ئەمانەو چەندەھا پىرسىياري ھاوشىئوھ مېشكىمان داگىر
كىردىبو.

كەوتىبومە گىزاويكەوھ كە مندالتيك لەو تەمەنەدا نەي دەتوانى بەرگەي
بگىرت. بەتايىبەتېش كاتىك وھ لاسى ئەو پىرسىيارانەم دەدۆزىيەوھ وھك
ئەوھى دەمويست لەو دونياى منالايەمدا كەسيك بخەمە ژىرلى پىرسىنەوھ،
دەبوو كەسيك لەبارەي دايكەوھ قەناعەتم پى بكات، ئەگەرنا ئەو ھەموو
نازارەم بەتەنيا پى ھەئەدەگىرا، ئەمىرۆ خۇكوشتنەكەم سەرى نەگرت
بەلام ئامادەبووم دووبارە ھەمان سەركىشى وھەمان ھەلە دووبارە
بگەمەوھ.

من چىتر نەمدەتوانى بژىم:

بلىم چى؟! خودا ھەزارجار لە مامۇستا سىنگى پازى بېت...
ئەوئەندەي ھاوكارى كىردم كە ناتوانم باسى بگەم.

منى لەگەل خۆي بردەوھ بۆ مالى خۆيان، چونكە ئەو شويئەي من پىم
دەوت "مالەكەم" پىپوولە يادگارى دايكەم، منىش نەمدەتوانى لەوئ
بەرگەبگرم.

لەپرسەكەشدا ئاگاي لىم بوو جىي نەدەھىشتەم ئەو وتى:

-پىكەوھ دەپۆينە سەر گۆپى دايكت، ئەو نەي دەويست لەوھزىياتر
خەفەت بخۆم.

مامۇستا سىنگى و بەپۆئەبەرى قوتابخانەكە پىو پەسىمى پىرسەكەيان
گرتە ئەستۆو گۆپىكى سادەيان بۆ دايكىشم دروست كىرد، ئىتر ئەوئ
بووبوھ مالى يەكەمى من.

وام ههست نه ده کرد ده ژیم! پۆژانه زۆربهی کاته کانم له سه ر گۆری
دایکم به سه ر ده برد. قسم له گه ل دایکدا ده کرد، کێشه کانم بۆ باس
ده کرد، ئازارو مهینه تیه کانم له گه ل گۆره که دا باس ده کرد، (مامۆستا
سینگی) یش هیچ کات به ته نیا جیی نه ده هیشتم.

ده توانن بیربکه نه وه؟ ئه گه ر مندالێکی ته مه ن ۷ سال دایک و باوکی
له ده ست بدات چی ده کات؟ کێ دلته وایی ده کات: فرمیسه که کانی به چی
ده وه ستیت؟ چ شتی که دونیا تاریکه که ی ئه و پوونا که ده کاته وه؟ ده توانیت
بچیته لای کێ؟ له کوێ ئیسراحت ده کات؟

به لێ! به راستی من مردوویه کی زیندوو بووم.
مامۆستا سینگی بۆ به رگرتن له و داپووخانه ی من، بۆ پۆگرتن
له دووباره بوونه وه ی خۆکوشتنێکی تر هه رچی له ده ست به اتایه ده یکرد.
ئه وه ی ئه و ده یکرد ته نها دایکێ بۆ منداله کانی خۆی ده یتوانی بیکات،
سو پاس بۆخوا که له کۆمه لگه دا هیشتا خێرخازو مرو ئی چاک له ناو نه چوو
بوون. له به ر که سانی له مجۆره یه که ئه م کۆمه لگه یه تا ئیستاش له سه ری
ماوه.

بوومه مندالێکی مه عنه وی:

مامۆستا سینگی پۆژیک منی دانی شان دو وتی:

- ده مه ویت شتیکی گرنگت پێ بلێ، تۆ هه م قوتابی منیت، هه م کچی
مه عنه ویشمیت، چیر ناتوانم به ته نیا جیت به یزلم له ماله وه چی که لو په لیکت
وا گرنگ نیه ده یفرۆشین و خه رچی تۆی پێی دا بین ده که ین.

ده مه ویت بته مه لای خۆم. بۆ خۆت له ژووری منداله کاندا پیکه وه
ده مینیته وه و ده بیته کچی مه عنه وی من!

تا له توانامدا بیت ده تخمه بهر خویندن، ههول ددهم هم جیگه ی باوک هم جیگه ی دایکیشتم بۆ بگرمه وه، هرچی به کمان ههیه پتیکه وه دابه شی ده کهین، نه گهر نه مه قبول بکهیت زۆر دلخۆش ده بم.

چاکه ی وا له کوئی بیستراوه؟ که سیتی دلباشی وه ها له کوئی بینراوه؟ تۆ بلتی که سایه تی وه ها به به زهیی و به سۆزی دیکه له دونیادا هه بیت؟! هیچ چاره یه کی ترم نه بوو، من له ته مه نیکدا بووم که نه مده توانی ئه م داواکارییه گهرمه ی مامۆستا سیتیگی پهرت بکه مه وه.

مامۆستا سیتیگی له ناخیه وه و به هه موو به سۆزییه کیه وه ده یویست ئاسووده م بکات. هه موو پیداو یستی یه کانی بۆداین ده کردم، ده یویست به ته واوی پۆلی دایکیک ببینیت بۆم زارواهی "کچه کاله کم" به رده وام له سه ر زمانه ی بوو.

ئیتر ژیا نیکی تازه به لام داپۆشراو به نازار له به رده ممددا بوو. دووباره خودا له مامۆستا سیتیگی رازی بیت نه گهر نه و ته بوایه من چیم بکر دایه؟

قوتابخانه ش ته واو بوو بوو.

مامۆستا سیتیگی له گه ل منداله کانی تری دا هاوین منیشی نارده وانه ی قورئان فیربوون، مامۆستای قورئانمان خانمیکی گه نجی زۆر له دلا شیرین بوو... هر که منی بینی:

— ئااا... تۆ چه نده کچیکی جوانی! تۆ سه یری نه و قژه زه رده و نه و چاوه جوانانه ی بکه ...

دهستی گرتم و هینامیه لای خزی و وتی:

— تۆ کچی کتیت؟

ئەو پرسىيارە ھى ئەو ھەمە تىھە كاندە دەخنىكەت؟!؟! بەلام خۆ مامۇستا خاتون
لەكۆى بزانتەت!

دەستم بە گريان کرد مامۇستا زۆر شلە ژاوتى:

- چى بوو كچم؟ بۆ دەگريت؟!

داده نورييه وه لاملەى ئەو پرسىيارەى دايەو ھە بەكورتى بەسەرھاتەكەى
گىرپايەو ھە.

مامۇستا كەش وتى:

- بەراستە!!!

دووبارە لەباو ھەشى گرتەو لەپال خۆيدا داي نيشاندەو پاشان وتى:

- كەواتە... پىويستە لەگەل تۆ كەمىك قسەبەكەين..

دەستى کرد بە دلنەوايى کردەن. ھەر ھە بەبا سکردنى جوانيەكانى
مردن ھەك چۆن دەتوانم لە پۆزى دواييدا بە باوكم و دايكم شادبىمەو ھە.

لەو كاتەدا دووبارە پرسىيارە بى وه لاملەكان ھىرشىيان بۆمىشكم
ھىتايەو ھە لەبەر ھەست کردن بەنزيكى مامۇستا لىمەو ھە دەستم بە پرسىيار
کردن کردەو ھە.

- دايكم بۆ كۆى پۆيشتو ھە؟ ئەو شەھىدبو ھە؟ شەھىدى واتايى
چىيە؟! ئەو ئىستا لەژىر خۆلدا چى دەكات؟! چى بەسەر جەستەييدا
دەت لەژىر ئەو خۆلەدا؟ ئەوان لەگەل باوكم يەك دەبينن؟ من چۆن دەتوانم
بچم بۆلايان؟! ئەوان دەتوانن من ببينن؟! و چەندەھا پرسىيارى
ھاوشىو ھە تر...

لايەنى ھاوبەشى پرسىيارەكانم ھەموو بەھۆى ئەو ھەبوو كە بزاتم دايكم و
باوكم لە چ ھەزىكدان، وه لاملەى ئەو پرسىيارانە بۆ ئەو دونيا مندالييەى من

یه کجار گرنگ بوو، من پتویستییه کی زۆرم به شیکردنه وه یان هه بوو بز
ئه وهی ئیسراحت بکه م.

مامۆستا که م له هه موو ئه مانه تیگه یشتبوو، به لام دهشی زانی که من
هیشتا له ته مه نیکدا نیم تا له مانه تیگه م له بهر ئه وه وتی:

— شیرینه که م... تو هیشتا مندالی، که میکی تر گه وره بیه هه موو
ئه مانه ت تیده گه یه نم.

من یه کسه نار په زاییم ده بریری وتم:

— نه خیر... من چیتر گه وره بووم، هه موو شتیک ده زانم، هه موو
نمره کانیشم زۆر باشن.

ئو زه رده خه نه یه ی له سه ر لئوی مامۆستا که م ده رکه وتبوو زیاد ی کردو
به سۆزیکه وه دهستی به سه رمدا هینا و وتی:

— بیکومان گه وره بوویت، به لام که میکی تر گه وره بییت ئه وکات باشت
تیده گه یه ت.

نیتر منیش بیده نگ بووم.

بهشی پینجه م

ئه گهر باومر م به دواروژ نه بوایه،
ههزار جار ههولئ خو کوشتنم دهدا

پوختهی نهم به شه

ده زانن له ده ستدانی ته نها که سی ژیانم و به ته نها
مانه و هم وه کو مندائیکئ بچوک چ مانایه کی هه یه؟ ئه گهر
ئه و خو شه ویستی و باوه ربه نه بوایه که ماموستا سیفکی
فییری کردم بئ گه یشتنه و هم به دایک و باو کم له پوژی
دواییدا، دلنیا م ئیستا نه ده ژیا م. چونکه له ناو نازاری به رگه
نه گه راودا حه سره تی بئ کۆتاییم ده چه شت.

گرنگى باوهرهينان به رۆزى دوايى بۆ مندالان

بهلام مردن، گۆر، پۆزى دوايى، شههيد، بههشت و نمونهى ئەوانه هيچ كات له بېرم دهرنه چوون، وهك ئەوهى به دۆزينه وهى وهلاميك بۆ ئەو پرسيارانه دهمتوانى ئەو دايكەم كه له دهستم داوهو ئەو باوكەم كه بيجگه له وینهكەى هيچ كات نه مدييوو بدۆزمه وهو دهمويست دلنيايم كه ئەوان له شوينىكى پاريزراو دان.

ئەمەش گرنگى باوهرهيوون به پۆزى دوايى به تايبەت بۆ مندالان دهردهخات. ئەگەر مندالايك كه دايكو باوكى له دهست داوه باوهپى به دووباره شادبوونه وه پييان نه بيت چۆن ده توانيت دلنياييت و دووباره دهست به ژيان بكاته وه؟!

باوهر يوون به ليك داپرانى ههتا هتايى و، دووباره به يهك نهگه يشتنه وه ئەو منداله به زيندوويى دهرينيت و هه موو ئوميد و خۆپاگرييه كانى دهفته و تينيت و نايهتليت.

من له ژيانى خۆمه وه زۆر باش له م پاستيه تيگه يستم، پيويسته باوهر يوون به پۆزى دوايى به باشى بۆ مندالان باس بكرت، چونكه ئەو دينهى كه مندالان له منداليتيدا وهى دهگرت، كاريگه رى قوولى له سه ره موو ژيانى ههيه، چونكه له هه موو مندالايكدا خوليايهك ههيه بۆ گه پان به دوايى "هينزىكى بى كۆتا" دا كه بتوانيت يارمهتى بدات و بپاريزت ئەم خوليايهى ناخى مندالان ئاماژهيه بۆ پيداويستى ئەو منداله.

چونکه مندال کومه ٹیک له داخواری هیه وهکو ناسایش، باوه، خڅپاگری، پالپشتی، قبولکردن، ته سلیم بوون، خۆشویستن. هه موو نه مانه له گرنه گترین پیداویسته کانه.

به گشتی له مندالاندا هه سته کی نه پراوه سه بارهت به باوه پریوون به (الله) هیه و نه وان خودایان به پراسته ک قبوله که نکولی لینا کریت و به سه رچاوه ی پالپشتی و ناسایشی ده زانن.

چونکه کاتیک مندال له ناو کیشه جؤراو جؤره کاندای خواسته کانی نایه نه دی، زؤر به ناسانی ده توانیت په نا بیاته بهر دوعا کردن له هیژیکه که وره و به توانا.

هسته باوه پریوون به خودا له مندالدا هه سته کی سروشته و نه ههسته ده بیته سه رچاوه ی دهسته بهر کردنی نه و پیداویستیانیه که له ناخیاندا هیه یو نه ههسته ش له گه ل که وره بوونیدا به پیی ویستی خوی گه شه ده کات.

له پراستیدا مندال له خیزانی خویه وه فیری واتای پاریزگاری، ده سه لات، به یوه سته بوون، باوه پریوون، پشته ستن و ناسایش ده بیته.

له گه ل تپیه پریوونی کات و گه وره بوونداو له گه ل زیاد بوونی نه زمونی ژياندا زیاتر له واتای مردن و ژیان تپده گات.

که سیک که باوه پری به خوی گه وره و هیژو توانای په های نه و زاته هه بیته و، باوه پری به وه هه بیته که پروداوه کان به ویستی نه و دینه کایه وه، له ناخیدا ههست به نومیدو هیژیکه گه وره ده کات. وه له سایه ی هیژو نیمانه وه ناکه ویتته ناو سه ریچی و گومرپا بوونه وه و به دوی پرگای پرگاریدا ده گه رپت. به هوی نه و هاسه نگیه ی که نیمان دروستی ده کات مروقی

باوه‌پدار ده‌توانیت له هه‌موو حاله‌تیکدا که‌سیکی هاوسه‌نگ و، سه‌رکه‌وتوو
ئومیده‌وار بیت.

باوه‌په‌یتان به‌خودا له‌پال ئه‌و ئاسووده‌بیه‌ی که ده‌بیه‌خشیت به‌پۆج
چه‌ندین سوودی بۆ مرۆڤ هه‌یه‌و، ده‌بیته سه‌رچاوه‌ی به‌رچاوپوونی مرۆڤ
به‌رامبه‌ر به‌ ژیان و پووداوه‌کان و، کاریگه‌ری ئیجابی له‌سه‌ر خووپه‌وشت و
هه‌لسوکه‌وتی داده‌نیت.

هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وکه‌سه‌ی که نزیکیکی له‌ده‌ست داوه. ناشت بوونه‌وه‌ی
له‌گه‌ڵ خوادا، هانی ده‌دات بۆ ئه‌نجامدانی کاری خیر، که ئه‌مه‌یش ده‌بیته
دلنه‌واییه‌کی گه‌وره بۆ خاوه‌نی مردووه‌که.

خۆشه‌ویستی مامۆستا سیڤگی:

ئو فریشته‌بوو، ئه‌و مرۆڤیکی مرواری ئاسابوو، ئه‌و نمونه‌یه‌کی چاکه‌و
باشی بوو.

هیچ کات له‌ منداڵه‌کانی خۆی جیای نه‌ده‌کردمه‌وه. هیچ کات وای
لینه‌کردم هه‌ست به‌نه‌بوونی و که‌م و کورتی بکه‌م. کاتیک ده‌گه‌رپایه‌وه بۆ
مالێ که‌م جار ده‌هاته لای من، پوومه‌ته‌کانمی ماچ ده‌کردو به‌کچه‌کاله‌که‌م
ده‌ی دواندم، ده‌ستی به‌سه‌رمدا ده‌هیناو پرسیماری ئه‌و پۆژه‌ی لیده‌کردم و
دلنه‌وایی ده‌کردم.

چی بۆ منداڵه‌کانی بکریبایه بۆ منیسی ده‌کپی. نازانم چۆن وه‌سفی
مامۆستا سیڤگی بکه‌م! ئه‌و به‌مانای وشه فریشته بوو.

ئای له‌ مامۆستایانی ئیستا!!! ئه‌گه‌ر ته‌نانه‌ت له‌سه‌دا یه‌کیان به‌و
جۆره‌بوونایه‌و... خۆشه‌ویستیان به‌ منداڵان ببه‌خشایه‌ ئه‌وا...؟! به‌لام
کوان ئه‌وانه؟! زۆر که‌من.

با یادگاریه کی ئه و پوژانه تان بۆ بگێرمه وه که هه رگیز له بیرم
ناچێته وه .

من له ژووهره که دا خه ریکی وانه خویندن بووم، بینیم وا مامۆستا سێفگی
هه ردوو مندا له که ی بانگ کردوه و خه ریکه شتێکی گه رنگیان پێده ئێت .

ده رگا که ش کراوه بوو بۆیه باش گویم لێیان بوو:

مامۆستا ده یوت:

— زۆر ئاگاتان له جانان بیته، بێ تاقه تی مه که ن، ئه و دایکو باوکیشی
له ده ست داوه . له بهر ئه وه زۆر خه فته ده خوات، ئه گه ر ئێوه دایکتان
بمیریت زۆر خه فته ده خۆن وانیه!! ! جانانیش به و شیوه یه خه فته
ده خوات. ئه و ئیتر خوشکی ئێوه یه پێویسته ئاگاتان لێی بێتو خۆشتان
بویتو کارێک مه که ن که ئه و پێی بشکێت، یاخود بێتاقه ت بێت .

له لای ئه و باسی دایکو باوکیشی مه که ن، ئه گه ر باسی بکه ن ئه و زۆر
ده په نجیته ههروه ها له به رده م ئه ودا شه ر مه که ن، له وانه یه بیخاته
سه رخۆی و ابزانیت له گه ل ئه وتانه . ئه مه ش زۆر ئازاری ده دات .

ئای... مامۆستا سێفگی ئه مه چ گه وه بیه که ! چ وردبینیه که؟! چ

ترسو خۆشه ویسته که بۆ خودا؟!!

تۆ به راستی شایه نی دراوسێیه تی پێغه مبه ری خودایت ﷺ ان شاء الله
خودا ئه م پاداشته ت به نسیب ده کات .

پرسیاره‌گانی ناو می‌شکم هه‌راسانیان کردبووم:

زیکه‌ی سێ سال به‌سه‌ر مانه‌وه‌م له‌ مائی مامۆستا سیتیگی دا تیپه‌په‌ری بوو، پۆلی چواره‌میشم زۆر به‌باشی به‌ری.

من چی تر گه‌وره‌بوو بووم... له‌ زۆر شت تێده‌گه‌یشتم. خوا له‌ مامۆستا سیتیگی پازی بێت، له‌ سایه‌ی فێرکارییه‌ وردبێنانه‌که‌ی نه‌وه‌وه‌ تووشی هیچ گه‌فتیکی سه‌خت نه‌بووم. به‌لام بۆ ساتنیکیش هه‌سه‌ره‌تی له‌ ده‌ستدانی دایک و باوکم له‌ می‌شکم ده‌رنه‌ده‌چوو.

پرسیاره‌گانی ناو می‌شکم به‌ تیپه‌په‌ریونی کات زیاتر ده‌بوون و مه‌راتقی زۆر شتی ترم ده‌کرد.

دوو‌باره له‌ گه‌ل داده‌ نوریه‌ له‌ پشوو‌ی هاویندا چووینه‌وه‌ بۆ وانه‌ی فێرپه‌ریونی قورئان.

مامۆستای قورئانه‌که‌م، که‌ باشترینی مامۆستایان بوو دوو‌باره ده‌ستی به‌ پیاوه‌لدان کرد به‌ سه‌رمداو ده‌یویست دلنه‌وايم بکات:

— کچه‌کاله‌کم هاتوه‌.

به‌لام وه‌ک پسه‌پۆزێکی سایکۆلۆژی به‌کسه‌ر له‌ دونه‌ی ناوه‌وه‌م تینگه‌یشت و له‌ که‌شف کردنی ناگره‌که‌ی ناو دلم دوانه‌که‌وت و وتی:

— تۆ زۆر به‌ری دایک و باوکت ده‌که‌یت و له‌ خه‌یالته‌ ده‌رنانچن وانه‌ی؟

وه‌کو هه‌میشه‌ فرمیسه‌که‌کان به‌ گۆنامدا هاتنه‌ خواره‌وه‌. وتم:

— زۆریش به‌ریان ده‌که‌م. هیچ کات له‌ خه‌یالته‌ ده‌رنانچن.

— نای کچه‌ جوانه‌که‌م... نه‌وان ئیستا له‌ به‌هه‌شت زۆر دلخۆشن تۆش

خه‌ریکی لێزه‌ ده‌گریت!

وه‌ک نه‌وه‌ی هه‌واڵێکی تازه‌ له‌ وێوه‌ هاتبێت سه‌یری ده‌م و چاوی

مامۆستام کرد. وتی:

- به لای پاسته ... من پاست ده لیم. شوینی مروّفه شه هیده کان به هه شته.

دوباره پرسیاره کان هیرشیان بۆ میشکم هینایه وه چاوه پری فرمیسه کانم برپیه ماموستا و تم:

- تا نیستا به ته مانیت هه موو نه مانه م بۆ روون بکه یته وه؟؟ زۆر پرسیار هه ن که مراقمه وه لاهه کانیا ن بزانه، کاتیک له ماموستا سیفگی ده پرسم ئاراسته ی لای تۆم ده کات.

- ئه و خۆی شاره زایه له م بابه ته دا، زیاتر ده زانیّت ئاه... سیفگی بۆچی ئه وه نده خاکیت!!

پاشان به رده وام بوو

- سیفگی له جی ماموستای منیش و ئیوه شه، ئه و مروّفیکی تیگه یشتوو و نمونه ییه. ئیچه زۆر سوودمان له و بینیه، ئه و له کۆری خانماندا زۆر جار په یامه کانی بۆ ده خویندینه وه و بابه تی دینی بۆ باس ده کردین، که واته ئه و ده زانیّت که ئیوه هیشتا مندالّن بۆیه جاری بۆتان باس ناکات.

با نیستا باسی ئه و بابه تانه بکه ی ن که تۆ تامه زرویت له باره یانه وه بزانیّت. هیوادارم که می ته مه نت نه بیته هۆی ده رچوونت له ژۆر ئه م بابه تانه دا. به لاه تۆ کچیکی زیره کیت، دلنیا م زۆر باش تی ده گه یّت.

به ده ست پیکیکی جوان دهستی پیکرد:

ئه و خودایه ی که گه ردوونی به شیوه یه کی جوان و پیک و پیک دروست کردوه مروّفه کانیشی به مه بهستی تاقیکردنه وه نارده ته دنیا. هه روه ک چۆن ئیوه ده چنه قوتابخانه وانه ده خوینن و پاشانیش کارت وهرده گرن.

له م دونيايه دا هم موشتيک کاتييه و مه حکومه به گزړان، که واته ده بټت
 دونيايه که بوونی هه بټت که هيچ نه گزړت، نه و دونيايه ش پوځی دوايه
 له پټگي مردن و گزړو پوځی لټپرسينه وه وه پټی ده گين: له و دنيايه شدا
 که سه باشه کان به به هشتی به رين شاد ده بن و، که سه خراپه کانیش
 به ره و دوزه خ راپټچ ده کړين.

که واته دايک و باوکی تویش له خوښی هه تا هه تايبدان و چاوه پټی تو
 ده که ن.

مردن چييه؟

پټش نه وهی ماموستاکه م قسه کانی ته او بټت به کټک له و پرسيارانه ی
 که مه راقم بوو پرسيم:

— من هيچ مردنم خوښ ناوټت؟ نه گهر مردن نه بوايه چند خوښ
 ده بوو، مردن چييه؟ بوجی مردن هه يه؟

ماموستاکه م له بهرام بهر نه و پرسياره ی مندا زه زده خه نه يه کی کردو و
 وتی:

— کچی خوم ... خودا هه موو شتټکی له بهر حکمه تټکی دياريکراو
 دروستکردوه. هه نديک شت هه ن کاتيک سه بريان ده که ين به پړواله ت
 ناشيرين و ناخوښ زده ده که ون، به لام له پاستيدا کاتيک به دواياندا
 ده که پټين ياخود بريان لی ده که ينه وه ده بينين به و جوړه نين که ټيمه
 بيرمان لی کردونه ته وه.

مردنیش به کټکه له و شتانه له يه که م روانيندا ترسناک و، ناشيرين
 زده ده که وټت.

"هەرچەندە مردن لە پۆلە تارىك و، پەش و، ناشىرىنە، بەلام سىما راستەقىنەكەى بۆ موسولمانان نوورانى و جوانە، لەبەر ئەوە پىيوستە بەچاوى ترسەوہ نا بەلگە بەچاوى خۆشەويستىەوہ لە مردن بىروانىت "برىسكەكان.

چونكە مردن، پزگارىوونە لە ئەركەكانى ژيان. شويئىكە بۆ گۆرانى جەستە. بانگهێشتىكە بۆ ژيانىكى هەميشەيى. سەرەتايەكە بۆ گەيشتن بە ژيانى هەتا هەتايى.

هەروەك چۆن مەزگولە سايەى هيزو دەسەلاتىكەوہ دىتە دونياوہ هەر بەو شىوہىەش لەسايەى هيزو دەسەلاتىكەوہ لە دنياش دەر دەچىت، ئەم راستىەت بە نمونەى پووہكەكان بۆ دەهينمەوہ كە ساكارترين زىندەوہرن. لە راستىدا مردنى هەر پووہكەك هەروەك ژيانى پووہكەكە پووداويكى مەزنە، هەروەك چۆن مردنى ميوہەك ياخود ناوكىك نيشانەى چەندەها كارلىكى كىمىايىە، هەوير ئاسا لە ژىرخاكدا دەشيلارىت و دەبىتە دەستپىكى ژيانىكى تازە، ئەمە لەكاتىكدايە كە مردنى تۆو چوونە ژىر خاكى واتاى دەست پىكردنەوہى ژيان هەلدەگرىت.

جا ئەگەر مردنى پووہك - كە لە نزمترینى چين و پلەكانى ژياندايە - بەدەياتووہىكى ئاوا پىك و پىك و پىر لە دانست بىت، دەبىت مردنى مەزگولە چۆن بىت كە خاوەنى بلندترین چىنەكانى ژيانە؟ هەروەك چۆن تۆوىك كە دەچىتە ژىرخاكەوہ دەبىتە سومبول بەهار، هەر ئاواش مەزگولەكە دەچىتە ژىرگەوہ، لەبەهارى قىامەتدا پىدەگات. "مەكتوبات

مردن سەرەتايەكە بۆ خۆشى هەتا هەتايى ئەگەر لەم بارەوہ سەيرى بكەين ئەوا مردن گەورەترین نىعمەتە، چونكە ئەو پەيوەندىيەى كە بۆ

گه‌یشتن به‌نیعمه‌تیکی خۆش ئه‌ویش به‌همان پاره‌ی نیعمه‌ته‌که
خۆشه‌ویسته .

به‌کورتی مردن هه‌ق‌ئیکه له‌سه‌ر هه‌ر دروستکراویک که خاوه‌ن ژیان بێت،
بۆ هه‌موو که‌سیک ژیا‌نی گۆپ هه‌یه‌و بیه‌وێت یان نا، هه‌ر ده‌بێت بچێته
ناوی، ژیا‌نی ناو گۆپ به‌پێی بیروباوه‌ری مۆرفه‌کان به‌سه‌ر سی جۆردا
دابه‌ش ده‌بێت:

یه‌که‌م: گۆپ بۆ‌ئه‌و که‌سانه‌ی که نه‌ه‌لی ئیمانن ده‌رگایه‌که بۆ دونیا‌یه‌کی
زۆر له‌م دونیا‌یه‌ی ئێمه‌ خۆشتر.

دووه‌م: بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که باوه‌ریان به‌دوا‌پۆژ هه‌یه به‌لام له‌گومپایی
و سه‌ر لێشیا‌ویدا ژیا‌ن به‌سه‌ر ده‌به‌ن، ده‌رگایه‌که بۆ زیندانیه‌کی هه‌تا
هه‌تایی. هه‌نگاوی یه‌که‌مه‌ به‌ره‌و مه‌حکوم بوون و داب‌پان له‌ هه‌موو
دۆستان.

سییه‌م: بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که باوه‌ریان به‌ پۆژی دوا‌یی نیه بۆ ئینکارو
سه‌ر لێشیا‌و‌ه‌ه‌کان ده‌رگای له‌سێداره‌دانه، هه‌روه‌ها په‌تی سێداره‌یه‌ هه‌م
بۆخۆی و هه‌م بۆ خۆشه‌ویستانی. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خودی خۆی وا ده‌بی‌تێت
هه‌ر به‌و شتیه‌ سزا ده‌درێت. "وته‌کان.

که‌سیک که باوه‌ری به‌خودا‌و پۆژی دوا‌یی هێناوه، مردن بلیتیکێ
که‌یشتنه به‌خۆشه‌ویستانی و، پێویسته به‌خۆشه‌ویستیه‌وه له‌مردن
به‌روانێت، چونکه مردن نیعمه‌تیکی زۆر گه‌وره‌یه له‌لایه‌ن خودا‌وه .

رۆح چیبیه؟

رۆح چیبیه؟ دروستکراویکی چۆنه؟ رۆح له ناو ئیمه دایه؟! نه گهر وایه
له کویماندایه؟ پاشانیش ئایا رۆح ده مریت؟
له بهرامبهر ئه م پرسیارانهی مندا مامۆستاگه م به م شیوهیه وه لاسی
دامه وه:

- رۆح ئه و دروستکراوهیه که ژیا نمان پی ده به خشیته به ده ست
ناگهریته و به چا ویش نابینریت.

رۆح وه که جهسته نامریت، ئه و نه مره واته خوای گه وره پیش ئه وه ی
کائینات دروست بکات رۆحه کانی ئه فراندووه دواتریش جهسته ی کردوون
به به ردا و بۆ دونه یای نار دوون.

رۆح به جهسته وه نا به لکو جهسته به رۆحه وه به نده. له گه ل ئه وه شدا
ئه گه ر رۆح بلآو ببیته وه و پاشانیش دووباره کۆببیته وه هیه چ جوړه
کۆرپانکاریه که تیایدا پوونادات. ته نانه ت ده توانین بلتین جهسته هیلانه و
لانکه ی رۆحه نه که به رگی.

که واته له کاتی سه ره مرگدا رۆح به ته واوی بی به رگ نیه له هیلانه که ی
ده ر ده چیت به لام له لایه کی دیکه ی شه وه به رگه و اتاییه که ی ده پۆشیت.
(وته کان)

هه رچی سه باره ت به نه مر ی رۆحیشه: هه موو ئه و شته فانیانه ی دونه ی
که هه ن بناغه ی دروست بوونیان له به یه که گه یشتنی زیاتر له ماده یه که
یاخود هه زاره ها ماده ده بیت. به و هۆیه وه ئه و شتانه ی که له یه که جیاوازن
ته نانه ت رۆز جار ئه وانه شی که دژ به یه کن ئیحتیمالی له یه که جیا بوونه وه یان
هه یه. وه که له قورئاندا هاتووه، رۆح له و مه خلوقاتانه یه که به فه رمانی

خوای گه وره په یدابووه، هر خوا خړی ده زانیت چیه، مړوؤ
نه اندازه یه کی کم نه بیت زانیری پی نه دراوه له و باره یه و.

- نایا مړوؤ له کاتی مردن و ده رچوونی پوچ له لاشه نازاری پی
ده گات؟! واته مردووه کان له کاتی مردندا هه ست به نازار ده که ن!؟

له بهرام بهر نه م پرسپاره شمدا مامؤستا که م پاش که میک وه لاسی
دامه وه:

- نه وه په یوه سته به وهی نایا نه وان بنده یه کی باش یا خود خراپن،
واته به پیی کرده وه کانیانه. نه گهر نه و که سهی که ده مریت بنده یه کی
خوشه ویست بیت لای په روه ردگار نه و هیچ کات نازاری پی ناگه یه نیت.
وه که نه وهی له ژوریکه وه بچته ژوریکي تره وه نه وه نده ناسان ده بیت،
به تابهت نه گهر مردووه که شهید بیت هه ست به هیچ نازاریک ناکات.

بیگومان بؤ شهید بوونیش پیویسته ته من و جه سته له پیناوی
خودا فیداب که یت، جیاله وهش هر که سیک له ناوداب خنکیت، له ناگردا
بسوتیت، له ژیر گلدا وه فات بکات، نه گهر باوه رداریت، نه و به شهید یی
مه عنوی حساب ده کرت، نه ویش له کاتی سه ره مرگدا نازار ناچیزیت.

**نیزرائیل! چوڼ ده توانیت له یه که کاتدا رڅو چی چندها
که س بکیشیت!؟**

- مامؤستا، نیزرائیل رڅو مړوؤه کان ده کیشیت وانیه!؟

- به لئی کچی خوم، نیزرائیل فریشته یه و فرمانه کانی په روه ردگار چی
به چی ده کات، نازاری نه و که سانه نادات که خوا ده ناسن و خوشیان
ده ویت. به لکو له کاتی سه ره مرگدا نازاری نه و که سانه ده دات که
سه ریچی کارن و گوئیستی فرمانه کانی په روه ردگار نابن.

له کاتى سهرمه رگ ياخود له کاتى بينى ئيزائيلدا تهنه او تهنه که سه
 گوناھ کاره کان و سه رپيچى کاره کان تووشى ترس و دلته پاوکى ده بن،
 مرؤفه ئيمانداره کان ههروهک چون له دونيادا به جوانى له مردن ده پوانن،
 له کاتى سهرمه رگيشدا فريشتهى گيان کيشان به جوانترين شيوه ده بينن
 و، تووشى هيچ مه ترسى و ناخوشييهک نابن.

کاتيك ده ميبينى ماموستاکه م به وه لامدان وهى پرسياره کانم دللم
 ناسووده دهکات دهستم به پرسيارى ترکرد که دههاتن به ميشکدا
 ماموستاکه شم خودا خيبرى بنوسيت بى ئه وهى بيزاربييت وه لامى
 ده دامه وه.

- فريشتهى گيان کيشان (ئيزائيل) يهک دانه يه وانیه؟
 - به ئى.

- باشه که يهک دانه يه !! نه گهر له يهک کاتدا چه ند که سيک پيکه وه
 بمرن يهک فريشته چون ده توانيت گيانى نه وه مووه بکيشيت؟
 ماموستاکه م دووباره زه رده خه نه يهکى بۆ کردم:
 - کچه کاله که م، تۆ به راستى بير له م شتانه ده که يته وه؟
 - وتم به ئى.

- وتى تۆ زۆر زيره کيت، وهک ئه وهى که سيکى گه وره بيت و بچوک
 بو بيته وه ئه م پرسيارانهى تۆ نهک به ميشکى مندالتيكى وهک تۆ به لکو
 به ميشکى زۆرئیک له ئينسانى پيگه يشتووشدا نايهت.
 باوه لامى ئه م پرسياره شت بده مه وه:

فريشته کان له نوور دروستکراون، واته له يهک کاتدا ده توانن له چه ند
 جيگه يهک بن، ههروهک خۆر، خۆر له يهک کاتدا ده توانيت بگاته هه موو

شویئیکى دونیاو پووناکی بکاتوه، تهنانهت دهچیتته ناو چهندین تهنی درهشاوهوهو له یهک کاتدا چهندهها خۆر دروست ده بیت.

هروهها فریشتهی گیانکیشان (ئیزرائیل)، چهندین فریشتهی یاریدهدهری ههیه که خوی گهوره پاپسپاردوون بهو کاره. سه بارهت بهم بابته به دیعوززه مان ماموستا سه عیدی نوورسی بهم شیوهیه ده دویت:

"فریشته بالادهسته کان وهک ئیزرائیل، میکائیل، جوبره نیل، نيسرافیل، وهک چاودیئیکى گشتی وانو له پیتگی به پتوه به رایه تی دان، له چه شنی خویانو هاوشیوهی خویان به لام له شیوانی بچوکترا چهندین فریشته ههن که یاریدهدهرییان دهکن، ئه گهر له م پوهوهه بیوانین ده توانین بلتین که هه زه تی ئیزرائیل (علیه سلام) چاودیئری پۆح کیشان دهکات له لایهن فریشته بهرپرسیاره کانهوه، له لایهکی تریشهوه به پیتی جۆری زیندهوه رهکان ئه وانیش ده گۆرین تهنانهت فریشتهی تاییهت به گیان کیشانی که سه باشه کان له گه ل که سه گونا هباره کاندایاوازه".

مه کتوبات.

ئیمه له ناو گۆردا ناترسین؟

- کاتیک ده مانخه نه نیو گۆرهوه چۆن له ویی ده میتینه وه؟ ناترسین؟! -

- گۆر، بۆ مردوو یه که مین ویستگهی سه فهره که یه تی، ئه ویی بۆ ئه وه به ندانهی که باوه ردارن باخچه یه که له باخچه کانی به ههشت، به لام بۆ مروڤه بی باوه ره کان چالیکه له چاله کانی دۆزه خ.

مروڤی باوه ردار له گۆر ناترسیت، چونکه به هه زارهها فریشته له شیوهی دۆستو هاو پیتانیدا دینه سهردانی.

وه لآمه كانى مامؤستاكه م دانه دانه مهراقه كانى داده مركانده وه، به
گوئیستیستبونی وه لآمی نه و پرسیارانه ی که سالانیک بوو خه ریک بوو
مؤخیان ده خواردم هه ستم به ئاسووده بییه کی زۆر ده کرد، له بهر نه وه ش
به رده وام بووم له پرسیار کردن.

- کاتیک ده مانخه نه نیو گۆپه وه یه که م شت پوو به پووی چی
ده بیینه وه؟

- کاتیک ده مان خه نه نیو گۆپه وه یه که م شت پوو به پووی دوو فریشته
ده بیینه وه به ناوی (نه کیر و مونکر) که دوو فریشته ی لیپرسینه وه ن،
یه که م لیپرسینه وه مان له لایه ن نه وانه وه ده بییت.

- زۆر قورس ده بییت؟!!

مامؤستاكه م به پرسیاره كه مدا تیکه یشت که ترساوم بۆیه وتی:

- نانا نه خیر، مرقه کان به پیتی کرده وه کانیا ن له ژیا نی دنیا دا
لیپرسینه وه یان له گه لّ ده کریت، بیگومان بۆ نه وانه ی چاکه یان له گه لّ
خه لکی کردوو وه فه رمانه کانى خودایان چیّ به چیّ کردوو قورس نابیت.

سه بارت به م بابه ته به دیعوززه مان به م شیوه یه ده دویت:

" وهك هه موو كه س منیش ده چمه ناو گۆپه وه " جاریک به خه ون چومه
ناو گۆپه كه م خه ریک بوو له ته نیایی و، بیّ كه سی و، تاریکی و سه رما که ی
ناوی بترسم له نا کاو دوو هاو پتی موباره ك به ناوی نه کیرو مونکر هاتنه لام
و، له گه لّ ده ستیا ن کرده میژگرد، دلّ و گۆپه كه یان فراوان کردم و پریان
کرد له نوور خستیا نه جووله، په نجه ره کان به ره و پووی جیهانی پۆحه کاندای
کرایه وه منیش هه روهك نه و خه یالّه م به راستی ده بیینی به هه موو بوونمه وه
خۆشحال بووم و سوپاس گوزاریم کرد. (تیشکه کان)

خۆزگه مردن نه ده بوو!

-باشه نه گەر مردن و، گۆپ و، به ههشت و، دۆزهخ نه بونایه و،
مرۆفه کان بئی خه م و خه فته و بئی ترس بژیانایه، نه و کاته
باشتر نه ده بوو؟!

مامۆستا که م له به رامبه ر ئه م پرسیاره شدا وه لامي نۆر جوانی دامه وه:
-به پێچه وانه وه... نه گەر باوه ر بوون به پۆژی دوايي و، به ههشت و
دۆزهخ نه بوايه مرۆفه کان له ههچ شتیک نه ده ترسان و يه کتریان
ده چه وسانده وه و حه ق و حه قویان نه ده زانی و ژيانی کومه لگه ده بووه
کیشمه کیش و ملامانی، ته نها شتیک که ده توانیت مرۆفه کان له به رامبه ر
خرابه کاری بوه ستینیت باوه ر به پۆژی دوايي.

به ديعوززه مان به م شیوه يه باس له م بابه ته ده کات:

"منداآن که نزیکه ی چواریه کی دانیشتوانی زهوی پیک ده هینن، کاتیک
بووبه پوهی هه رچۆره له ده ستدانیک ده بن تووشی په ژاره يه کی گه وه
ده بن و به جۆریک کاریگه ر ده بن که له رۆج و دلّه بچوکه کانیاندا برینی
مه عنه وی دروست ده بیت و، ته نها چاره سه ریک بۆ نه و برینانه بری
هه بوونی به هه شته .

دلّه پاکه که ی هه میشه ده لیت: "نه و برایه م یاخود هاوپتیه م مرد به لام
بووبه چۆله که ی به هه شته، له ئیته زیاتر که یف خۆشه و ده گه ریت،
دایکیشم کچسی دوايي کرد، به لام به په حمه تی خودا چوو، دووباره
له به هه شته دا ده گه رپمه وه باوه شی پر خۆشه ویستی نه و و ده یبینمه وه و،
به درێژایی ژيانی به شیوه يه ک ده ژی که شایه نی ئینسانیه ت بیت.

دووباره "پهرو په ککه وته کان که چواریه کی دانیشتوان پیک ده هینن،
تا که دل نه واییه ک بۆ نه وان له باره ی کۆتایی هاتن به ژیانیا ن و چوونه ژیر

گل و کوتایبی هاتنی جوانی و خوشی به کانی دنیا بویان تهنهاو تهنها له
ئیماندا دست ده که ویت."

به ئاواتی به هه شته وه ده توانن به رگی نارچه تی و سهختیه کانی ژیان
بگرن، ئەمه بیروباوه پێکی له م جوړه یان پیده به خشیت:

"خه فته مه خۆن، ئیوه لاویتییه کی هه تا هه تاییتان هه یه ژیانیکی
پرشنگدارو ته مەنێکی نه بپاوه چاوه پیتانه... هه مو ئه و چا کانه ی که
کردووتانه بۆتان پارێزراوه، پاداشته که شی وهرده گرن"

که نجه کانی ش که به شیکی زۆری دانیش توان پیک ده هینن له ته مەنێکدان
که ئاره زوویان له و پەری جۆش و خرۆشدا یه، ئەگەر شکست خواردن
له بهردهم ههسته کانیان هه یه و به پاده یه کی زۆر چاوه ترسن، تاکه
هۆکاریک که له هه له و گوناوه کردن بیانگریته وه باوه پیرانه به هه بوونی
دۆزهخ.

که نچیک که خاوهنی ئیمانیکی و هه بیته له کاتی نهجامدانی هه ر
هه له یه کدا به خۆی ده لیت:

"نه گه رچی دارودهسته و پۆلیسه کانی حکومت من نابینن و ده توانم
خۆمیان لی بشارمه وه به لام فریشته کانی پادشایه کی خاوهن دهسه لات و
خاوهن دۆزهخ ده مبینن و خراپه کانه دنووسن."

دووباره مروفه نه خۆش و، ستهم لیکراوه و موسیبهت داره کانه که
به شیکی زۆری مروفه کانه پیک ده هینن، باوه پیران به پۆژی دوا یی و به هه شت
وه که دلته واییه که ده بیته بویان بۆ ئەمه ش هه مو ئه و ئازارانه ی که
چه شتویانه، ئەو سته مانه ی که لیتیان کراوه، هه روه ها ئارامگرتن له سه ر
زۆلم هه واله ی خودا ده که ن.

كاتيك دهچمه سەر گۆرى دايكم گويبيستى قسه كانم دهبيت؟!
 كوتا پرسياريشم له مامۆستاكم به مشوره به بوو:
 -كاتى من دهچمه سەر گۆرى دايكم نايانئو گوى بيستى من
 دهبيت؟!!

مامۆستاكم له م پرسيارهم زۆر خهفته داي گرت.
 -به دلنبايه وه كچى خۆم، چۆن گوى لىت نابيت!
 تهنه كاتيك دهچيته سەر گۆرى دايكت مهگرى. به لام دوعاى بۇ بكة.
 كاتيك كه سىك دهچيته سەر گۆرى ناسراويكى و سلاوى لى دهكات،
 مردوه كه ئو ده ناسيته وه و سه لامه كه شى و هرده گرئيت و ئه گه كه سىكى
 نه ناسراو بچيته سەر گۆرى كه سىك و سه لامى لى بكات، دووباره مردوه كه
 سه لامه كه و هرده گرئيت.

پينغه مبهرى خواﷺ ده فەرموئيت: "مردوى ناو گرپ وهك كه سىك و ايه كه
 خهريكه ده خنكىت و داواى يارمهتى دهكات، به رده وام چاوه پوانى دوعاى
 دايك و باوكى و، خوشك و براكانى، يا خود هاوريكانىتى، كاتيك دوعا به كى
 پى دهكات، ئو له هه موو جوانيه كانى دونيا و هه رچى تيايه پى خۇشتره.
 بىگومان جوانترين ديارى زيندوه كانيش بۇ مردوه كان تهنه دوعا كردن و
 داواى لىخۇشبون كردنه بۆيان.

مه به ست له زيارهتى مردوو، هه روهك چۆن په ند و هه رگرته بۆ
 زيندوه كان هه رواش مه به ست لى و هه رگرتنى دوعاى خيره بۇ مردوه كان.
 مامۆستاكم زۆر هيلاك كرديوو، به لام و هه لامه كانى ئو
 كيشمه كيشمه كانى منى چاره سه ركرد، خه مه كانم په وينه وه، سه بارهت
 به دايك و باوكم نۆرتىر ئاسوده بووم، جگه له وه ئوميدى بوونى ئه وان
 له به هشت ئاسوده بيه كى نۆرتىرى پى ده به خشيم.

بهشی شهشهم

نهگبه تیهکان تهواو نهده بوون...
مامؤستا سیفگیشم لهدهست چوو

پوختهی نهم بهشه

ئهو مامؤستا سیفگییهی که وهکو مندالی خوی سۆزو
میهره بانی پی دهدام و ته نهایی بیر برده مه وه، له
پهوداویکی پر تراژیدیدا بووه قوربانیی. دیسان له ناو
ئازاردا ته نها که وتمه وه. خودایه حالی من چی
به سه ردیت؟ ته نها هاوړیم فرمیسه که پزاوه کانی چاوم
بوون که نه ده گیرسانه وه.

هه‌میشه دایکم له خه‌ونمدا ده‌بینی

دابړان له دایکم به‌پاده‌یه‌ک په‌ریشانی کړدبووم که ئاگری ناخه
نه‌ده‌کوژایه‌وه، هه‌موو شه‌وئیک ئوم له‌خه‌ونمدا ده‌بینی.
له هه‌ندیك له‌خه‌ونه‌کاتم دا، دایکم ده‌ستی ده‌گرتم و بۆلای باوکمی
ده‌بردم، به‌لام هیچ کات نه‌مان ده‌توانی بیگه‌ینی و به‌خه‌به‌ر ده‌هاتم.
تا به‌یانی ده‌گریام، چونکه هه‌میشه له‌نزیك دایکم‌وه ده‌نوستم.
به‌ته‌نهایی پانه‌هاتبووم له‌به‌رنه‌وه چه‌نده‌ها شه‌و بئ‌خه‌و به‌ترس و
فرمیسه‌که‌وه پۆژم کړدوه‌ته‌وه. خوا هیچ که‌سیك بئ‌دایک نه‌کات.
دووپاره له‌خه‌ونیکي ترمدا دایکم هات ئای خویبه ئه‌وه‌نده پاک و
پرشنگداربوو هه‌روه‌ک فریشته له‌باوه‌شی گرتم، هه‌ستم به‌بۆنی خوشی
ده‌کرد که هه‌روه‌ک میسک وابوو. وتم:

– دایه، بۆچی منت جئ هیشت و پۆشتیت!!

وتی:

– من نه‌پۆشتووم که‌که‌م، به‌لام تۆ من نابینیت.

– واته... تۆ نه‌مردوویت!!

– نه‌خیر که‌که‌م من شه‌هیدبووم.

– باوکیشم شه‌هیدبووه؟

– به‌ئئ‌کچم... ئه‌ویان له‌به‌ندیخانه بئ‌تاوان کوشت و ئه‌ویش شه‌هیده

دووپاره به‌گریانه‌وه خه‌به‌رم بویه‌وه.

یەکیکی تر لەو خەوانەیی که زۆر کاری تیکردم بەم شیوەیەیی بوو:
دووباره له خەوانە که مەدا له باوەشی دایکەدا بووم، لە بەردەم خانوویەکی
زۆر پازاوەدا، بەلام دووباره باوکمی لێ نەبوو، من باوکم دەوێت. دایکم
وتی:

-تۆ خەفەت مەخۆ لە بەر نەهاتنی ئو.

وتم:

-ئەم خانووە هی کێیە؟

-ئەم خانووە پیغەمبەر ﷺ پێی بەخشین، لێره بۆ شەهیدەکان خانووی
تایبەتی هەیه.

خانوویەکی ئەوەندە جوان بوو که پێی سەرسام بووم بەلام کاتێک
خەبەرم بوویوە دووباره شیوەن و گریان دەستیان پێ کردەوه.

یەگەمی هۆنراوه نووسین بووم:

لە پۆلی پێنجی سەرەتایی بووم. لەنیوان قوتابخانەکانی
شارۆچکەماندا پیشبڕکێی هۆنراوه کرا، منیش هۆنراوهیەکم بۆ دایکم
نووسی، بەلام ئەوەندە بەتایبەتی خۆم بۆ ئەو هۆنراوهیە نامادەکرد بوو
بەشیوەیەک وام هەست دەکرد دەگاتە دەستی دایکم ئەمە لەکاتێکدا که
من بەهرەیی هۆنراوه نووسینم نەبوو، ئەوه یەگەم جارم بوو هۆنراوه
بنووسم.

بە هاوکاری مامۆستا سیفگی هەموو هەستەکانم پزاندە نیو دێرەکانەوه
لەگەڵ ئەوەشدا هەموو پسته و وشەکانی هۆنراوهکم بەفرمیسکەکانم تەپ
بوویون.

كاتيك مرقۇ دەچىتتە نىو ئو جەوہ پىر لەھەستەوہ شتى نۆر
سەرنچا كىش دىننئتە كايەوہ . واتە ھەم گىرامو ھەم ھۆنراوہ كەم نووسى .
بىستوتانە دەلئىن ئو كىتابانەى بەگىرانەوہ دەنووسرىن ، خويئەرەكانىش
دەخەنە گىران !

ھۆنراوہ كە تەواو بوو ، دامە دەست مامۇستا سىڭكى بىنىم دەستى
بەگىران كرد .

وتى :

- نۆرى بىر دەكەيت وانىە كچەكالەكەم !!
باوہ شمان بەيەكدا كردو دەستمان بەگىران كرد .
بىر كردن چ وشەيەكە ! ئەگەر پىم بلئىن پۆخت ببەخشە بەخۇشحالئەوہ
دەببەخشم .

پۆيشتم بۆ لاي لىژنەى ھەلسەنگاندنى ھۆنراوہ ... ھۆنراوہكەيان
خويئەندبوويەوہ لەوى كەس نەمابوو بەبىستنى ھۆنراوہكە نەگىرى . دواتر
بەپۆيەبەرى پەرورەدە بانگى كردم ، منيان برده لاي وتى :
- كچەجوانەكە تۆ چ خۇشەويستى و سۆزىكت ھەلگرتووە لەناختدا وا
ئىمەت خستە گىران .

نۆر دلئەوايى كردم ، ديارى پى بەخشىم و پىداويستىبەكانى دابىن كرد
وتى :

- لەمەودوا منىش مامۇستاي تۆم ، ھەرچى داواكارىبەكت ھەبىت بەخۆم
دەلئىت منىش ھاوكارىت دەكەم .

خودا لىي پازى بىت دلئى دامەوہ ، ھۆنراوہكەشم بەكەم دەرچو لە
قوتابخانەكەمان ئاھەنگىك سازكرا ، لەئاھەنگەكەدا ، پارىزگار ، بەپۆيەبەرى

په روږده، به پړيوه بهری ناسايش، به پړيوه بهری شاره وانی و، کڙمه لیکي تر له کهسه ناوداره کانی شاروچکه که ناماده بوون.

سهره تا به پړيوه بهری قوتابخانه که م هونراوه که ی منی خوینده وه...
بابلیین خویندیه وه... له راستیدا نه یخوینده وه به لکو له سهره تاوه
تا کر کڙتایی ده گریا، له ناهه ننگه که دا که سی تیدا نه ما که نه گری.
پاریزگار منی له باوه ش کردو ماچی کردم له و کاته دا چاومان چووه
سهر چاوی یه که بینیم له نیوان برژانگه کانی وه فرمیسک دلۆپ دلۆپ ده هاته
خواره وه. وتی:

- سه باره ت به تو زانیاریم وه رگرتووه که چه که م من لیږه به دواوه ده بمه
باوکی مه عنوی تو، نه مه ژماره که مه که ی له ته نگانه دا بوویت، هر کاتیک
پړیوستیه که ته هوو ته له فونم بۆ بکه یه کسهر ده که مه فریات.

هه موو نه وانه ی له ناهه ننگه که دا ناماده بوون هه مان شتیان دوویاره
ده کرده وه، پاریزگار جانتایه کی گه وره ی پیدام، هه روه ها زه رفیکسی
بچووکیشی پیدام جگه له وهش له بهر نه وه ی یه که می هونراوه نووسین بووم
پلاکتیشیان پیدام.

زۆر دلخۆش بووم زۆر... یه که مجار بوو هینده به خو شحالییه وه هه نگاهو
بنیم، ههستی خو شبه ختی چه نده خو شه!

بیگومان ماموستا سیفگی و به پړيوه بهری قوتابخانه له که لمد ا زۆر
دلخۆش بوون نه وان نه وه نده نه جریان له سهرم هه بوو وه کچی خو یان
ته ماشایان ده کردم.

نه و جانتایه ی که پتیان دابووم پرپوو له جل و بهرگ و دیاری، دیارپوو
پرسیاریان له که سیک کردبوو که منی به باشی ده ناسی، له وانه ی نه و که سه
ماموستا سیفگی بویت، چونکه پۆشاکه کان له و په رنگو مۆدیلا نه بوو که

من حزم لیّ ده کرد، په نگیسه ماموستا سیفگی هه موویانی کړی بیت تا
نیستا نه و هم بۆ پوون نه بوته و ه.

نه وهی ناو زه رفه که ش پاره بوو، به پیتی وه زعی نه و پوژانه پاره یه کی
باش بوو، ماموستا سیفگی خوا لیتی رازی بیت نه یه یشت نه و پارانه سهرف
ببیت، دای به نالتون و بازن بۆم به م شیوه یه هه م منی دلخوش کرد هه م
نه شی هیشت پاره که خه ساریبیت.

نای... له و پوژانه. چه نده دلخوش بووم، ده توانم بلیم نه و پوژانه
یه که مین و تا که پوژی خوژی ژیانم بوو.

دلخوشییه که م زوری نه خایاند:

تا پۆلی سینی ناوه ندی له ژیر بالی پرسۆزو میهری ماموستا سیفگی دا
پوژانیککی زۆر خوش ژيام، هه رچه نده هیچ شتیک ناتوانیت هه سره تی
له ده ستدانی دایک و باوک نه هیلتیت، به لام ماموستا سیفگی بۆ نه وهی هه ست
به نه بوونیان نه که م چی له ده ست به اتایه دهی کرد.

نیستا بیری لیّ ده که مه وه نه و فیداکاریانه ی نه و ده یکرد له م دنیا یه دا
که م که س ده توانن بیکه ن.

خوای گه وره وه ک سۆزیککی گه وره، ماموستا سیفگی بۆ من نارد بوو،
خه ریک بوو ناوه ندیم نه واو ده کرد، گه یشتبومه ته مه نیک که عه قلم به زۆر
شت ده شکا، به واتایه کی تر هه نگاو یکم ده نا به ره و گه نجیتی، بۆ نه وهی
زیاتر نه بمه نه رک به سه ر ماموستا سیفگی یه وه تا فیکردنه وه یه کم نه نجامدا
بۆ نه وهی له به شی ناوخویی وه ریگریتم و له و تا فیکردنه وه یه دا ده رچووم.
بپارمدا بوو قو ناغی ناماده یی له به شی ناوخویی ته واو بکه م، له به ره نه وهی
حکومه ت پیداو یستی یه کانی قوتا بخانه و شوینی حه وانه وه و خۆراکی دابین

ده كرد به ماش پزگارم ده بوو له وهی كه بجم به نورك به سهر ماموستا
سینگی به وه.

هر چه نده ماموستا سینگی نهیده ویست قبولی بکات، به لام من سوور
بووم له سهر برپاره که م له بهر نه وه نا که خوشه ویستیان بۆم که م بویته وه
یان شتیکی له و جۆره، به لکو له بهر نه وهی له گه ل گوره بووندا
پیدا ویستیه کانیشم زیادیان ده کرد.

به هاوکاری ماموستا سینگی له قوتابخانه ناو نووس کرام، شوینی
نوستنه که م بینى، له گه ل بهر پیره به رو هه ندیک له ماموستا کاندایه کمان
ناسی، جگه له وهش ماموستا سینگی خودا لئی پازی بیت له باره ی منه وه
زانباری ته وای به بهر پیره بهر دابوو، بهر پیره بهریش وتی:

- مادام وایه ده توانین خه رجیشی پی بدهین.

به دلنیا بییه وه وای کرد.

له بهر نه وهی خویندنگه که ی که من لیم ده خویند له شاریکی تریوو،
له گه ل ماموستا سینگی گه راپینه وه ده بوو ئاماده کاری بکه م و بگه پیمه وه
بۆ قوتابخانه.

به لایه کی له م جۆره!!

ماموستا سینگی وه ک دایکیکی دلسۆز به درێزایی پنگا له ناو پاسه که دا
سه باره ت به ژیا نه نوییه که م ئامۆژگاری به نرخی کردم و ئاگاداری کردم وه
له باره ی نه وهی ده بی چی بکه م و چی نه که م.

به تایبه تیش سه باره ت به په یوه ندی نیتوان کچ- کوپ و بابته تی له و
شیوه یه ده دواو زۆر جه ختی ده کرده وه.

پۆژی پۆیشتنم نزیك بووبویوه چیتر ده بوو له مامۆستا سینگى و داده
نورییه و سه عید كه وهك خوشكى خۆیان سه بیران ده كردم جیا ببه مه وه.
مامۆستا سینگى:

—با ئەمڕۆ پتانبەم بۆ سهیران، وردە وردە به رهو زستان ده پۆین پهنگه
پۆژێكى دیکه ی له و جۆره مان دهست نه كه ویت.

من تیگه شتبووم ئەو زیاد له وهی مه به ستی سهیران بیته مه به ستی
ئەوه بوو من کۆتا پۆژه كانم له وئى به خوشى به سه ره برم ئەمه چ
تیگه یشتویه كه خوا به گیان!

خۆمان ئاماده كرد و به خێرایى به رهو شوینێكى دارستانی دهره وهی
شار كه وتینه پۆی. له كوئى بمانزانیایه ئەم پۆژه ناخۆشترین پۆژی ژيانمان
ده بیته! له كوئى بمانزانیایه ئەم سهیرانه پڕ له ئازار ده بیته.

ئەو شوینەى كه بۆى ده چووین شوینێكى به ناویانگ بوو، كۆتایی
ههفته كان ئەوانه ی له جه نجالی شار بیزاربوون ده هاتنه ئەوئى، له بهر ئەوهی
شوینێكى قهره بالغ بوو.

پۆشتین و شوینێكمان بۆ خۆمان دیاری كرد.

جوانیهك كه مۆفی سه رسام ده كرد... هه وایهكى سازگار... سێ به رو
كه پڕو ئاوی ساردی وهك سه هۆل... ئیتر وهك هه واریك بوو ده توت خودا
به تاییه تی نه خشان دویه تی.

ئەو شوینەى ئیچمه ی لى بووین كه مێك لێژبوو، به رزاییه كان به دهیه ها
خه لکی لى بوو. ئەوانیش وهك ئیچمه بۆ سهیران هاتبوون.
مالێك له نزیكمان وه به لۆرییهك هاتبوون و له تهنیشت لۆریه كه
سهیرانیان ده كرد.

ده ستمان كرد به ئاماده كارییه كانى سهیرانه كه.

مامۆستا سیفگی، دادەنورییە، من و سەعید ھەریەك ئیشیکمان بۆ
 خۆمان ھەلبژاردو بەخۆشییەو دەستمان کرد بەجی بەجی کردنی.
 لەناکاو چاوم چوو سەر لۆریەکە، دوو مندال یاریان بەسوکانەکی
 دەکرد لەبەر خۆمەو بەرم کردەو "ئەم لۆرییە نەیت بەسەرماندا پووی
 لە ئیمەییەو پێگاکەش کەمیک لێژە" دەستمان بە نامادەکارییەکان کردەو.
 زۆری نەخایاند خۆمان بەئیشەکانەو مەشغولکردبوو کە:
 یەکتە ھاواری کرد:

-پاکەن ھات.. خۆتان پزگارکەن...

ھێشتا نەھاتبوینە سەرخۆمان تابزانین چی پوویداوہ بینیمان لۆرییەکە
 بەخێرای بەرەو پوومان دیت.

ھەموومان شلەژان، بەشێوہیەک شلەژابوین وەك ئەوہی دەستمان
 درێژکردبیت بۆ ئەوہی لۆریەکە بوہستین، پاکردن بەمیشکماندا
 نەدەھات، لەو کتوپی و شلەژاویەدا مەوۆ عەقلی دەوہستیت، نازانیت چی
 بکات.

مامۆستا سیفگی لەتەنیشتمەوہ بوو، لەو شلەژاویە گەرەبەدا
 بەخێرای پالی بە من و مندالەکانیەوہ نا بەلام خۆی ئەوہندەئیمە
 شانسی نەبوو.

لەوکاتەدا وام ھەست کرد شاخێک کەوت بەسەرما ھەستم بەدەنگە
 دەنگێکی زۆرکرد.

قیزەو ھاواریکی زۆر قوول دەھات بەلام تادەھات نزم دەبویەوہ نەما
 وام ھەست کرد کەوتومەتە چالێکی قوولەوہ.

رووداوئیکی دلتہ زین:

لہو کاتہدا چی پوویدا! بہ کتیدا کیتشا! کئی بہ ژیرہوہ کرد! کہوتہ
گیانی کئی لہ بیرم نایہت.

کاتیک چاوہ کانم کردہوہ بینیم چہندہا خہ لک لہدہ وویہرم پادہ کەن
ہاواریان تیکہ لہ بہیک بوہ، ہاوارو نالہ دلیان دہسوتاند، بہداخہوہ ئہو
ناوہ بوویو بہ بازاری لاشہ، ئہو سہوزاییہ سیراویانہ بہ خوین سوور
بوویوون.

لوریہ کہ بہ سہر ہر دوو قاچمدا پڑیشتبوو ہر دوو قاچم شکابوو،
ناگام لہ خۆم بوو برینی ترم نہ بوو، لہو کاتہدا لہ ناو ئہو قہرہ بالغیہ
ژۆرہدا ئہوانی ترم نہ بینو دہستم بہ ہاوارکرد.

-چییان لیہات؟! ئہوان لہ کوین!

ژنتیکی بہ تہ مەن لہ تہ نیشتم دانیشتم وتی:

-سو پاس بۆ خوا تۆ ہیچت نیہ.

خہریک بوو خۆم پارچہ پارچہ دہ کرد دہموت: ئہی ئہوان!؟

کەس دہنگی لیوہ نہات، چاوہ کانی ژنہ بہ تہ مەن کە پریوون لہ ناو،
فرمیسک بہ گزنایدا ہاتنہ خوارئ، بہ دہنگیکی قول و پڑ نازارہوہ وتی:

-خودا ویستی وابوو کچم، ئیتر ہیچ شتیک لہ دہستی کەس نایہت.

لہو کاتہدا وام ہست کرد چہ کوشیکی گہورہی بہ سہرمدا کیتشا.

لہ بیرمہ خہریک بوو خۆم لہ ناو دہ بردو دہموت:

-واتہ ئہوانیش مردوون!؟

ئہوہ ندہم زانی بۆ ناو چالٹیکی بی بن خل بومہوہ. ہموو شتیک تیکہ لہ

بوو ہموو بہیکدا چوو بوون ہموو لیژ و پڑ نازار بوون.

می‌شکم وه ستابوو، نهمده توانی بیر له هیچ شتیك بگمه وه، وام ده زانی هه موو لاشم به ستویه تی و پۆحم ده رچوو، مانای ته وای ئه و قسانه وایزانم هه ر ئه مه بوو "دولیا به سه رمدا پووخوا".

به ئی به راستی له و کاته دا دولیا به سه رمدا پووخابوو، منیش له ژیریدا گیانم ده دا. با باسی راستی پوو دا وه که به خینه لایه وه، ته نانه ت بیر کردنه وه لئی به س بوو بۆ پوو خان و له ناو چوونی من... چونکه ئه وان سه رچاوه ی بوونم بوون، ته نها دۆستی ژیانم بوون، مردنی ئه وان واتای مردنی منیش بوو من نهمده توانی بی ئه وان له م دولیا به دا بژیم.

به داخه وه هه ر به و شتیوه یه بوو، پۆک له و کاته دا که له خه یالی دلخۆشی و ئارامی لایتیدا بووم، پوو به پوو ی پوو دا و ئیکی سه خت بووینه وه که هه موو ژیانمانی سه روژێر کرد.

لۆرییه که له به رچاوی هه مووان و له نئو سه رنجی پڕ سه رسامی ئه واندا مامۆستا سیڤگی کردبوو به ژیره وه، داده نورییه و سه عیدیش به برینداری پزگاریان بوو.

مامۆستا سیڤگی، سه رباری جه ستی برینداری گیانی به (الله اکبر) وه له ده ستدابوو، ئه و که سانه ی که له سه ر سه ری بوون سه ربان سوپمابوو له به رده م ئه و حاله ی دا، ئه وه نده مردنیکی پڕ په ند بوو، له کاتیکدا خوین له ده می ده هاته ده ره وه به وته ی "خوایه گیان بۆلای تو دیم" کۆتا هه ناسه ی دا، ئه و که سانه ی ئه و ی به سه رسوپمان و عیبه ته وه ئاگاداریی ئه و شه هاده ت هینانه بوون.

بیگومان ئه و خانمیکی فریشته ئاسابوو، ئه و که یه کۆک بوو له باشتیری خانه کانی دولیا، به دلنیا ییه وه به (الله اکبر) وه ده گه پایه وه

بۆلای خودا، خودای مه زن چون به شیوازیکى تر ده جولایه وه له گه ن
به نده یه که خودای ئه وه نده خۆشده ویست!
به هه موو دل و هه ستمه وه باوه پیم هینابوو، مامۆستا سیفگی که وه ک
دایکیکى راسته قینه وابوو بۆ من به ره وه مه قامیکى به زری پتی سه فه رى
گرته به ر.

بووینه دراوسیی دایکت:

خه ونیک که له و پۆزانه دا بینى بووم ته واری هه سته کانی پشت راست
کرده وه .

له به ر ئه وه ی قاچه کانم شکابوون له نه خۆشخانه که وتبووم،
به دلنییاییه وه له بیتاقه تی و بیزاریه کی زۆر دا بووم، بۆ ته نها ساتیکیش ئه و
پووداوه ترسناکه م له میتشک ده رنه ده چوو.

له خه وندا مامۆستا سیفگی و منداله کانی هاتبوون بۆ سه ردام بۆ
نه خۆشخانه . کاتیک له ده رگاوه هاتنه ژوره وه ده مو چاویان به جۆریک
ده ره وه شایه وه که ژوره که له ناکاو پریوو له نوور، به تاییه تی له ده م و
چاوی مامۆستا سیفگی دا خۆشحالییه کی وا به دی ده کرا که له به رامبه ریدا
سه رم سوپما بوو.

خۆم فریادیه باوه شیان، منی به سۆزه وه گرته باوه شو له سنگی
توندرکردم.

— کهچه که م، کهچه کاله که م ویستم تۆش بێنم به لام پێیان پێ نه دام.
بۆچی ئاوا ده گریته من زۆر داشم، زۆر دلخۆشم، سه یرکه نه مردووم من
لیزه م پاشانیش با هه وائیکی دلخۆشکه رت پێ بلیم.
ئهو ی زۆر جوانه، بووم به دراوسیی دایکت، به به رده وامی باسی تۆ
ده که یه نێمه زۆر دلخۆشین و له شوینه که مان پارزین.

خه بهرم بوویه وه، به لآم خۆزگه خه بهرم نه ده بۆوه .
 دووباره هه مان دونیا، دووباره هه مان کێشه، دووباره هه مان ئازار...
 ده بوو بهردهوام له بهرامبهر خه زو و خه یال و فرمیسکه کاندما ئۆقره بگرم.
 ده زانن ئه مه مانای چیه؟ ده توانن بیرى لى بکه نه وه؟
 ئه م به لایه، چیرۆکی کچیکی گه نجه که له دونیادا به ته نیا ماوه و به
 دووقاچی شکاو و ترسه وه ژیان به سه ر ده بات.
 ته نانه ت بیرکردنه وه لى مرۆڤ راده چله کیتى، وانیه؟!
 خودایه ئه م ئازارانه تووشى که س نه بن.
 کاتیک من له نه خۆشخانه بووم، خزمه کانی دایکیان داده نورییه و
 سه عیدیان برده لای خۆیان، ئه و مائئاواییه م هیه کات له یاد ناچیت نه یان
 ده توانی له یه کمان بکه نه وه، له م دونیایه دا به ته نیا مامه وه له دواى ئه وه ش
 زۆر هه ولئما بیان بینم، به لآم قسمه ت نه بوو به دلنیا ییه وه ئه وانیش به دواى
 مندا گه راون، من نیستا نازانم ئه وان له چ حالیکدان!

تا به ره به بیان ده گریام:

ته نها دلنه وایی من فرمیسکه کانه بوون، له وه زیاتر هیه چم له ده ست
 نه ده هات له پۆژه کانی سه ره تادا له پارێزگاره وه تا به پێوه به یری شاره وانی
 هه موان هاتن بۆ سه ردانم و هیواى چاک بوونه وه یان بۆ خواستم،
 ئامۆزگاریان کردم و هاوکاریان بۆ دووپات کردم وه، به لآم زۆری نه خایاندو
 له دواى پووداره که وه هه موو ده نگیان نه ماو که س ئاماده نه بوو ده رگام لى
 بکاته وه، ته نها به پێوه به یری قوتابخانه که م نه بیته، خێری بنوسریت
 به رده وام ئاگاداری ده کردم وه هاته سه ردانم.

خو ئه گهر به ئينه كانيان بېردايه ته سه رو گيرفانيان به پاره پر بگردمايه و
 هه موو پيداويستتبه كانيشميان دابين بگردايه تاچه نديك ده يان تواني
 ته نهايي و برستتي و نازاري پوخ و دلّم بره وئينه وه؟!
 له به ياني تا ئيواره و له ئيواره تا به ياني سه رم به سه رينه كه م
 داده پوڅسي، ده گريام فرميسكم ده پرشت، تاكه دلنه واييه كه م ئه وه بوو
 به به رده وامي ده پارامه وه له خودا "خودايه يارمه تيم بده"
 هه نديك جاريش نه وه ننده له حالتيكي قورسو و بي چاره بييدا بووم
 له ناخندا دهستم به سه رپيچي ده كردو ده موت:

-بۆچي ئه م به لايانه به سه ركه سدا نايه ت من نه بيت، له بهر چي؟!
 كچيكي لاوي ته نهام، له نتيوه ندي كومه له ده رديكي بي شوماردا ئوقره م
 لي برپاوه و، كيڅه و نارحه ته تي دونيا وه كو شاخ ده وريان داوم و،
 داهاتوويه كي تاريك چاوه رپيم ده كات. چونتان ده وييت له ريڭگاكه برپوانن،
 له ريڭگايه كدا بووم كه هيچ شوين پتبه كيشي لي نه بوو.

له و پوژانه دا به پروه به ري قوتابخانه كه م دوو دارشه قى بۆ هينام:
 -له مه ودوا تو به مانه وه هه ولى رويشتن بده كچي خوّم، هه فته ي
 داهاتوو قوتابخانه ده كرتته وه من له گه ل به پروه به ري قوتابخانه كه دا قسم
 كردوو، راپورتيمك پيشكش كردوو، ئه گه ر ده پوژ دره نگرش ده ست
 به ده وام بگه يت كيڅه ناييت.

ليزه كه ميك زياتر چاره سه ر وه رده گريت، دكتوره كان ده لئين كه حالي
 قاچه كانت باشن كاتيڪ چاره سه ريش ته واو بوو خوّم ده تبه م و ته تسليم به
 قوتابخانه ت ده كه م.

بى تاقەت نەبىت و بلئىت كەسم نىە، بەھىچ شىئوہ يەك بە و جۆرە
بىرنە كەيتوہ، لەمە و دوا من ھەم، مەگەر تۆ منت بە باوكى مەعنەوى خۆت
قبول نە كەردوہ؟

تۆ ھىچ كات تەنيا نىت، تا كاتىك لە ژياندا بى ھەمىشە لەگەلتدا دەبىم، لە
پشووہ كانىشدا دىم بە شوئىنتدا و دەت بە مەوہ مالى خۆمان.

ئەگەر چى مامۆستا سىتگىش بە پەحمەت چووبىت ئىمە وەك شاخ
پشت و پەنات دەبىن، خىزانم ئامادە يە تۆ وەك كچى مەعنەوى خۆى بگرتتە
خۆى، دەزانى خۆ ئو تۆى زۆر خۆش دەويست.

خودا لە و بە پۆتوہ بەرە پازى بىت. ئاوى كرد بە دلەمدا، خوداى گەورە
ھەموو دەرگاكانى بە پرووى بەندە كانىدا داناخات، بە دلنبايىوہ تروسكايى
ئومىد ھەر دەمىنئىت.

بە لام ھىشتا دلئىكى پەر لە ئازارو پۆزانئىكى سەختەر چاوە پىنى من بوون،
ھىشتا تاقىكردنەوى من تەواو نەبوويو.

بهشی حهوتهم

دهستم به دهوام کرد له قهوتابخانه کهم
بهلام گورگه برسپیهکان بۆنیان کردبووم

پوختهی ئەم بهشه

کچیکی بئیکهس که قاچهکانی کهم ئەندام بوون، جوان و
بئیکهرد.. لهناو دهووبهزکی نه ناسراودا.. له بهرامبهر نه و
مهترسیانهای چاره پری بوو به سه ری بیته، ده بوو چی بکات؟
ههنگاو ههنگاو به ره و خراپه کاری ملم دهنا. ئەم رۆشتنه شم
له وه ده چوو که نه گبه تیه کم بۆ ناماده بکات.
مهترسیه کیش نه و مژده دهره مهسپه چانه بوون، که به شوینی
منیان زانی بوو، که وتبوونه دوام.

دهستم به دهوام کرد له قوتابخانه کهم

به یارمه تی دارشوق و به ه زار ماندویتی دهستم به دهوام کرد.
ژینگه یه کی تا بلتی تازه بوو بۆ من، یه ک بهنده ی خوام نه ده ناسی
له وی، به لام بیگومان هه مووان منیان ده ناسی.
کچه دارشوق به دهسته که!

هه موو چاوه کان له سه ر من بوون. چونکه من کچیکی شه ل بووم.
وایزانم به شیکیش له بهر شه و بوو که زۆر جوان بووم، سه ر دایکی
په حمه تیم دابویه وه، به لام ته نانه ت که سیکیشم نه بوو که یارمه تیم بدات و
ناگری ناخم بپه وینیتته وه و هه لگری نهینیه کانم بیت.
چونکه تا شه کاته قاچم چاک نه بوو بوویه وه و له نیتو نازاردا ده تلامه وه.
به رده م داها توویه کی نادیار بوو وام هه ست ده کرد له نیتو تونیلی
درژی ژیاندام.

قوتابخانه که مان زۆر گه وره بوو. له شوینی نوستنیش هه شت کچه
ده ماینه وه، دونیامان جیاواز ... تپروانینمان جیاواز.... بیرو هوشمان
جیاوازیوو له یه کتری.

له یه که م وانه وه سه رنجی هه موانم به لای خۆمدا پاکیشا. هه م له بهر
شه وه ی به به راورد له گه ل هاوته مه نه کانم بالام به رزو زیاتر پینگه یشتبووم
زۆریش جوان بووم دووه مینیش زوو دهستم به خویندنی وانه کان کرد بۆیه
مامۆستا کانم له یه که م وانه وه منیان ناسی.

دەمزانى بۆ پزگارىيون لەو ھەموو ئازارو دەردو بى چارەبىھ پىويست
بوو سەرگەوتوويم، لەبەر ئەو ھەش دەبوو زياتر لە ھاوپرێگانم ھەولبەدم.

لەكاتێكدا ھەموو خەرىكى ژيان و پێكەوھەنانى ھاوپرێ بون، من
لەدونيای بى ئومىدى و تارىكى خۆمدا بووم، ھىچ بيانويەكم بۆ دلخۆش
بون نەبوو، لەبەر قاچەگانم نەمدەتوانى بچمە دەرەو، لەگروپى
ھاوپرێگانمدا بەشداريم نەدەکردو نەمدەتوانى بەو جۆرە كاتەگانم
بەسەريەرم كە دلم دەيەويت سەرەپاى ئەمانەش دەمزانى سەرنجى زۆرێك
لە قوتابىيەگانم پادەكيشا بەتايبەت كورپەگان.

لەناو ھاوپرێگانمدا كەسێكى واى تيانەبوو لەبوارى دىنو خوورپەوشتدا
نموونەيى بىت، بەواتايەكى تر مەنتىقى حەلال و حەرام تياناندا جيگير
نەبوو لەبەر ئەو ھەلەبەسە پەيوەندى نىوان كورپو كچدا تا بلێى چاوانەترسو
ئيسراحت بون، ھەرچى منيش بووم لەم بابەتدا بەتەواوى بىگانە بووم،
كەم قوتابى تيابوو ھەك من خۆپاريز بن لەم بابەتدا.

ھەميشە ئەم قسانەيان بى دەوتم:

—بۆچى تىكەلمان نايبت؟ بۆ ھەميشە بەتەنبايت؟ نەكا حەزت

لەھاوپرێتەى ئىمە نەبىت!!

منيش بيانوم دەھيتايەو ھەو دەموت:

قاچەگانم ئازاريان ھەيە، پىم خۆشە بەتەنيا بمىنمەو ھە.

پەگەم سەرگەوتنم:

لەكۆتايى كلۆسى سالى يەكەم نزىك بووبويىنەو، مامۆستاي توركيەمان
لە قوتابخانە خەرىكى بلاوكردەو ھى گۆفارىك بوو، بۆيە لەپۆلدا داواى
لەئىمەش كرد كە چەند بابەتێكى بۆ بنووسين، منيش ئەو شەو ھەلە بەشى

ناوځوځی لاپه پړه یه ک د اړشتم سهاره ته به دایکم نوی، دیسان د اړشتمنیک
بو له قوولایی هه ستو سقزه ره نووسرابوو، دووباره له نیو فرمیسکدا
نوسیوووه .

مامؤستاگم نه ونه د اړشتمنه که می به دل بوو به رده وام پیایدا
هه لده دامو پی و تم :

-گرفاریکی به ناویانگ پیشپرکیته کی په خشان نووسین به پړوه ده بات
با بقی نه ویش بنیریت نه گره سرکه وتوبویت هم خه لات هم بقی قوتابیه
سرکه وتوو ه کان پاره ی قوتابخانه دابین ده کریت .

منیش به شداریم کرد به لام له بهر نه وه ی پیشپرکیته که له سهر ناستی
تورکیابوو زور هیوادار نه بووم .

له دوی کوتا پیداچوونه وه دووباره بقی مامؤستای تورکیم خوینده وه ،
وتی :

-زور نایابه ! من دلنیام سرکه وتوو ده بیت، نووسراویک که به م
چهنه پر هه ستو سقزه وه نووسرابیت به دلنیاییه وه زور کاریان تی
ده کات، من باوه پرم وایه که که مه کان گرنگی به په خشانه که ته ده دن .

هه واله که له پړوئی وهرگرتنی کاردتا پیگه یشت، دوو دلخوشی له یه ک
کاتدا .. مامؤستاگانم و، هاوپرکانی قوتابخانه که م به گرنگیه کی زوره وه
لییان ده پوانیم، له و پړوه وه به دواوه هه مووان کچه کاله شه له که یان
ده ناسی جگه له وهش نمره ی سهر کارته که م هه موو (۵) بوون، بقی
قوتابیه کی وه ک من که له ته نه اییدا ده ژيام سرکه وتنیکی زور گه وره بوو .

له پیشپرکیته که دا من یه که م بووم و وه ک خه لات چه کیکیان پیدام نه و
پاره یه بقی قوتابیه کی وه ک من بریکی زور بوو و تا کوتای هاتنی
قوتابخانه ش پیداویستی و یارمه تی قوتابخانه یان گرتنه ستو .

خودا به م شیوهیه کیشه مادیه کانی نه‌گه ر چی بۆ ماوه‌یه کی کاتیش
بیت چاره‌سه‌ر کردبوو.

گۆفاره‌که ژبانی پرنسازارو ناره‌حه‌تیی منو ئهو سه‌رکه‌وتنه‌ی که
به‌ده‌ستم هینابوون کردبوویه هه‌والیکی فراوان له‌ناکاو ناریانگم ده‌رکرد.
له‌قوتابخانه‌دا ناوم به "کچه‌کاله‌که" ده‌رکرد پێک وه‌ک ئه‌وه‌ی مامۆستا
سینگی پیتی ده‌وتم.

ئهم سه‌رکه‌وتنه‌ بچوکه تارا‌ده‌یه‌ک د‌ل‌خۆشیه‌که‌می زیاد کردو منی له
دونیای خه‌م هینایه‌ ده‌روه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دارشه‌قه‌کانیشم فپێ دابوو زۆر
ئیسراحه‌ت بووم، له‌و پۆژه‌وه‌ هاو‌پێکانم منیان ده‌ویست... به‌لام من له‌و
پۆژانه‌وه‌ هه‌ستم به‌ ترسێک کردبوو...

له‌به‌رئه‌وه‌شی جوانیه‌که‌م سه‌رنجی هه‌موانی پاکیشابوو پوویه‌پووی
سه‌رنجی زۆر چپری کورپه‌کان ده‌بوومه‌وه، له‌ پۆله‌کانی تریشه‌وه‌ زۆر کوپ
ده‌هاتن ده‌یانویست بیه‌م هاو‌پێیان، ته‌نانه‌ت هه‌ستم ده‌کرد هه‌ندیک له
مامۆستا کورپه‌کانیش جیاوازتر سه‌یرم ده‌که‌ن و هه‌ولێ نزیك بوونه‌وه
ده‌ده‌ن، هه‌موو ئه‌مانه‌ پێیان ده‌وتم که پێویسته‌ زۆر وریابم و له‌هه‌ر ئان و
ساتیکدا نه‌گه‌ری ئه‌وه‌ هه‌بوو که پوویه‌پووی کیشه‌ی گه‌وره‌ بیه‌وه. بۆ
کچیکی بوکه‌له‌ی وه‌ک من که هیشتا له‌ نیازو فی‌ئه‌کانی دونه‌یا
تینه‌گه‌شتبوو، له‌هه‌ر مانگیکدا ته‌له‌یه‌ک بۆم حازر بوو.

یه‌که‌م دیاریی سالی دووهم:

پشوری هاوینم له‌ مالی به‌پێوه‌به‌ری ناوه‌ندیم به‌سه‌ر برد. مالی ئاوا
بیت هاتو منی له‌گه‌ڵ خۆی برد، له‌گه‌ڵ خێزانه‌که‌ی منیان له‌ منداڵی
خۆیان جیا‌نه‌ده‌کرده‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کوپو کچه‌که‌یان چووبوونه‌ مالی

خۆیان ته نیا من و به پێوه به رو خیزانه که ی له مآلدا مابووینه وه، به ته واوی وه که خیزانیکسی راسته قینه به گهرمی مامه له یان له گه لدا ده کردم، من هه میشه قهرزازی ئه و مرۆفه چاكانه م.

له دواى ده سته پێکردنی دووهم سالی خویندتم، پووبه پووی دوومیوانی پر نهینی بوومه وه که بۆ بینینی من هاتبوون، چومه خواره وه بۆ هۆلی میوانداری بینیم دوو کهسی ته من مامناوه ند یه کێیکان پیاو ئه وی دی ئافرهت بوو له یه کهم بینینه وه تیگه یه شتم که تورک نه بوون.

خۆمان به یه که ناساند.

ناوم و پابردووم ئه و رووداوانه ی به سه رمدا هاتبوون به باشی لیتی ئاگادار بوون، ئه مه له حاله تیکدا ئه و زانیاریانه ی ئه وان پێیان دام له دایکم زیاتر پێی تی نه ده چوو که سێکی تر بیزانیت.

به سه ر سوپماوییه کی زۆره وه پرسیم: ئیوه من له کوی ده ناسن؟
وتیان:

— ئیمه له خۆبه خشانى مه سیحین، واته ئه و که سانه ی که خۆیان ته رخان کردووه بۆ بلاوکردنه وه ی دینی مه سیحی، ده شزانین تۆ مه سیحییت، ئیمه له به رخاتری تۆ له شوپینکی زۆر دووره وه هاتووین ده مانه ویته یارمه تیت بده یین و له م ته نیاییه پرگارت بکه یین.

به سه ر سوپماوییه وه پرسیم:

— ده تانه ویته چۆن یارمه تیم بده ن و چۆن له م ته نیاییه پرگارم ده که ن؟!

— ده تبه یین بۆ فه ره نسا یاخود ئیسرائیل، هه لبژاردن له ده سته خۆتدایه و بۆ کوی به وی ده تبه یینه ئه وی.

لهوی پیداو یستییه کانت به باشتین شیوه بق دابین ده کهین، له م زیانه
ته نیاو ناخوشه بزگارت ده کهین، چونکه تو سر به ویت، نه م تورکانه
دایکو باوکتیان هه لئه تاند، تو نه مانه تیکی نه وانیت له لای نیمه،
رنگه نادهین توش وه که نه وان هه لئه تینن.

نه وه نده که سانیکی خوین ساردو جدی بوون، وه که نه وهی هیچ
شانسیکم نه بوو تا بلیم: "نه خیر" له هر پسته یه کدا که ده یانوت
نیشاره تی نه وه یان ده دامی که نه گهر من نه م کاره قبول نه که م نه وان
به زور پیم ده که ن.

وتیان:

— دوو رۆژ ماوه ت ده دهینی تا بیر بکه یته وه دووباره ده گه پیننه وه،
باشانیش پۆشتن.

زۆر ترسام:

من چیر موسولمان بووم، دایکو باوکیشم به موسولمانی وه فاتیان
کردبوو، هه رچنده له ژانیکی قورسیشدا بووم به لام نیره نیشتمانی من
بوو، نه مده توانی جی بهیلم و بۆم. بشرۆشتمایه له وی دلخۆش نه ده بووم،
هه روه که چون دایکم بق یادگاریه کانی باوکم ته مهنی فیداکرد، منیش
نه مده توانی دایکو باوکم جی بهیلم، چونکه هه رکات بی تاقت بوو بوومایه
به خۆلی سه رگۆره کانیان سوکناییم ده هات.

له به رامبه ر نه و پوداوه دا زۆر ترسابووم له به ر نه وه کیشه که م لای
که س باس نه کرد، بپارمدا خۆم هه ولی چاره سه ری نه م کیشه چاوه پوان
نه کراوه بده م، چونکه زانینی بیگانه بوونی بنه چه م له وانیه ببوایه ته هۆی

کیشهی گوره تر، نه و که سانهی که نیستا منیان قبوله و ته نانه ت
 خورشیشیان ده ویم رهنگ له چاوتروگانیکدا من له ژیانی خویان دهریکن.
 دووباره میتشم ئالۆزبوویه وه، دووباره قه سابه دهست خویناوییه کان
 بیرو هۆشمان خستبووه بهر چه قق، دووباره خه ریک بوو هه موو شتیک
 ته واو ده بوو، دووباره بهرده م پرپوه وه له بهریه ست... خواجه گیان من
 نیستا چی بکه م؟

ئه م مرۆفه سهیرانه ئیمه یان چون دۆزبووه وه؟ ئایا نیازی راسته قینهی
 نه وان بریتی بوو له دورخستنه وه م لیرو، گیرانه وه م بق سه ر دینی
 مه سیحی! یا خود ئه م پلانیک بوو له لایه ن بنه ماله ی دایک و باوکمه وه!
 له راستیدا میتشم به ته واوی تیکه ل بوویوو.

له دوا ی دوو پۆژ دووباره هاتنه وه، زۆریان کرد تا له گه لیان برۆم بق
 شیرینی خانه یه ک منیش له بهر نه وه ی وه زعه که م نه شیوین له گه لیان
 برۆیشتم.

برۆیشتم... به بهرده وامی نه و خانه بالابه رزه که که سایه تیه کی
 جهر به زه و زۆر په قی هه بوو قسه ی ده کرد، هه رچی پیاوه که شه زۆر پیاوانه
 دیار بوو هیچ خزی هه لئه ده قورتاند.

کاتیک ئه ندیشه کانی خۆم سه باره ت به وان خسته پوو خانه که دهستی
 به پیکه نین کردو وتی:

- نه خیر، ته نیا ئامانجی ئیمه پزگار کردنی کچیکه که دایک و باوکی
 مه سیحی بوون و نه مرۆش له نیو تورکه کاندا ژیانیکێ ژیر دهسته ده ژێ، له
 بنه ماله ی دایک و باوکیه وه هیچ داواکاریه کمان پی نه گه یشتوو، به لام ئیمه
 نه وان ده ناسین هه ر کات ویستت ده توانین بته ی نه لایان و به یه کتان شاد
 بکه ی نه وه.

وتم:

—نەخىر.. من موسولمانم، دايكو باوكيشم به موسولمانى كۆچى دوييان
كردوه ئه وان له م خاكة دا نوستون، من ناتوانم ئه وان جى به يلمو بۆ هيچ
شويئىكىش نايه م.

خانمه كه سەرنجه تيزه كانى وهك تير بريه ناو چارومو به تۆنئىكى بى
سازشوه وشه وشه دهستى به قسه كردن كرد:

—بروانه كچى جوان... ههستو سۆزه كانت واز لى بئنه و پوو به پوو
واقيع ببه ره وه، تۆ ئىستا زۆر ته نيايت و له نيو ژيانئىكى پى نازاردايت هيچ
ئوميدئىكت سه بارهت به داهاتووت نيه، له وهش خراپتر له هه رنانو
ساتئىكدا بۆى هه يه تووشى به لاو كاره ساتى قورس ببىت، ئه وه نده
غهرىبو ته نيايت رهنگه نه توانيت به رهنگاريان ببىته وه، له تواناي
پىكه يئنانى داهاتووتدا نيت.

وهك خۆت ئاگادارىت توركه كان به زۆر باوكتيان كرد به موسولمان
دايكيشت له خۆشه ويستى باوكتدا وازى له دينه كهى خۆى هئناو ئه ويش
موسولمان بوو، به دلئىباوه و تۆش به پى ئه ودا ده پۆيت، به لام تۆ زۆر
مندال بويت و نه تده زانى چى ده كه يت، بۆ ئه وهى بتوانين ژيانئىكى نويت بۆ
پىكه يئنين سه ره تا پئويسته بگه پئىته وه سه ره ئه سله كهت، له به ره ئه وه
پئويسته تۆ ليره پزگارىكه ين، دواتر ده توانيت بگه پئىته وه و سه ردانى
دايكو باوكت بگه يت، ته نانهت ده توانيت جه نازه كانى شيان له گه ل خۆت
به رىت، له م بابته دا هه موو جۆره پشتگيرى به كت ده كه ين، ته نها تۆ
به گويئمان بگه، باوه رت پئمان هه بئت و كۆمه كيما بگه ئه گه نا...

سه رى داخست و هه ناسه يه كى قوولى هه لكئىشا...

پئويست نه بوو هيچ بلئيت من زۆر باش تىگه يشتم.

میشکم به ته واری جه نجال بوو بوو، بیرۆکه کان له میشکدا هاتوو چۆیان
 ده کرد نه مده زانی چی بلیمو له کوپوه دهست پی بکه.
 به یه کهم پرسیار که هات به میشکدا دهستم پیکرد:
 که واته، مادام ناگاتان له هه موو شتیکه بۆچی کاتیك دایک و باوکم له و
 حاله ناخۆشه دا بوون یارمه تیتان نه دان؟! بۆچی چاوتان له ناست ئه و
 هه موو به لاو نقوم بوونو تاریک بوونی ژیانیندا نوقاند؟
 نه مجاره پیاوه که وه لامی دایه وه:

— زۆر هه لماندا یارمه تیان بدهین، به لام هه م باوکت، هه م دایکیشت
 ره تیان کرده وه، چوو بوونه نیو میشکیانه وه، باوه پیان پی نه کردین.

ئه وان باوک و دایک میان گوشتبوو؟!

له و کاته دا فیکرێکی وه ک هه وره بروسکه هات به میشکدا، باوک و
 دایکیشم به شیوه یه کی نه زانراو له رووداوێکی پر نهیتیدا گیانین له دهست
 دابوو، نه کا دایک و باوکم له بهر وازه تیان له دینه که یان له لایه ن ئه م
 که سانه وه سزادرابن؟!

ئه م بیرۆکه یه وه ک تیریک به ردلم که وت.
 خانمه که وه ک ئه وه ی ههستی به م بیرۆکه یه ی من کردبێ یه کسه ر
 وه لامیکی حازر کرد:

— بۆ پاراستنی دایک و باوکت هاوڕێیانمان زۆر هه ولیندا، به لام
 نه یانتوانی وایان لی بکه ن تاگویی له قسه بگرن، ئیمه دنیابووین نه گه ر
 ئه وان نه مردنایه دووباره ده گه رانه وه سه ر دینی مه سیحی، ئه وان به جوانی
 له مه سیحیتی نه گه یشتبوون بۆیه موسولمان بوون.

تۆش ئەگەر مەسیحییتی بە باشی بناسی ھەر ئیستا واز لە موسولمانانی دەھینیت، بە ئازاریکەوہ کە لە دلمدا جیگیر بووبوو وتم:

—نەخیر... من پتویستم بەوہ نییە، موسولمانیتی بۆ من بەسە، ھەموو جۆرە پیدایستییە پۆحییەکانم دەست دەکەوێت، من پتویستم بە دینیکی تر نییە.

—بەلام پتویستە گویمان لی بگریت، چی پوودەدات بە گوێگرتن؟ ئیمە نالێین ھەر ئیستا ببە بە مەسیحی، گوئی لە ئیمەش بگرەو خۆت بپاریدە.

دەستیان کرد بە باسکردنی مەسیحیەت، ھەموو باشی و جوانی و حق و دادوہرییان وەک مەسیحیەت باسکرد، ئەوہندە مەوزعی سەرئنج پراکیشیان باسکرد بە شتۆہیەک دەوان پێک بەو جۆرە ی لە گەل مەزاجی مندا دەگونجا.

چەند سەعاتیک گویم لی گرتن، ھەر وہا ئینجیلێکیشیان بە دیاری پیدام، ویستیشیان پێک پارەم پی بدن بە لام نەموست.

وتیان:

—تۆ بیر لە قسەکانمان بکەرەوہ، لە ماوہیەکی کە میشدا بپاری خۆت بدە، ھەرکات ئامادەبوویت دەتەبەین بۆ ئەو شوینە ی کە تۆ دەتەوێت یاخود بۆلای خزمەکانت.

بەلێنی دووبارە یەکتربینیئەوہ جیا بووینەوہ.

لە میتشکەدا ھەزارەھا خەیاڵ دەیان خویند، بە جۆرێک دەنگیان دەدایەوہ کە خەریک بوو گوێچکەم دەتەقی، سەرم سوپامبوو، بیزاربوویوم و دەترسام... ئەو شتانە ی کە ئەوان باسیان دەکرد لەسەرەتاوہ شتانێکی زۆر جوان بوون بەتایبەت بۆ پزگاربوونم لەم تەنیاپییەو شادبوونەوہشم بە بنەمالەکەم و وەرگرتنی خویندنیکی باش و

شادبوونم به ژياننكي خوش له راستيدا دلم بوى لىي دى، به لام من چيتر
موسولمان بووم، چون ده متوانى دايك و باوكم جي به تايه تيش چون
ده متوانى بيمه مه سيجى؟! نه م دوو فيكره له ميشكمدا به ره له ستيان
ده كرد.

هر به راستى مه سيجيه ت راست و موسولمانيتى هه له بوو؟ تو بلئى
نيمه له بهر نه وهى راسته قينهى مه سيجيه تمان نه ده زانى بويه تا نه مرق
موسولمان بووين! نه گه موسولمانيتى راسته قينهيه بوچى ولاته
نيسلاميه كان دواكه وتوون و ولاته مه سيجيه كان پيشكه وتوون؟
له ميشكمدا پرسيارى زورتر به جي ما بوون له و مه وزوعانهى كه باسيان
كرد بوو.

راست و هه له كان، باش و خراپه كان به سه ريه كدا تيكه ل بوو بوون، من
وام لى هاتبوو كه نه مده زانى چى بكم!

ماموستا كه م به هانا مه وه هات:

كاتيك هاتمه ره بو قوتابخانه له حالئكى په ريشاندا بووم، كاتيك
ماموستاى توركيم منى بينى وتى:

- شتيك پوى داوه كچى خوم؟

وتم:

- نه خير... من باشم.

هه ولندا بيشارمه وه به لام ماموستا كه م له بهر نه وهى چاوديرنكى

باشبوو هه لى دايه و وتى:

- نا، نه خير... تو شتيكته باسى بكه تا بزانم چى بووه؟

ئەمە قورسايىك نەبوو كە بتوانم بە تەنيا ھەلى بگرم... پىيوستىم بە ھارىكارىيەكى زۆر گەورە ھەبوو، ئەو كە سەش دەكرا مامۇستاي توركىم بىت، كە سىكى پاك و راستگرو دىندار بوو.

— لەگەل خۆبەخشە مەسحىيەكاندا قسەم كرد... بە زۆر توانىم كۆنترۆلى خۆم بكەم، مېشكەم ئالۆز بوو.

ئەندىشەكانى مامۇستاي توركىم لەناكاو لە دەم و چاويدا پەنگى دايەو ھەدەنگىكى خەفەتاوى و پەرقىنەو ھەتە:

— تۆ ئەوانە نانا سىت كچم، ئەوان بە شىتو ھەكى بىتوان نىزىك دەبنەو ھەلام نىە تىان زىاتر ھەلخەل تاندنى قوتابى ھە زىرەكەكانە و پراكىشانىانە بەلاى خۆياندا.

بە پارانەو ھە داوام لە مامۇستا كرد پرسىم:

— مامۇستا ئەمانە كىن، دەمە وىت بىان ناسم، ئاسوودەم بكە تىكايە. منى بر دە ژوورى مامۇستاكان، سەرەتا چايەكى پىدام و دواتر دەستى بەقسە كردن كرد:

— گوى بگرە جانان كچەكەم، بە ھەموو جۆرىكى پەوپاگەندە كردن بۆ مەسحىيەت لە ژۆر ناوى چەندە ھا چالاكى جۆراو جۆردا و لە ولاتانەى كە مەسحىيەت تىاياندا بەرقەرار نىيە دەوترىت "خۆبەخشىن بۆ بلاوكرىنەو ھەى دىن" و بەو دامەزوانەى كە دروستكارون بۆ بلاوكرىنەو ھەى ئەم دىنە لە كەنسىەكان و ئەو ولاتانەى كە مەسحىيە تىان تىابلاو نىيە پىيان دەوترىت "دامەزراو ھەى خۆبەخشىن (مژدە بەخش)" و بەو كەسانەى كە بە پىو ھەرايەتى دەكەن و چالاكىيەكان پەخش دەكەن دەوترىت "خۆبەخش".

پرووی راسته‌فینہی خوبہ‌خشہ‌گان!

سہرہ تا ئو شوینانہی خوبہ‌خشہ‌گان بۆ کارکردن دەستیان بەسەردا گرتووە بریتییە لە قوتابخانەکان، کۆرسەکانی فیربوونی زمانە بیانیەکان، نەخۆشخانەکان، خانەکانی تەندروستی، خانەکانی بۆ باوکان، ناوەندەکانی پەخش و بڵاوکردنەو، دامەزراوە خێرخوازییەکان.

خوبە‌خشە‌گان خاوەنی کۆمەڵی تواناو تایبەتەندیین، دەتوانن بەگۆڕەیی ئو ولات و کۆمەڵگانەیی کە چالاکێەکانیان تیا دا دەکەن شێوازی خۆیان بگۆڕن. هەرەک چۆن دەتوانن وەک باندی سۆالکەرەکان خۆیان پێک بخەن لە ولاتە داگیرکراوەکاندا بەشێوەی باند دەبینرێن بەحساب بۆ پارێزگاری کردنی خەڵکەکی هاتوون، لەلایەکی تریشەووە خوبە‌خشە‌گان بەو ناسراون کە بەردەوام لەسەفەردان و لەتوانایاندا یە شوپینکی دیاریکراو وەک دەوڵەتیکی بچوکی لی بکەن، لەگەڵ ئەمانەشدا زۆرجار چوونەتە نیو دەوڵەتە موسوڵمانەکانەووە تیکەڵ بەچەند تەریقەتیک بوون و خۆیان وانیشانداووە کە لەو تەریقەتەدا کار دەکەن.

خوبە‌خشە‌گان، بۆ گەیشتنە ناو دەوڵەتی عوسمانی کە لەخالی گرنکی جوگرافیای دنیادا بوو، وزەییکی زۆریان سەرفکرد بۆ مانەووە هیتانەدی نامانجەکانیان، سەرەپای ئەمانەش بەهانەیی ئووە دەهیتنەووە کە دەیانەوێت گەورەترین ولاتانی جیهان بناسن، کۆمەڵگەکانی پۆژمەلات ببینن و سەردانی ئو شوینانە بکەن کە مەسیحییەتی تیا دا پیرۆز رادەگێرێت.

هەرەها بەبیانوی یارمەتیدانی مەسیحیەکانی ژێر دەسەلاتی عوسمانی داواکارییان پیشکەش دەکرد.

-باشه مامۆستا، ئەم خۆبەخشانه بۆچی تورکیای سەر بە دەولهتی
عوسمانیان هەڵبژاردوو؟

-ئەمە پوون و ئاشکرایە، چونکە خۆبەخشین لەسەر خاکی
عوسمانیەکان دلی هەر تاکێکی مەسیحی بە لای خۆیدا پاکیشابوو، ئەمەش
بەهزی دوو هۆکارە وەبوو:

یەكەم: دەولهتی عوسمانی بەرامبەر بیانیەکان لە پادە بە دەر سنگ
فراوان و دادپەرورەر بوو، چونکە خۆبەخشەکان ئەوەندە لە ژێر سایەی
دەولهتی عوسمانیدا ئیسراحت بوون، لە زۆریک لەولاتە مەسیحییەکاندا ئەم
ئیسراحتە تەیان بە دەست نەکە و توو، ئەوان لە ئیمپراتۆریەتی عوسمانیدا
توانای ئەوەیان هەبوو هەموو جۆرە چالاکیەك ئەنجام بدەن.

دووهمیش: ئەو شوینانەیی کە دەولهتی عوسمانی بە پێوەیان دەبرد
بە شێکی گرنکی پێک هاتبوو لە شوینە پیرۆزەکان، هەر وەها ئەو شوینانەیی
دەولهتی تورکیای لەسەر دامەزرابوو لە پووی جوگرافیای پامیارییە وە
یەکیک بوو لە ناوچە جوگرافیە گرنگەکان. دامەزراندنی دەولهتی عوسمانی
لەسەر خاکی دەولهتە مەند بە کانتزاکان و بوونی بە کورتە رینگایەك بۆ
گەشتن بە پێژمەلات کە بریتی بوو لە دووخالی گرنگ لە دەریای
ناوە پاستە وە بۆ دەریای سوور لە دەریای ناوە پاستە وە بۆ بەسره. ئەمانە
سەرنجی زیاتری ئەوانی بە لای خۆیدا پاکیشابوو.

هەمان یاری لەم سەردەمەشدا بەردەوامە. بە تاییە تیش لە ناوچەکانی
ئێجە و دەریای رەش خۆبەخشەکان چالاکیە چروپەرەکانیان بەرچاو
دەکەوێت، تەنانەت هەول و تەقە لایەکی تاییە تیان داو و بۆ پارچە پارچە
کردنی ولات بە یارمەتی دانی ئەو کۆمەڵ و گروپانەیی کە بونیادی نەژادییان

ہیہ ہموو ئم ھولانہ زیاتر لہوہی مہبہست لئیان ناساندنی حہزرتی عیسا بیت مہبہست لئیان ئامانجی سیاسی و ئابوریہ .
 -دینی مہسیحی لہپیشتردا ھاتووہو دینی ئیسلامیش دواتر، چؤن دہزائین کہ دینی ئیسلام بہرزترو پہسہندترہ؟! ... بؤچی موسولمانیتی لہمہسیحیہت بہرزترہ!؟

وہلامی زؤرناياب له (پہیامہگانی نوور) ھوہ:

مامؤستای تورکیم جانتاکہی دەستی کردوہو کتیبیکی گہورہی دہرہئنا .

- پرسباری کرد کہ ئایا ئم کتیبہم لہشوئینیکی تر بینوہ؟
 وتم:

- نہخیر ئمہ یہکەم جارمہ دەبیینم .

-مہکتوبات... ئمہ تەفسیری قورئانی بەدیعووززەمان مامؤستا سەعیدی نورسییہ، دہمەوئت وەلامی ئو پرسبارہی کہ لئت کردم لہم کتیبہدا بؤت بخوئنمەوہ .

سہیرکہ تۆ ئینجیلکت پئیہ، من لہم مہکتوباتەدا بەشیکی کہ بریتیہ لہبەشی (تۆزدەہیەم) دہخوئنمەوہ تۆش بەراوردی بکہ بە ئینجیلەکہ .
 دہبینی کہ لہئینجیلدا ھوآلی ئیسلام و پیغەمبەرمان محمد ﷺ ھاتووہ .
 بؤ نمونہ لہ ئینجیلی یوحەننادا بابی (۱۴) ھو ئایەتی (۲۰) ھم بکہرہوہ .

لہئینجیلەکہی دەستمدائو شوئنەم دۆزییہوہ کہ مامؤستا کہم پئی وتم، ئو لہکتیبہکہی دەستیدا دەستی بەخوئندنہوہ کردو منیش لہ ئینجیلەکہدا بەراوردم دہکرد .

* "چیتر له گەل ئیوه زۆر نالیم: چونکه سه‌رۆکی گشت گەلان له پێیه هه‌روه‌ها له‌مندا هیچ کات ئه‌و ته‌واوکارییه‌ی ئه‌و نیه"
 - به‌لێ مامۆستا ئه‌وه‌ی خویندته‌وه به‌ته‌واوی له‌ئینجیلیشدا هه‌یه.
 نمونه‌یه‌کی تر:

- له‌ئینجیلی یوحه‌ننا بابی (١٦) هه‌و ئایه‌تی (٧)
 * "من راستیتان پێ ده‌لێم پۆشتنی من بۆ ئیوه سوودی هه‌یه، چونکه ئه‌گه‌ر من نه‌پۆم ئه‌وا دلنیایی بۆ ئیوه نایه‌ته‌کایه‌وه."
 چاودێریم ده‌کرد وشه به‌وشه‌ی وه‌ک یه‌ک بوو...
 مامۆستا که‌م به‌رده‌وام بوو له‌خویندنه‌وه.

- ئینجیلی یوحه‌ننا بابی (١٦) ئایه‌تی (٨)
 * "کاتی‌ک هه‌زره‌تی محمد ﷺ دیت، کێشه‌کانی ژيان سه‌باره‌ت به‌گوناوه و باشه‌و حوکم پێک ده‌خات"
 بابی (١٦) ئایه‌تی (١١)
 "چونکه سه‌رده‌می حوکمی سه‌رکرده‌ی گشت گەلان هاتوه"

بابی (١٢) ئایه‌تی (١٢)
 "به‌لام کاتی‌ک زاتی حه‌ق دیت، ئیوه به‌ره‌و حه‌قیقه‌ت ئاراسته‌ ده‌کات.
 چونکه ئه‌و له‌خۆیه‌وه قسه‌ناکات به‌لکو ئه‌وه‌ی ده‌بیستی ده‌یلت و له‌باره‌ی داها‌توه‌وه هه‌والتان پێ ده‌دات"
 ئه‌وانه‌ی خویندیه‌وه راست بوو له‌ئینجیلدا هه‌بوو، به‌پاستی سه‌رنج پاكی‌ش بوون. که‌واته ئینجیلی مه‌سیحیه‌کان موزده‌ی هاتنی پێغه‌مبه‌ری ئێمه‌ی داوه. ئه‌مه سه‌لماندنێکی زۆر نایاب بوو.

ئەگەر ئەمە وتەي كۆتۈپكەي خۇيانە بۆچى بەرگى لە بالادە سىتېورنى
مەسىھىتى دەكەن بەسەر موسولمانىتى دا ماناي وايە ئامانجى ئەم
خۇبە خشانە پىروپاگاندەي سىياسى بوو.

مامۇستا كەم بەردەوام بوو لە پىوون كۆرندەو:

– ئىمە باوهرمان وايە كە حەزرىتى عىسا (عليه سلام) لە خاچ نەدراو و
نەكۆزراو، بەلكو لە جىي ئەو كە سىكى دىكە كۆزرا (كە خىانەتى لى
كۆرېو) كە خوای گەورە پەنگى عىساي دا بەسەرىداو بەويان زانى و
كۆشتيان. حەزرىتى عىساش خوای گەورە پايەي بەرزى دايەو، بەرزى
كۆردەو بۆ ئەو شوپىن و پايەي خۆي بۆي ديارىكۆردەو.

– چۆن يەعنى؟ ئىستا حەزرىتى عىسا لە ژياندايە؟

بەلى، بىگومان.

– "پەلكانى ژيان پىچ دانەن، ئەو لە پەلەي سىيەمى ژياندايە:

يەكەم پەلە: ئەم ژيانەي ئىمە يە كە پابەندى چەندىن ھەلومەرجى
تايبەتايە. دووم پەلە: ژيانى حەزرىتى خىزرو ئىلياسە. سىيەم پەلە: ژيانى
حەزرىتى عىساو ئىدرىسە كە لە ژيانى ئىمە جىاوازن و ھەكو فرىشتە
دەژىن....^۱

حەزرىتى عىسا ئەمەنى ۳۳ سالى تەواو كۆردەو ئىستا لە پەھەندى
ژيانىكى نورانى دايە، پىغەمبەرمان ﷺ مۆژدەي دووبارە دابەزىنەو ھى ئەوى
بۆ سەر زەوى لە پۆزى داويدا داو ھەروھە ئەو ھەشى ئىفادە كۆردەو كە
حەزرىتى عىسا پۆلىكى گىرگ دەبىنىت لە تىكشكاندى بىرى ئەوانەي

۱- كىتېبى (مەكتوبات)ى مامۇستا سەئىدى نۇرسى، ھەرگىزپانى فاروق پەرسول
يەحيا، لاپەرە (۵-۷).

نکۆلی ده‌که‌ن، ئی‌مه باوه‌رمان وایه‌هه‌زه‌تی عیسا ده‌گه‌رپتیه‌وه‌و له پوژن‌اواوه‌ به‌ره‌و پوژه‌لات‌و به‌وه‌ناسه‌ی ژیان به‌خشه‌یه، فسووی پیاده‌کات‌و ولاته‌ کۆمۆنیسته‌کانی که‌ شاتۆکاری بیروکی‌ نکۆلی کردن‌ و هه‌ک پارچه‌کانی دزمینه‌ له‌گه‌ل‌ زه‌وی ته‌ختیان ده‌کات.

خۆبه‌خشه‌کانم دهرکرد:

خودا هه‌زارجار لیتی‌ پازی بیته‌، دانیشتم له‌وی‌ له‌گه‌ل‌ مامۆستای‌ تورکیم و پیدانی‌ ئه‌وه‌لامه‌ موقنیعانه‌ منی‌ له‌پوودای‌ زۆر ترسناک‌ پرگارکرد.

کاتی‌ک دووباره‌ له‌گه‌ل‌ خۆبه‌خشه‌کاندا کۆبوینه‌وه‌ ئه‌وانم به‌گوتاریکی‌ دلنیا‌یی‌وه‌ په‌ت کرده‌وه‌. وتم:

- به‌هیچ‌ جوړیک‌ جاریکی‌ تر بیزارم مه‌که‌ن، من موسولمانم، تا ته‌مه‌نیشم کۆتایی‌ دیت‌ هه‌ر به‌وشیوه‌یه‌ ده‌مینمه‌وه، ئه‌م خاکه‌ نیشتمانی‌ منه، هیچ‌ هیزیک‌ ناتوانیت‌ له‌م خاکه‌و له‌دایک‌و باوک‌م جودام بکاته‌وه.

زۆریان هه‌ولداو له‌ژیره‌وه‌ ده‌یان هیناو ده‌یان‌بردو به‌لام هه‌رله‌ویدا ئه‌و باب‌ه‌ته‌م له‌گه‌ل‌یان پێنده‌وه، ته‌نانه‌ت ماوه‌یه‌ک ده‌ستیان به‌هه‌ره‌شکردنیش کرد به‌لام وه‌لامی‌ من به‌م جوړه‌بوو.

- ئیوه‌ ده‌توانن ته‌نها به‌ره‌و مردنم به‌رن به‌لام ئه‌وکاته‌ ئیوه‌ش له‌ژیاندا نامینن چونکه‌ له‌م نیشتماندا قاره‌مان زۆره‌ که‌ بتوانیت‌ ژیان‌ی کچی‌کی‌ موسولمان پیا‌رزیت.

دوای‌ ئه‌وه‌ی زانیان من سوورم له‌سه‌ر بپاری‌ خۆم وازیان هینا، به‌لام کارتی‌کی‌شان پیدام و تیان:

- هه‌رکاتی‌ک بیرورات‌ گۆپی‌ په‌یوه‌ندی‌مان پێوه‌بکه‌.

کارته کهم دراندو فریم دایه وه به سه رو چاویاندا، نه مه کۆتایی نه و
 په یوه ندییه بوو یاخود په ننگه من پیم وابوو بیت که نه وه کۆتاییه ! چونکه
 له هه ندیک له و پرووداوانه کی که به سه رمدا ده هاتن هه ستم به ده سستی نهینیی
 نه وان ده کرد له کاره که دا، بیگومان نه مه ته نه ا گومانیکیش بوو.

دهستم له خووم بهردابوو:

گه یشتبوومه پۆلی چواره می ئامادهیی، جگه له دوو مامۆستا که
 یارمه تیان ده دامو چه ند هاورپێه کیش که سی ترم نه بوو، قوتابخانه
 به گشتی نه و قوتابیانیه لی بوو که پۆزه کانیا ن له دونیای خویناندا به سه ر
 ده برد، به لام وه ک کچیکه گه نج جاریه جاریش ده چوومه دونیای نه وان وه
 چونکه که سیکی نزیک نه بوو که له کاتی خویدا پێ نیشانده رم بیت و
 ناگادارم بکاته وه.

نه وهی که به رده وام به ره و نه وه له لانه شی ده بردم جوانیه که م بوو
 وادیاربوو له ده وره یه ردا به کچیکه جوان ناسرابووم، جوانیه که م بۆم بوو بوو
 به به لا، چه ندین که سانی نه ت جیاواز به نه سپایی به ده ورمد ده سورانه وه
 ته نانه ت نه مده زانی چون مامه له شیان له گه لدا بکه م، ده بی کچیکه بی
 نه زمون له ناو شه پۆله بی نه مانه کانی دونیادا چون پۆزه کانی ژیا نی
 بگوزه رینیت.

نه مه تاقیکردنه وه یه کی زۆر قورس بوو، کام کچی گه نج نایه ویت له
 دونیای په نگاله ییدا بگه ریت و گوئی له قسه ی شیرین بیت و پیا ه لدا نی
 خو ش بیستیت، ده ی هر نه مانه بوون که ناخی منیا ن ده جولاند.

له سه ره تادا سه ره پای دوو مامۆستام له ژماره یه کی زۆر له کوپه
 ده وه مه نده کانی قوتابخانه وه ته کلیفی زه و اجم لی کرا چیتر نه مده توانی

خوپاگریم به تاییه ت کاتیک پوژانی شه ممان و یه ک شه ممان ده عوه تیان ده کردم بۆ چوونه دهره وه بۆ نان خواردن و پابواردن، بانگه‌یشته کان نه وه نده زۆر بوو که له وه زیاتر نه مده توانی خۆم پاگرم و له بهر نه وه ش زۆر جار له گه‌لیان ده چوومه دهره وه .

به دلنیا ییه وه له سه ره تادا نه مانه زۆر به پاکی و به ریئانه دهستی پیکرد، به گروهی کوپو کچ تیکه ل دهره چوون و دواتر به ته نیا و قسه ی تاییه تی... هر له م ناوه نده شدا فیتری جگه ره کیشان بووم، منیک که له پیتشدا ته نانه ت کۆلاشم نه ده خوارده وه به لام نیستا چیتر زۆر به ئاسانی قوم له بیره ش ده دا...

خراپترین لایه نی نه مه ش بریتی بوو له وه ی نه و (یاسین) انه ی که بۆ پوخی دایکم و باوکم هه موو شه ویک ده مخویند، ورده ورده که م بویه وه نه و نوژانه شی که جار جار ده م کرد که م که م له بیرم چویه وه، به واتای که لیمه دهستم له خۆم به ردابوو.

من سیمبولی بی که سی و ته نیایی بووم، نه م حاله ی من به ره و قوئاغیکی ترسناکتر هه نگاوی ده نا، هه ندیک جاریش ده مبینی که حاله ته که زۆر جدیه له خۆم تووپه ده بووم و ده مزانی نه و هه لانه به ره و به لاو موسیبه ت په لکیشم ده که ن، هه ندیک جاریش وازم له دنیا ده میتاو هه چ شتیکم به خه یالدا نه ده مات.

ئاگار کردنه وه م له لایه ن مامۆستا وه:

له و پوژانه دا که که کاله که له سه رزمانی هه مووان بوو، نه و ئاگار کردنه وه ی مامۆستای تورکیم هه چ له یاد ناچیت.

-کچی خۆم حالی تۆ منی زۆر پەریشان کردوو، لەبیرت نەچیت
دۆستی راستەقینە لەپۆزانی تەنگانەدا دەردەکەویت، ئەو دۆستانەى تۆ
نەمپۆ دەیانبنیت هەموو ساختن، ئیتر چاوەکانت بکەرەوه و ببینە ئەوانە
فرسەتچى و نیهت ناپاکن و دەیانەویت داهاوتوت تارىک بکەن.

دەتوانریت هەموو هەلەیهکی مرۆڤ راست بکریته و بەلام تەنها
لەدەستدانیک کە ناتوانریت قەرەبوو بکریته وە مردنە بەبى باوەپى و
پروخانى کەسایەتى و ناموسە، هیچ شتیک ناتوانیت جىي ئەمانە بگریته وە،
وربابە نۆرەى تۆ نیهت!!

دوو بارە لەبیر نەکەیت کە "خەلکانى باش و چاکە خواز بەزەبیان
بەکەسیکدا نایەتە وە کە بەرەزەمانەدى خۆى تووشى زەرەریووبیت".

ئەمپۆ ئەو کەسانەى کە بەزەبیان بەتۆدا دیتە وە لەبەر ئەوەیە کە بى
کەس و مەغدوریت، بەلام ئەگەر لەم رێگە خراپانەدا نقوم ببیت ئەم
مرۆفانە چیتەر دەستت ناگرن و هاوکارىت ناکەن.

دیسان لەیادت نەچیت کە خودا هەندیک تاییەتەمەندى بەمرۆفەکان
دەدات بۆ تاقى کردنە وە، نەک بۆ تیزکردنى نەفس و ئارەزوو
خراپەکانیان.

لەکۆتاییدا ئەوەت لەبیرییت ئەوانەى ئەمپۆ لە دەورت دەسوپیئە وە
سبەى کاتیک زۆر شت لەدەستدا چیتەر لەدەرگات نادەن.

زۆرباش بیرلەمانە بکەرە وە! تۆ کچیکى ئاسایى نیت، تۆ ناچاریت
سەرکەوتووبیت و لەسەر پىي خۆت راوہستیت.

مامۆستا کەم زۆر راستى دەوت، گەرەترین دۆستى من، گەرەترین
هیزو پشت و پەنام سەرکەوتن بوو. ئەم کارە پيسانەش تەلەبوون بۆ
رێگرتن لەسەرکەوتنم.

تارپاده يهك هۆشم به بهردا هاته وه وه و لمددا خۆم كۆبكه مه وه، به لام
وازيان لى نه هينام، نه وه نده پيا هه لدانى بيزار كه رو ته كليف و په يمانى
دلخۆشكه ره به بوون كه پزگار بوون لىيان مومكين نه بوو.
له كۆتاييدا قوتابخانه م ته واو كرد.

له تاقيردنه وهى زانكۆشدا سه ركه وتوو يووم، به شى (پابه رى پۆل) م
له كۆليژى په روه رده به ده سه هيتنا، نه مه خه ونى من بوو، ده مويست بيمه
مامۆستا و پيگه ي راست نيشانى قوتابيه كانم بده م، به تاييه تيش نه و منداله
پاك و بى تاوان و جوانانه ي كه وىل و لانه واز بوون و په ناگه يه كيان نه بوو.
ده مويست هاو كار پيان بكه م و خه م و سه سه ته كانيان بره وىتمه وه.
خوای گه وره ش خۆزگه كه ي هينامه دى.

بهشی ههشتهم

زانکۆم به دهست هینا،
به لام شوکی زیانم لێرهدا به سه رمدا هات

پوختهی نهم به شه

ئامانج نه وه بوو که بيم به مامۆستای نه و مندا له پاک
و بێ گونا هانه، وه کو خوشکی گه وره یان وه کو دايک بم
بۆيان. سه ره نجام، له بهر نه مه کۆلیژم به دهست هینا.
به لام له و شوکه گه وره یه ی زیانم و له دهستی ساردی
مه رگ که پێم ده گات بێ ناگا بووم.

بیّ هه‌والّ بووم له‌و رووداوانه‌ی که به‌سه‌رمدا دین

کاره‌کانی زانکۆم ته‌واوکرد و له‌به‌شی ناوخۆیی زانکۆ نیشته‌جیّ بووم، هه‌موو شتیك زۆر جوان بوو، به‌لام بیّ هه‌والّ بووم له‌و رووداوانه‌ی که به‌سه‌رمدا دین، خه‌ونی په‌مه‌ییم ده‌بینی...

هه‌یشتا سالی یه‌که‌م بوو هه‌مووان منیان ده‌ناسی، دووباره هه‌مان سه‌رکیشی، له‌ ناخندا هه‌بوو

که‌میکیش له‌م نیشه‌دا لاویتی پۆلی هه‌بوو، نه‌وان سه‌ریان خسبووه سه‌رم به‌لام له‌پاستیدا منیش پێم خۆشبوو که منیان به‌دله.

سالی یه‌که‌م پارێزگاریم له‌خۆم کرد، هه‌ندیك له‌ته‌له‌کانم بینی، به‌پیتی تیپه‌ربوونی کات هه‌ندیك که‌سی نیه‌ت خراپیشم له‌کاتی خۆیدا که‌شف کرد، به‌لام نه‌م کێشمه‌کێشه تا که‌ی ده‌کرا به‌رده‌وام بیته‌ نه‌مده‌زانی تاچه‌ند ده‌توانم به‌رگه‌ بگرم.

سالی دووهم فریوده‌ره‌کانی ده‌رووبه‌رم تاده‌هات زیادیان ده‌کرد به‌تایبه‌تیش هه‌ندیك له‌کوچه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان وازیان لیّ نه‌ده‌هێنام.

منیش ورده‌ ورده هه‌ستم به‌رامبه‌ر به‌یه‌کێک له‌وانه‌ جولاً، له‌یه‌که‌م بینینه‌وه وادیاربوو نیه‌تی پاک بیته‌، گۆرانی خۆشه‌ویستی بۆ ده‌وتم، به‌جوانیه‌که‌مدا هه‌لی ده‌داو به‌جوانترین کچی دونه‌یا وه‌سفی ده‌کردم.

هەرچه نده خیزانه که شیم نه دیبوو، به لام ئه و به رده وام باسی
دهوله مهندي خویانی ده کرد، سه یاره که شخه که ی ژیریشی شایه تی بو
ده دا.

کچیکی هاو پیم که له هه مان بۆلدا بووین چه ند جارێک ناگاداری
کردمه وه .

— نه که ی باوه پ به و کوپه بکه یه ت... نیه تی نه و پیکه پینانی هاوسه رگری
له گه ل تۆ نییه، چونکه یه که م کچی ژیا نی نه و تۆ نیت.
باوه پیم پێ نه کرد به پیکه نیینه وه به پیم کردو له دلێ خۆمدا وام هه ست
ده کرد ئیره ییم پێ ده بات.

بووم به داوه که وه:

ئه وه له ماله ئیکدا به ته نه ا ده مایه وه، ئیواره یه که ده عوه تی کردم بۆ (چی
کۆفته) خواردن. وتی پیکه وه به ته نه ا خواردنێک ده خوین و زۆری لیکردم،
منیش قبوالم کرد، ئه وه هه له ترین کاربوو که له ژیا نمدا کردم.

ئیواره چوومه مالیان، ماله که ده بریسکایه وه هیه له ماله که سیکی
ته نیا نه ده چو ئه وه نده شتی که شخه و نایابی لی بوو یه کیک بیبینایه وای
ده زانی ئه مه ماله خیزانیکی زۆر ده وله مهنده، له پاس تیدا زۆر سه رم
سو پ ما بوو، وتم:

— ئه مه ماله که سیکی ته نه ایه؟

— ئیمه له وه رزه کاره بی پاره و پولانه نین که بی کار ده سو پینه وه،
باوکم هات پر که لوپه لی کردو پۆیشته، ئه مانه به لای تۆوه که شخن

له پاستيدا شتيكى وانيه كه شايه نى باسكردن بيت، كه وابوو تو ئه گهر
فيلاكه مان ببينيت له سهر سوپماندا زمانه بچكوله ت قوت ده ده يت.

باوه پم پيكرد...

ئاي له و خووش باوه پي و نه فاميه ي من، باوه پم به هه موو كه سو
به هه موو قسه يه ك ده كرد. په نكيشه ئه مه هه ستيك بيت له مندالييه وه تيام
مابيتته وه له بهر ئه وه ي هه ميشه وا گه وره بووم كه پئويستم به كه ساني
ديكه بوو هه روه ها له بهر ئه وه ي مافي هه لپزار دنم نه بوو هه ركه س هه رچي
بو تايه يه كسه ر باوه پم ده كرد.

تۆر جار نه متوانيوه، بلّيم: نه خيّر... قبولي ناكه م و، له سه ر
په تگردنه وه كه م سوور بيم، په نكه ئه مه ش له بهر ئه وه بيت كه من نيه تي
خراب و راسته قينه ي ئه و خراپه كارانه ي كه منيان به ره و كه ناري نه هه مه تي
برد نه ده زاني.

چووينه هۆله كه وه، هۆله كه ئه وه نده جوان بوو كه چاو پئي سه رسام
ده بوو تا ئيستا شوينيكي له و جوهره م نه دي بوو.

پاخه ره كان، قه نه فه كان، په رده كان، ميژه كان و نامرازه كان
پازانده وه ي هۆله كه هه روه ك خه ونه كان كه شيكي پر نه ينيان خولقاند بوو.
له ته نيشت (چي كۆفته) كه دا، نا.. نه خيّر.. له ناوه پاستدا چه ند
مۆميكي په نگا و په ننگ.. بيگومان شوشه ي عاره قيش...

هه موو ئه مانه به پووني نيشاني ده دا كه من له كوئيه به كوئ
كه يشتوم، ئه و پووداوه تۆر پر ئازار بوو، به لام به داخه وه راسته قينه بوو.
له لايه كه وه بي سايبي و، نه فامي و، له لايه كي ديكه شه وه جوانييه كه م
منيان به ره و ئه و شوينه برد بوو.

گەرەتەرىن شۇكى ژيانم:

لەسەر مېزەكە تەنيا ئېمە بوون... دووبارە ھەمان قسەخۆشەكان و دووبارە ھەمان پىماھەلدانەكان.

"جوانترین كچى دونيا منم، جگە لەمن ھىچ پەرىيەكى جوانتر بوونى نىيە، جوانىكەم عەقلى مەزۇن سەراسىمە دەكات".

جوانترین ھۇنراوھ، جوانترین وتەى عاشقانە ھەموو لەبەر من...

قابىلە من چىم! ھەر بەراست لەبەر ئەوھى من بەراستى بەو شىۋەيەم! بىگومان نەخىر... ئەمە جگە لەداۋىك بۇ خوادرنى مەپىكى بى تەوان لەلايەن گورگىكەوھ زىاتر ھىچى تر نەبوو.

عەرەقەكە وردە وردە دەستى بەكارىگەرى كرد لەسەرم، ھەستەم كرد خەرىك بوو لەسەر خۆم دەچووم، واتە كەمىكى ماپوو بۇ كارەسات و شۇكى ژيانم.

لەو كاتەدا خودا بەفريام گەپشت، لەناكاو دەنگى دەمانچە و تەقە بىسترا يەكى لەگولەكان پىك لەسەرو سەرمەوھ پۇپشت و بەر دىوارەكە كەوت. خۆمان بەرەو لای راست و چەپ فرىدا.

من خىرا خۆم فرىدايە دەرەوھ، نەمدەتوانى بەپىۋە بوەستەم بەلام بەھەرحالى بى تەوانىم سەركە و تەوېم، سەيرم كرد پۇلىستىك لە بەردەم دەرگاگەدا راوہستاوھ.

پرسى:

-ھاتە ئىرە؟!

وتم:

-كى!!

-ئەو دزەى كە راومان دەنا.

-نه خيړ نه مديوه !!

-تو ليړه نيشت چيپه؟!

-هاتم بولای هاوړيښه کم.

-هاوړيښه ت؟؟ که واته توش له وانه يت؟

پرسيم:

-له کامانه؟

-کچم زږم له گهله مه لي، ده زانیت ئيره کويپه؟

-نه خيړ.

-نيمه چه ندجاريک ئيره مان به نامانچ گرتووه، ليړه بازرگانی

به ئافره توه ده کريت له ناکاو ميشکم جام بوو، سهرم گيڙی خوارو، وتی:

-دهی ليړه دوورکه وهره وه، وهک دياره تازه توشيان خستوته ناو

داوه که وه کچم نه مانه ئينسان له ناو ده بن، نه گهر ده ته ویت به پريزو

شکزه منديپه وه بڙيت خوت له م که سانه به دووربگره.

هرچه ندهش (بوراک) ئينکاری کرد به لام پؤلیسه که راستی وت، چونکه

له دوی منيش بينرابوو که (بوراک) هه مان کاری پر شه رمه زاری نه نجام

دايوو.

کچه ساده کانی هه لده خه له تاندو بازرگانی پتووه ده کريدن له گهله

ده وله مهنده کاندا، نه و خانووش بؤ هه مان مه به ست پرايترابويه وه، له گهله

نه وه شدا (بوراک) به م هؤپه وه له زانکؤ ده رکراو خرايه به نديخانه وه.

نه م پووداوه بووه وانه يه کی گرنگ بؤ من، بپيارم دا هيچ کات وه لامی

ده عوه تی هيچ کورپک نه ده مه وه و له گه ليان نه چمه دهره وه، سهره پای

نه مانه ش ساده بيه که ی جارانو دل ساقو بيرو بؤ چوونه کانی جارام

به پراده يه کی زؤر گورانيان به سهردا هات.

به تاييهت له دواى جگه ره و عاره ق، هه ستم ده كرد كه به ته واوه تى ئيمانم
 لاواز بووه، گونا مه كان ئه وه نده چوو بوونه پۆحه مه وه كه ناخميان په ش
 كردبوو، ئه مه ش سه باره ت به داهاتووم سه ره تايه كى ژۆر خراپ بوو.
 چوو بوومه قۆناغى ستيه م، له وانه كانيشمدا سه ركه وتو بووم، هه ستى
 هه نديك له ياريده ده ره كان (موعيده كان) هيشتا به رامبه رم به رده وام بوو،
 هه ره ها هه نديك له كوپه كان وازيان لى نه ده هيتنام.
 به تاييه تيش ياريده ده ريكي قۆز به رده وام ته كليفى زه واجى لى ده كردم
 خاوه نى خيزانتيكى ژۆر ده وه له مه نذبوو، به لام من چيتر ده ترسام به لام
 ئه گه ر كه سيكيش بهاتايه ته پيگه م كه خۆشيشم نه ويستايه (نا)م نه ده وت
 چونكه چيتر بيزار بوو بووم له و كه سه هه لپه رستانه ي دورو به رم و ده مويست
 نه و كاره ته واو بگه م.

پياوى ژيانم:

هه فته يه ك ياخود ده پۆز بوو ده وامى زانكو ده ستى پيكر دبوو، ئه وه
 نه و كاته بوو كه نهيني ژيانم ده ستى پي كرد.
 ئه مه پووداويكى وه هابوو كه هه موو ژيانمى له سه ره تاوه تا كۆتايى
 گۆپى، ناسۆى گه وره ي له به رده ممدا كرده وه، منى به ره و شوپينيك برد كه
 ده ميك بوو ئاره زووم ده كرد به لام به خه يالدا نه هاتبوو.
 دواى نيوه پۆ بوو.
 هاتمه پۆ له وه، پيگ به رامبه رم به كوپيكي بالا به رزى سپى پيستي به پۆز
 كه يشتم بيگومان ئه مه ناوى به يه ك گه يشتنى لى نانريت... وهك ئه وه بوو
 به و گه نجه بگه م كه سالانتيك بوو له خه يالدا ويته م كيشابوو.

سەرئەنجامان لەیەك كاتدا بەیەك گەیشتن... ئەو تەزۆوەی ئەوكاتە
چەندشتێكی لەناخم پچراندو لەگەڵ خۆی بردی.. لەیەك چركەدا سێحری
لێكردم دەتوت ئەم مەزۆفە لە دۆنیا یەكی ترەو هاتوو... ئەوەندە كاری
تێكردم لە چەند چركە یەكدا دۆنیامی بەسەر یەكدا دا.

وا بزانم هەرئەمە یەكە پێی دەلێن خۆشەویستی یەكەم بینین، عیشق و
گێڕۆدەبوونی یەكەم بینین.

هەمووشتێك بێ قسە كردن، بێ یەكتر ناسین و بەیەك سەرئەنجاماندا،
بەتێ... ئەمە ئەو كۆرپەبوو كە سالانێك بوو بەدوایدا دەگەرێم.. پەنگە
پەروەردگارم نەویستبێ لەو زیاتر بەپێی چەوتدا لای دەم بۆیە ئەم گەنجە
بێ كەم و كورتیە ی بۆ من ناردبوو.

بەدرێژایی وانەكە نەتوانی چاوم لەسەری لایبەم، لەهەر سەیركردنێكدا
دووبارە لەسەر خۆم دەچووم، خەریك بوو لەنێو بلیتەسە ی خۆشەویستیدا
نقوم دەبووم.

ئای خوا یە گیان ئەوە چی بوو؟ ئەوەندە كۆتێبوو لەناكاو بوو.
تا ئەمڕۆكە سەدەها لە دەورم دەهاتن و دەپۆشتن، بۆئەوێ قسەم
لەگەڵ بكن و لێم نزیك ببنەو لەگەڵ یەك پێشپركێیان دەكرد.
لەمامۆستاكانەو ئە تا یاری دەدەرەكانیش بوو بوومە داواكراوی هەمووان،
بەلام ئەمە یەكەم جار بوو شتێكی وام بەسەربیت.. مانای وایە یەكەم
جارم بوو عاشق بيم و، دیاریبوو ئەوانە ی تر هەموو ساخەبوون.

ئەم گورە ساحیرە کئیە؟

لە کچە کە ی تە نیشتم پرسی:

ئەم ھاورپییە کئیە؟

— دەرچووی کۆلژێکی ترە، دوینی ھات، تۆ بۆیە نە تناسی چونکە

دوینی لێرە نە بوویت لە دەرسا خۆی ناساند، کورپکی زۆر بە پۆزە، زۆر

بە ئەدەبە و خواوەنی زانیاری زۆرە، ھەر ھەما زۆریش قۆزە!

لە بیرم نایەت ئەو وانە یە چۆن تێپەری، بە لām بۆیە ک دەقیقە ش بیئت

چاوم لە سەری لانا برد.

ئەو پۆزە بەم شیۆھە تێ پەری.

ئەو ھەندە عاشق بەو کورپە بوو بووم و ئەو شەوھ لە خەونمدا بینیم،

ھەرچەندە دەمویست قسە ی لە گە ل بە کم و لیتی نزیك بیمەوھ نە مدە توانی

بەردەوام دوور لە من دەوھستا.

بۆ بە یانیە کە ی بە شەوقییکی زۆرەوھ بەرەو زانکۆ پۆشتم، لە خەیاالی

ئەو ھەدا بووم کە جاریکی تر ببینمەوھ و خۆمی پی بناستیم، ئەم خەیاال و

ئەندیشە یە ش خۆشییە ک ی زۆری پی دە بە خشییم و ھەستیکی شیرینی

لە ناخمدا دروست دە کرد کە نە مدە زانی ناوی چی لی بنیم؟

بینیم زوو ھاتبووھ ناو پۆل، لە دواوھ بە تەنیا دانیشتبوو، جگە لە خۆی

چەند ھاورپییە ک ی تریشی لی بوو. بە لām ئەو لە گە لیا ندا قسە ی نە دە کرد،

کتیپییکی بە دەستەوھ بوو خەریک بوو دە یخویندەوھ.

چەند جاریک بە لایدا پۆشتم، بە دەو ریدا سوپامەوھ دە مویست بلیم

"لێرەم... بۆ نامبینی" بە لām ئەو ھیچ سەیری نە کردم، ئەمە لە کاتی کدا کە

من کچیکی زۆر جوان و قەشەنگ بووم، ئە گەر بە شوینی کدا پڕویشتمایە

سهرنجی هه موو کوپه کانم به لای خۆمدا پاده کیشا، زۆریه ی زۆریان ناو پریان
بۆ ده دامه وهو سه پریان ده کردم.

دهنگی و شیکردنه وه که ی منیان سه رسام کرد:

وانه ی "فیزیونی زانستی ژیان" مان هه بوو، مامۆستای وانه که هیچ
خۆشی له دین و کهسانی دیندار نه ده هات، له هه فرسه تیکدا بۆی
هه لیکه و تابه باسی بی باوه پری ده هیتایه پیشه وه، قسه ی تیانیه که ده بوو
هه موو وانه یه کی ئه م بابه ته بوروژینیت و تیکپای وانه که به مونا قه شه ی توند
کۆتایی ده هات.

دوو باره له وانه ی ئه و پۆژه دا هیزش کرایه سه ر دین و پیاوانی ئاینی،
له پۆله که دا ده مه قالییه که له نۆوان قوتابیه ناره زاکاندا ده سته پیکرد که س
نه یده زانی کی چی ده لیت. ! له به ره ئه وه مامۆستای وانه که زۆر بیزار بوو.

له دواوه ده نگییکی به هیز به لام خۆش و کاریگر، به رزبویه وه:
- مامۆستا نه گه ر ئیجازه بده یه ت! منیش ده مه ویت چه ند
پوونکردنه وه یه ک سه باره ت به م بابه ته بده م.

ده نگه ئه وه نده کاریگر بوو که سه رنجی هه مووانی پاکیشا یاخود
له به ره ئه وه بوو که من هه سته یکی قوولم به رامبه ری هه بوو بۆیه وام هه ست
ده کرد!

مامۆستاش وتی:

- بیگومان فه رموو تۆ تازه هاتو یته پۆله وه باگو ی له بیرو
بۆچوونه کانی تۆش بگرین، من ئیستا هه موو قوتابیه کان ده ناسم و ده زانم
کی چی ده لیت، با له تۆش تیبگه ین.

—أستغفر الله، مامۆستا، بیروپای من شتیک نییه له گه لَ بیروپای ئیوه و هاورپیکاندا بهراورد بگریت، تهنها ده مهویت چه ند پوونکردنه ویه که بدهم، ئیمه چین تا له بهرامبهر ئیوه دا که مامۆستایه کی شاره زان له بواری خۆتاندا موناقه شه بکه یین ئیوه مامۆستان، ئیمه ش قوتایی ئایا نه مه هه موو شتیک پوون ناکاته وه؟

سه ره تا ریژیکی زۆری له مامۆستا نا:

پیشه کییه کی زۆر باشبوو، سه ره تا به ریژنان له مامۆستا دهستی پیکرد، بئ ئه وه ی ده ماری بگریت بئ ئه وه ی تووپی بکات شیوازیکی ره ق به کاربهیئت.

ده ست پیشخهریه که ی زۆر کاریگه ربوو.

هه رچه نده تۆنی دهنگی و ئه و شیوازه ی که به کاری دههینا ده ری دهخست که چهنده که سئکی پێک و پێک و به پره وشته .

وشه کانی ئه وه نده به شیوازیکی نه رم ده وت، له ماوه یه کی کورتدا پۆله که ی خسته ژیر کاریگه ری قسه کانیه وه .

مامۆستاش زۆر پازی بوو له و ده ستپیکه جوانه ی و ئارام بویه وه و له سه ر میزه که ی دانشت، ئیمه ش هه موو به سه ر نه چه وه لیمان ده پروانی و به په ره وشه وه گویمان لی گرتبوو تا بزانی بابه ته که به ره و کوئ ده بات ..

—مامۆستای زۆر به ریژم، نامه ویت ئیوه شو و هاورپیکانیشم قسه کانم بخه نه سه ر خۆتان، قسه کانی من په خه گرتن نیه له قسه ی هه یج که س، هه ر هاورپیه که بیروپایه کی خۆی هه یه که به راستی ده زانیت. بیگومانیش ده بییت هه ی بییت، چونکه "مرۆڤ بچوکراره ی گه ردوونه" و هه موو مرۆڤیک زه وق و

پهنگو هه لېزاردن و بېروپای سه ربه خۆی خۆی هه به نه مانه پتویستی بوونی "مروژ"ن.

ئیمه نامیری ماکینه نین که هه لگری هه مان مۆدیل و هه مان باره لگرو ستانده رین تا تاییه تمه ندییه کانیشمان وه که یه که واین... له بهرئه وه من شه خسی خۆم پیزیکی تاییه تیم هه به بۆ ئه و که سانه ی که هه لگری دیدو بۆچوونی جیاوازن، بێگومان ئیوه له پیش هه مووانه وه...
ئمه نزیک بوونه وه یه کی تا بلئی تیگه یشتوانه و بی پیشینه بریار بوو، له بهرئه وه ش هه مووانی وا لیکردبوو گوی بیستی قسه کان بن.

وتی:

- به لام من سه باره ت به م بابه ته روونکردنه وه که م به م شیوه یه یه، بێگومان ئیوه له سه رتان نیه پشتگیریم بکه ن، هه رچه نده بۆئه وه ش ئه م قسانه ناکه م که پشتگیریم بکه ن، ئه م قسانه ده که م ته نها له بهر ئه وه ی روونکردنه وه یه کی زیاده بخره سه ر بابه ته که تا گۆراناکیه که دروست ببیت.

هه مووان گویان لی گرتبوو تا برانن "ناخۆ ده یه ویت چی بلئی؟"
- من وابرده که مه وه که بۆ بیرۆکه گۆرینه وه و پێ نیشاندا ن له م بابه ته دا پتویسته مروژ شاره زایی هه بیت.

له پاستیدا ئیوه که مامۆستا یه کی زۆر پیزدارن و شاره زان، ئه و بابه تانه ی که ئیوه له باسی "فتریوونی زانستی ژیان" دا باسی لئوه ده که ن زۆر به سوودو کاریگه رن به پاستی من له بهرئه وه ی ئه م وانه یه له ئیوه وه وهرده گرم هه ست به و په ری شانازی ده که م.

به پلانیتی زۆر وردو حسابی قووله وه قسه کانی ده کرد، ده یویست بلئی که گوی گرتن له ئیوه کاتی که سه باره ت به زانستی ژیان قسه ده که ن جوانه

به لام کاتیک سه بارهت به بابه تی تر له دهره وهی وانه قسه ده کهن هه له ده کهن، ئهرکی ئیوه تنها ئه وه به وانه که ی خۆتان بلینه وه و باسی دین و ئه و بابه تانه ی که له دهری دین ده سوپیته وه به جیتی بهیلتن بۆ که سانی شاره زالا و بواره دا، ده یویست په یامه که ی بگه یه نیت به لام ئه وه نده به جوانی و وه ستایانه دهری ده بپری که ههستی که سی بریندار نه کرد.

نزیک بوونه وه که ی سه رسور هینه ر بوو:

ته نانهت مامۆستا پوآله تی دهر بپینه که ی به پیا به لدان زانی و به هیواشی سه ری جولاندو وتی:
- سوپاست ده که م.

ئه و کوپه ی که له میشکمدا وینه که ی و له دلما خۆشه ویستی به که ی هه لکه ندرابوو کوپه ناو پۆحم که ته نانهت نه شمده زانی ناوی چیه، له قسه کانی به رده وام بوو.

- ئه و شته ی که ده مه ویت عه رزی بکه م ئه وه به که: نه گه ر لیره نه خۆشیک هه بیته بۆ ده ستنیشان کردنی نه خۆشیه که ی و تیمار کردن و چاره سه رکردنی بیگومان پزیشکیک بانگ ده که ی.

نه گه ر بیته و له جیاتی پزیشک سه د ئه ندازیاریش بانگه یشت بکه ی له بهر ئه وه ی له بابه ته که دا شاره زانین نه ده توانن نه خۆشیه که ی ده ستنیشان بکه ن نه ده تونن چاره سه ریشی بکه ن.

نه گه ر هه لسن به تیمار کردنیشی یه که م جار خۆیان له که دار ده که ن دواتریش ژیا نی نه خۆشه که ده خه نه مه ترسییه وه.

پێک وه که ئه و نموونه به نه گه ر بۆ و تنه وه ی وانه ی زانستی ژیا ن و پیدانی زانیاری به سوود له و باره یه وه پیاوانی ئایینی، ته نانهت زانا یه کی دینیش

بانگه‌یشت بکه‌ین هه‌له ده‌که‌ین، چونکه مه‌ودای شاره‌زایی ئه‌وکه‌سانه له‌بوارى دینو بابه‌ته دینییه‌کاندا، بۆ وه‌رگرتنى زانیاری سه‌باره‌ت به (زانستی ژیان) له‌پیاویکی ئاینی نا به‌لکو له‌شاره‌زایه‌کی به‌پێزی وه‌ک ئیوه پێویسته وه‌ریگیریت، چونکه ته‌نها ئیوه له‌م بواره‌دا خاوه‌نی بیروپان.

پوونکردنه‌وه‌یه‌کی زۆر جوانی پێشکه‌ش کردو له‌کاتی پوونکردنه‌وه‌که‌دا زۆر به‌وردی قسه‌ی ده‌کرد هه‌م دلی مامۆستای پاگرت هه‌میش باسی گرنگی قسه‌کردنی هه‌رکه‌سیکی کرد له‌بوارى خۆیدا، له‌کۆتاییدا وتی:

—من به‌م شیوه‌یه‌ حه‌زم لێیه‌ له‌م بابه‌ته‌ نزیك بيمه‌وه، هه‌ر هه‌له‌یه‌کیشم کردبێت داواى لێبوردن ده‌که‌م و، سوپاستان ده‌که‌م بۆئه‌وه‌ی گوێتان لێگرتم.

به‌مه‌عناى که‌لیمه‌ پێک و پێک و سه‌رسوره‌ینه‌ریبوو...

بى‌ ده‌نگى باالى به‌سه‌ر پۆله‌که‌دا گرتو له‌سه‌رو هه‌مووشیانه‌وه مامۆستا.

ئهو براده‌رانه‌ی که‌ به‌شیکی زۆریان وه‌ک مامۆستا بیریان ده‌کرده‌وه په‌یامه‌که‌یان پى‌گه‌یشت، به‌لام به‌هۆی ئهو نزیك بوونه‌وه‌ جوانه‌یه‌وه هه‌یج که‌س به‌رپه‌رچى نه‌دایه‌وه.

مامۆستا ئه‌گه‌ر چى به‌ زۆریش بێت وتی:

—سوپاست ده‌که‌م.

له‌وکاته‌دا وانه‌ ته‌واو بوو چوینه‌ ده‌ره‌وه.

بەشەھوقىكى زۆرەھە خۆم پى ناساند:

ئو ھارپى پى نھىيەى كە تازە ھاتبو، بوو بوو جى سەرنجى
ھەموو پۆلەكە بەتايىبەتى كچەكان، بەدەورنىدا دەسورپانەھە ياخود لەبەر
ئەھەى من بەغىرەھە سەيرىم دەكردن وام دەبىنى.

نەمدەتوانى لەھە زىاتر بەرگە بگرم، بۇئەھەى لەدەستىم دەرنەچىت
ھەموو ئازايەتىم كۆكردەھەو ھەپىارم دا بېرەم بۆلاى و خۆمى پى بناسىتىم،
بەلام دەوربەرى ئەھەندە قەرەبالغ بوو ھەلم بۇ نەرەخسا، بەلام ھەرچىم
بكردايە دەبوو ئەو پۆزە خۆم پى بناساندايە.

لەكۆتايىدا لەوانەى سىيەمدا فرسەتىكم دۆزىيەھە، كاتىك بەو نىتەھە
بەرەو لاي دەپۆيشتم جۆش و خرۆشيك ھەموو جەستەمى داگىر كىردىبوو كە
باس ناكىت، ھەستىم دەكرد ھەموو لاشەم دەلەزىت.

وتىم من (جانان)م... بەشلە ژاويەكەھە وتىم دەتوانم بىتناسم؟

سەرنجىكى دام و خىرا سەرى داخست و وتى:

—من مەسعودم، ئەمەى وتى و بىدەنگ بوو.

من نەمدەويست وازى لى بھىتىم، خۆم كۆكردەھەو بەردەوام بووم لە
قسەكردن، سەيرى دەم و چاويم كىرد و تىم:

—پوونكردەھەكانت سەرسورھىنەرىبون.

بەلام ئەو دىسانەھە سەرى دانەواندىبوو، بەدەنگە تىرو كارىگەرىيەھە

وتى:

—زۆر سوپاس، ئىئوھە جوان لىكتان داوھتەھە، ئەگەرنا پوونكردەھەكانم

بەو شىئوھە سەرسورھىنەرىبون.

—نەخىر، بەپىراى من زۆر سەرسورھىنەرىبون، تەنانەت مامۇستاو

ھەموو ھارپىيانىش كارىگەرىبون پىتى.

— له بهر نه وهی تازه هاتومه ته ئیره، مامه لهی میوانیان له گه لمداکردو
نه یانویست بمشکینن به واتایه کی تر مو باله غه یانکرد.

نۆر خاکی بوو، بونیه تیکی وای هه بوو که هه موو هه ل سوکه و ته کانی
نامۆژگاری بوون نه مده توانی له سه یرکردنی خۆم رابگرم.

— ده توانیت که مێک باسی خۆتم بۆ بکهیت؟
ئهو پرسیاره م کرد چونکه نه م ده ویست کۆتایی به قسه کان بهینم و
له وێ برۆم.

ئهو به هه مان خاکی تیبیه وه وه لامی دایه وه:
— من شتیکى وه هام نیه که شایه نی باسکردن بیت، وانا زانم ئهو
شتانه ی که باسیان ده که م سه رنجتان رابکیشیت.

له ناکاو له دهم ده رچوو وتم:
— چۆن شتی واده بیت! هه رچییه ک ئیوه باسی بکه ن، سه رنجی من
راده کیشیت.

خیرا خۆم کۆکرده وه وه ولێ راستکردنه وهیم دا:
— واته هه موو مرقۆفیک با به تگه لیکى گرنکی هه یه که شایه نی باسکردن
بیت.

— به داخه وه من باسیکی له و جۆره م نیه.
له کاتی وه لامدانه وه که یدا جۆرێک بوو وه ک بلیت "بیزارت کردم، له کۆلم
به ره وه"

منیش پیش ئه وه ی له وه زیاتر له به رچاری بچوک بیه وه وتم:
— خۆشحال بووم به ناسینت.

ئهویش وتی:

— منیش هه رو هه ها.

دووباره بئى ئەوئى سەيرىم بىكات.

وئەك ئەوئى لە مەسعوددا ھىزىتىكى سىحراوى ھىزىتكە كە ئىنسانى بەرەو خۇى رادەكئىشا ھەبوو، نەمدەتوانى دان بەخۇدا بىگرم، شەوو پۇژ لە ھەموو شوئىتئىك و لەھەموو كاتئىكدا لەخەيالمدابوو، من چىتر لەوئە نۇر باش تئىگەشىتئىبووم كە دەبئىت ھاروبەشى ژيانم مەسعود بئىت بۇ ئەوئە ئامادەبووم ھەزارجار گىانم بىبەخشم، بەشىئوئەيەك دەبوو رىگائى نزيك بوونەوئە لەو بدۇز مەرەو بىبە ھاروسەرىك كە شائىئەنى ئەو بئىت.

گفتوگۆيەكى پرمانا:

ئەمجارەيان وانەى "پەرەردەى زانست" مان ھەبوو. مامۇستائى وانەكە باسى ئەوئى دەكرد كە "گەردوون لەخۇئەوئە پەيدابوئە پئىوئىستى بەھىچ بەدبەئىنەرىك نىبە، خودا لەلایەن مرقۇئەكانەوئە داھئىنراوئە شتى وا ئەسل وئەساسى نىە"

دووبارە لەپۇلدا كۆمەلئىك لەقوتابىيان ئەم قسانەيان بەدل نەبوو، كاتئىك مامۇستاش بەشىوازئىكى توند وئەلامى دانەوئە باروئۇخى پۇلەكە بەرەوئە تئىكچوون پۇئىشت.

لەوكانەدا مەسعود دەستى بەقسەكردن كرد.

دووبارە بەپىاھەلدانى مامۇستا و نزيك بوونەوئەيەكى پىر پئىزو بەو دەنگە سىحراوئەى بئى ئەوئى كەس بشكئىنئىت و ھەستى كەس برىندار بىكات وئى:
- با لە بابەتەكە تئى بگەين نۇر خۇشحال دەبم ئەگەر بۆم پوون بىكەيتەوئە.

مامۇستا كەمئىك تووپرەبىبەكەى پەوئىبەوئەو، پىرسىارى كرد:

- كام بابەتە؟

—ئو بابەتەى كە باس لەو دەكات گەردوون لەخۆیەو دروست بوو،
نەكا من ھەلە تیگەشتیم؟
مامۆستا وتی:

—نەخێر، راست تیگەشتویت، گەردوون لەخۆیەو دروست بوو ھو ھیچ
پتووستییەکی بەدروستکار نییە.

—داواى لیبوردن دەكەم... من لەبەر ئو ھەى شارەزای بابەتەكە نیم
لەوانەى ھەلە بگەم ئەگەر ھەر ھەلەىەكم كرد تكایە بۆم پاست بگەرەو.
واتە دەتوانین بابەتەى لەخۆو دروست بوونی گەردوون بەم نمونەى
بچوین.

ھەموویان سەیری مەسعودیان دەكرد بەمامۆستاشەو تا بزانی چ
نمونەىەك دەھێنێتەو!

—ئەگەر بپرایدەین بینایەكى وەك ئەم زانكۆیە دروست بگەین، بۆ ئو
مەبەستەش ھەموو پێداووستییەكانى وەك بڵوك، لم، چیمەنتۆ، شیش...
ھتد. بخەینە پال یەك ئەگەر پلانێك لە ئارادا نەبێت و كۆمەڵێ وەستاو
كرێكار نەبن ئەمانە بخەنە پال یەك، ئێو دەلێن ئو بینایە دەتوانیت
لەخۆیەو دروست ببیت؟

بێدەنگیەكى قوول پۆلەكەى داپۆشیبوو.

مەسعود بێدەنگ بوو تا بزانی كەسێك ھەى كە بەپەرچى بداتەو؟
دواتریش بەردەوام بوو.

—یاخود با نمونەكە بەشیو ھەىكى پوونتر باس بگەین:
لەبەر مەرمدا تەختە پەشى پۆلەكە ھەى، لەتەنیشتی شیدا دەباشیر
ھەى ئەگەر كەسێك نەبێت كە نووسین بزانی، ئو دەباشیرە لەخۆیەو
دەتوانیت ھەستیت و لەسەر تەختە پەشەكە بنووسیت؟

دووباره بیدهنگی بردهوام بوو.

—من ده لیم تو بلتی بق دروستبوونی نهو سیستم و هه ماهه نگییه
سه رسوپهینه ره ی له م گه ردوونه دا به دی ده کریت پتویست به وه ستایه کی
زور عاقل و بلان دارشتن نیه ! توبللی نه م گه ردوونه ریک و پیک و ناوازه یه
له خوییه وه په یدابوویت؟

به واتایه کی تر نایا پوزییه کانی وه ک: ئاو، هه وا، خوراک، که بق ئیمه
دهسته بهرکراون له خویانه وه په یدابوون یاخود به دهستی خاوهن هیزیک که
پیداویستییه کانی ئیمه زور باش ده زانیت دروستکراون.

من له م بابه ته دا که میک نه زانم، ماموستا ده کریت که میک هاوکاریم
بکه ن؟

ماموستا وه ک نه وه ی لی هاتبوو که گورزیک قورسی بهرکه وتبیت تو
هاوکاری کردن بخره لایه که وه نه و ته نانهت حالی قسه کردنیسی نه مابوو
هه ندیک شتی وت که بق خویسی تینه گه یشت ده لیت چی دواتریش وتی:
—هه فته ی داهاتوو ده تان بینمه وه و، پۆلی به جی هیتشت.

برپام دا له گه ل مه سعوددا بکریمه وه:

مه سعود زور عاقل و زور زیره ک بوو، زور باش ده یزانی چ شتیک له چ
کانتیکدا بلت.

خوی زور به باشی په روه رده کردبوو، له هه موو پشویه کدا کتیبی
ده خوینده وه مه سعود له پۆلدا وه ک که سیکی زاناو تیگه یشتوو، ریزو
خوشه ویستی هه مووانی به دهست هینابوو، ته نانهت هه ندیک له ماموستا
یاریده ده ره کان له و وانانه ی که مه سعودی تیدابوو وایان لی هاتبوو نه یان
ده ویرا مه وزوع بکه نه وه.

مه سعود له ماوه يه كي كه مدا، هاوړپييه كي زږد له ده وري كړبوونه وه، له ناو نه وانه دا كه سانتيكيش هه بوون كه خاوه ني بيروپاي پيچه وانه بوون. ماناي و ابو نه و انيش به قسه كاني كاريگر بوو بوون و به خوياندا چووبونه وه چونكه په وشته كاني وه كه نه شكاندني دلي كه سو نه هيشتنني پيشينه بريار سه رنجي نه واني به لاي خويدا زياتر راده كيښا.

به پاستي مه سعود كه سيكي ديموكرات خوازيو، ده ويوست هه موو كه سيك وه كه مروف مامه لاي له گه ل بكريت و، هه لبراردن و بيرو بچوونه كانيان به نازادي وه بريگريت، به دلنييايشه وه نه وه ي كه كزمه ليك گروپي به لايدا راكيښابوو هه ر نه م هوكارانه بوون.

نه مده تواني زياتر له مه به رگري نه و لافاوي خوښه ويستيبه بكم كه به خيزايي زيادي ده كرد، بريارمدا پيش نه وه ي كه سيكي تر دلي داگريكات، له گه ليدا بكريمه وه، چونكه مه سعود به شيوه يه كه دونيای مني داگير كړدبوو كه نه مده تواني جگه له و له گه ل هيچ كه سيكي تر دا بير له هاوسه رگري و دلخوشيبه كي تر بكمه وه. بو نه و مه به سته ش پلانيكم دارپشت.

بريارم دا به بيانوي واجبك كه ماموستا پني دابوين، داواي يارمه تي له مه سعود بكم و به وهويه شه وه بابته كه ي له گه لدا باس بكم. نه و شه وه نه متواني بخوم، به وردی بيرم له هه موو نه و شتانه كرده وه كه بريارم دابوو باسي ليوه بكم، و بيرم له هه موو په رچه كرده اريك كه نه گه ري رووداني هه بوو كرده وه.

مه سعود كه نجيكی ديندار بوو، منيش ئينكاري خداو دينم نه ده كرد، به لام نه ركه دينيه كانم به شيوه يه كي ريك و پيك به جي نه ده هيتا، ته نانه ت جگه ره كيښان و عاره ق خواردنه وه شم هه بوو، نه گه ر مه سعود مني

بناسیایه ئەم ئیشە سەری نە دەگرت، تەنھا ترسیک کە هەم بوو ئەمە بوو، بەلام من نامادە بووم بۆ دەستبەردان لە هەموو شتێک ئەگەر وەلامیکی ئیجابیم لەو هەو دەستبکە و تایە.

خەریک بوو لەتاوا دڵم دەووستا:

ئەو پۆڤە وانە کانمان تەواو بووبوو، هەمووان خۆیان نامادە کردبوو بۆ پۆیشتنە وە منیش ئەمەم بە فرسەت وەرگرت و چۆمە لای مەسعود، و تم:

—واجبیکم هەیه، دەتوانیت لەم بابەتەدا هاوکاریم بکەیت؟

بەجۆریک سەیری کردم، لەحالییدا دیاریبوو کە خۆشی لەداواکارییە کەم نەهات و پرسی:

—ئێستا؟

و تم:

—بەئێ.. هەلبەت ئەگەر بەئەرك نەبێت، چونکە کاتم کەم بە دەستە وە ماو.

بەشیوازیکی کەمێک سەرسوڤماویە وە پرسی:

—واتا من و تۆ بەیەکە وە سەعی بکەین؟

—بەئێ!

سەری داخست و وتی:

—بپوانە.. خاتوو جانان پەنگە کەمێک بەقورسی لێم تێ بگەیت یاخود لەتێگە یشتن کەمێک زەحمەت بکیشیت لەبەر ئەوەش بمبورن، من بیروباوە پە کەم پێگەم نادات کە بەتەنھا لەگەڵ کچیکدا لەشوینێک کە کەسی لێ نیه بمێنمە وە، پەنگە ئەو بەلای ئێو وە سەیر بێت بەلام ئەمە بنەمایەکی گرنگە لەژیانی مندا.

تهنھا له بهرئەوھى پەشيمان نەبیتەوہ خیرا وتم:

-بېنگومان.. پەنگە ئەمە بنەمايەكى پېرۆز بېت بەلاتانەوہ، من لەئێوہ تێدەگەم و نۆز پێزیش لە بېرۆبۆچوونەكەتان دەگرم، خۆزگە ھەمووان وەكو ئێوہ بوونايە، ئەوكاتە نۆزێك لە كێشە كۆمەلایەتییەكان چارەسەر دەبوون.

مادام ناتەوێت بەتەنیا لەگەڵمدا سەعی بکەیت دەتوانم كچێكى ھاوڕێشم لەگەڵ خۆمدا بەینم.. ئەگەر ئەویش بێت تۆ پازى دەبیت؟
دووچارە سەرى دانەواند دیاربوو كە لەحالەتێكى ناچاریدا بوو، لەبەر ھەولێ بەردەوامى من ناچار بوو پازى بێت. وتى:
-دەتوانیت.

نۆز دڵم بەوہ خۆش بوو، دڵخۆش بوون لەلایەك بوەستت خەرىك بوو لەتاودا دەبورامەوہ، یەكسەر یەكێك لەھاوڕێكانم بانگ كرد، بەشلەژارى و دڵەراوكێوہ پێكەوہ دانیشتىن. لەراستیدا ئامانجى من واجب و شتى وانەبوو، دەمویست لەو پێیەوہ خۆم نیشان بەدەم و سەرنجى پابكێشم و، ئەگەر ھەر فرسەتێكیشم بۆ ھەلبكەوتايە ھەستى خۆم بۆ دەردەبەرى.

لەكاتژمێرێك زیاتر قسەمان كرد، گوايە سەبارەت بە واجبەكە بوو، لەئێوہندى قسەكانیشدا ھەندێك پرسیارم لەخۆم دەكرد، بەلام ئەو ھەر بەوہلامى كورت و ھەلھاتن لەپرسیارەكان وەلامى دەدايەوہ، لەمیشكى ئەودا "من" بوونم نەبوو، نۆز باش لەوہ تێگەشتبووم بەلام تەوانیشم وای لێ بکەم ھەست بەھەست و سۆزى من بەرامبەرى بکات مەسعود لەوہ تێگەشتبوو، ئەوہش بۆ من سەرەتايەكى نۆز گرنگ بوو.

كاتێك جیا بووینەوہ سوپاسم كردو بۆ چركەيەك بەدوايى چاوەكانیدا گەپام، دەمویست بەم شێوہیە كۆتا پەيامى پێ بگەيەنم، سەرنجەكانمان

له هه وادا به يهك گه يشت و پاشان سه رى داخست، به م شيويه په يامه كه
كه يشتبووه شويني خوي.

مه سعود كه نجىكى زور جياوازيوو. دان به خوداگرتنى به رامبه ر داواى
كچىكى جوان و قه شهنگى وهك من به راستى شايه نى پزلىنان بوو.
له ناخى مه سعوددا باوه پيكي زور به هيز هه بوو، نه ويش پاريزگارى له و
باوه پهي ده كرد، هه ر نه و په وشت به رزى و پاستگويييه گه وره ترين
هيزبوو كه منى به لاي خويدا پاكيشا.

كاتيك خهريك بوو جياوه بوينه وه خهريك بوو دلم ده وهستا، وابزانم كه
مه سعوديش هه ستي به وه كرديوو كه به زه رده خه نه وه مالتاوايى لى كردم.

وه لامه سه رسورهيئنه ره كان:

كوتايى سال نزيك بوو بوويه وه.

له پورزه كانى كوتاييدا وانه كان ته واو بوويونو به گشتى موناقه شه
ده كرا. ماموستاكان له وانه كاندا ده يانويست بيروبوچونى ئيمه له سه ر كيشه
گشتيه كان وه ربگرن، به واتايه كى تر ئيمه ناماده بكن بؤ گه شه پيدانى
ببركرنده وه و پورن كردنه وه و دوزينه وه ي چاره سه ر.

هه نديكى تريس له ماموستا مولحیده كان ده يانوسيت بيري بى باوه پري و
نايدولوزى له ميشكامندا بچه سپينن، به لام نه وه ناسان نه بوو له و وانانه ي
كه مه سعود تياياندا به شدارى ده كرد، مه سعود به و دهنگه سه رنج پاكيش و
په وشته كارىگه رانه يه وه وه لامى زور جوانى ده دانه وه وه هم پزى
قوتاييه كان و هم پزى ماموستاكانى بوخوي تومارده كرد.
له وانه يه كى ترى له و شيويه دا بووين.

مامۆستای وانکه دووباره بیری ئایدۆلۆژیای پوون ده کردهوه، له کاتی باسکردنیشدا قسه کانی ده خسته ئه سستی دین و زانیانی ئایینی، وه کو هه میسه:

— دینداره کان پێیان خۆشه هه مووشتیک به خواوه بیه ستنه وه، به لای نه وانه وه له گهردووندا چی هه یه به بریاری خودا ده بییت، هه رشتیک له زه مین و ئاسمان هه یه فه رمان له وه وه وه رده گریت، هه ر کاتیک ئه و فه رمان بدات ژیان کۆتایی پێ دیت.

له لایه کیشه وه پێ ده که نی وه ک بلییت: "ئه م بیروباوه ره چه ندی بی عه قلانه یه."

— با وای دابنێن شتانیك به مرۆف و گیانه وه ره کان ده به خشیت و لییان ده ستینیت وه باشه ئه ی بۆچی خۆی مه شغول بکات به وه هه ساره بی گیانانه و ئاسمانه وه، دواتریش خوا چی له وه هه ساره سوپاوانه ده ویت؟ نه وانه بۆخوێان خه ریکن ده سوپینه وه ئیتر نه ئه وان پێویستان به خوایه و نه خواش به وان!

له پاستیدا مامۆستا ده بویست بلیت گه ردوون له خۆیه وه به پێوه ده بریت له به ره وه چه پێویستی هه کی به خودا هه یه؟

چاوی هه موان دووباره به دوا ی مه سعوددا ده گه پان، بێگومان نه ویش نه وه سانه ی نیگه ران نه کرد که باوه پیان پێی بوو. به شتێزازه له سه رخۆکه یی و هه ئسوکه وته ناسراوه کانی چووه ناو باسه که وه به نزیک بوونه وه یه کی کاریگه ره وه وتی:

— به پێژیکی گه وره وه ده پوانمه وه مامۆستای پێژدارمان له به ر کردنه وه ی ئه م موناقه شه یه و پێپیدا نمان بۆ قسه کردن تیایدا، ئه مه ده ری ده خات که مامۆستا که مان چه نده تێگه یشتوو بیر تیزه و چه نده گرنگی

به پيڳه ياندني ئيمه دهدات، له بهر نه وه نهك ته نها سوپاسگوزار به لكو ئيمه
قه رزاري نه ويشين.

بيگومان دووباره ماموستا به پياوه لډانه كان و قسه جوانه كان و به رز
راگرتني فرپيه هه واوه و زرده خه نه يه كي شيرين له سره پووي دهر كه وت.
مه سعود وتي:

- بيرو بچونه كاني من له م باره يه وه به م شيوه يه:
- نه گه له گه ردووندا سيستميك و هه ماهه نكيه كه هه بيت ماناي وايه
هيژيكش هه يه كه پلاني بډانا بيت و به پيوه ي بيات و پيكي بخاته وه، نه مه
له كاتيكدا له هه ر زانستيك بپوانيت، ده بينيت كه باس له بي كه م و كورتي
كه ردوون دهكات.

بيگومان زاتيك نه م سيستمه سه رسو پهيڼه رهي دروست كرد بيت و
به پيوه ي بيات له بچوكترين گه رده وه تا گه وره ترين مه چه رهي له ژير
ده ستيدايه، ئايا نه گه ر كه سيك كار يك بكات، دواتر هه موو كاره كه ي به زايه
ده دات؟

نه گه ر بمانه و يت به نمونه يه كي پوونتر پوني بگه ينه وه.
دوله مهنديك كه كارگه ي شه كر دروستكرني هه يه، ده چيت نه و
شه كره ي كه به ره مي هيناوه فرپي بډانه جوگه وه؟ بيگومان بچ
به ده سته يڼاني نامانجي خوي به و جوړه ي كه ده يه و يت به كاري ده هينيت.
ماموستاي به پريزمان باسي ته نه كاني ناسمان و مه چه ره كاني كردو،
وتيان كه نه خودا پيوستي به مانه هه يه و نه نه مانه ش به خودا.
بيگومان نه مه بيروپاي ماموستاي به پريزمانه به لام بيروپاي من به م
جوړه يه:

له ئاسماندا به ملیاره ها مه جهره و له ناو هر مه جهره به کیشدا به ملیاره ها نه ستیره هه ن که جو له کانیا ن به یاسا و ریسیاه و په یامیکی گرنه بو خاوه ن ژیریه کان.

بو ئه وه ی بزانی ن که ته نه کانی ئاسمان چه نده به سیستمیکی سه رسوپهینه ر به پیوه ده برین، وردبونه وه مان له مه جهره کانی نزیکمان به سه بومان.

له شه ویکی پرشنگداردا، نه و کومه له نه ستیرانه ده بینین که له شیوه ی شریتا درژیونه ته وه به ئاسماندا ده پۆن، وه ک تولیکی دره وشاوه درژ کشاون و ئاسمانیا ن پازاندووه ته وه.

له ناو مه جهره دا ۲۰۰ ملیار نه ستیره هه یه که گه واهی بو به دهینه ری گه ردوون ده دن، خوری ئیمه یه کیکه له نه ستیرانه، مه جهره که ی ئیمه ییش ته نها به پیی نه و زانیاریانه ی که نه مرۆکه پیی گه یشتوون یه کیکه له و ۱۰۰ ملیار مه جهرانه.

مه جهره که ی ئیمه که ناوی (پیی کاکیشانه) که ده چینه سه رگروپی مه جهره لولل پیچه کان له ناوه ندیدا شیوه یه کی دیسکی هه یه و له دوولای نه م دیسکه وه قو لی لولل پیچی به دی ده کریت، نه ستوری دیسکه که ی ناوه راست ده هه زار سالی تیشکییه و تیره ی هه مو مه جهره کانیش ۱۰۰هه زار سالی تیشکییه، نه گه ر بمانه ویت به رو کیتیک به خیرایی ده هه زار کم له کاتژمیریکدا له سه ریکی مه جهره که وه به ره و سه ره که ی تری بکه وینه پی، نه م سه فهره به ته وایی له پازده ملیارو هه شت سه د ملیون سالدا ته و او ده بییت.

له مه جهره که دا دوو گه له نه ستیره هه ن که به زه به لاهی سوورو زه به لاهی شین ناسراون، زه به لاهی سوور زیاتر له ناوه ندا کۆبووه ته وه.

بەلام بەهۆى ئەوھى لەم بەشەدا ھەورى گازو ئۇقۇن نۆد چرە
نابىنریت.

تەنھا دەتوانریت بەيارمەتى فۆتۇئەلەكتريك، تيشكى سورو تەلەسكۆبە
رادىيۇبىھەكان بەلمىنریت.

سىستىمى خۆرمان ۲۶ھەزار سالى تيشكى لەناوھەندى مەجەرەكەمانەوھ
دوورە، ئەو ۲۰۰مىليار ئەستىرەيەشى كە مەجەرەكە دوست دەكەن،
بەبەردەوامى لەحالىتە سۇپانەوھەدان بەدەورى ناوھەندى مەجەرەكەدا،
خىزىيى ئەم سۇپانەوھەيش تا لە ناوھەندەوھ بەرەو لىوارەكانى بىروات
خاوتر دەبىتەوھ.

خىزىي سۇپانەوھى خۆرى ئىمە لەگەل ھەسارەكانىدا بەرەو ناوھەندى
مەجەرە (۲۸۰كم) ھە لەچرەكەيەكدا، خۆرى ئىمە لە سۇپانەوھەيەكدا بەتەنھا
۲۲۵مىليۇن سال تەواو دەكات كە پىي دەوتريت "سالى كۆزمىك".

ئەمە چەندە ياسايەكى سەرسۇپھىنەرە كە يەك ئەستىرە ھەم
بەدەورى خولگەى خۆيدا دەسۇپىتەوھ ھەم لەكاتىكدا ھەسارەكانىشى
بەدەورىدا دەسۇپىتەوھ دەتوانریت بەخىزىيەكى پىك و پىك بەدەورى
مەركەزىشدا بسۇپىتەوھ، لەكاتىكدا كە كەسىكى خاوەن زىرى ناتوانریت
لەيەك كاتدا دوو كار بكات، مەجەرە مىليارەھا ئەستىرە لەخۆ دەگرىت،
ھەر ئەستىرەيەكىش دەتوانریت ئەو ھەموو كارە لەيەك كاتدا بى تىكەل
كردن بكات شايەنى ئەوھەيە بىرى لى بگرىتەوھ، ئەم پىسايانە كە
لەمەوھەيەكى فراواندا پى دەكەن پابەندن بەوردەكارى نۆد ھەستىارەوھ.

نكولى كردن لەم نەخشەسازى و وردەكارىيانە، نكولى كردن لە
ھەبوونى گەردوون پىكەنىناوى تر دەبىت، ناكرىت ئەو وردەكارىيە بى
ھەلانەى كە لەھەرگىزەيەكى گەردووندا بەدى دەكرىن بە پىكەوت لە

قەلەم بديرين، ناشكرىت ئەمانە پاشماۋەى ئەستېرە بى گيانەكان و گازو تەپوتقوزين. كەواتە بوونى بەدىيەنەرىك كە ھەموو گەردوونى بەحسابىكى ورد پرىكخستوۋە پىۋىستە، ئەگەر نا نەك تەنھا گەردوون نەدەبوو بەلكو تەنھا ئەستېرە يەكش بوونى نەدەبوو.

ھىزىك كە دەسلەتتى بەسەر ھەموو گەردووندا دەشكىت ھەرەك چۆن ئەلەكترونەكان بەدەورى ناوكدا دەسوپىننەتەۋە، ئاۋاش ھەسارە گەپكەكان بەدەورى خۆرداۋ خۆرىش بەدەورى مەجەپەدا دەسوپىننەتەۋە، ئەۋ بەدىيەنەرە جۋانسازەى كە گەردوونى ۋەك كۆشكىكى سەرسوپىنەر و نەخشىنراۋ دروست كىردوۋە، ھەرەك چۆن زەۋى بەتۈيكلى لولپىچ داپۆشيوۋە، ھەمان شتىشى لە مەۋداى ۱۰۰ھەزار سالى تىشكىيەۋە لەسەر مەجەپە نەخشاندوۋە. ئەمە چەندە ھىزىكى سەرسوپىنەرە، ھەرەك چۆن خۆركە سۈرەكانى خۆيئمان ھەموو پۆزىك لە لولە خۆينەكاندا كە چەندەھا كىلومەتر پىگە دەبىن، ھەرۋاش مىيارەھا گەلەئەستېرە بەدرىزايى مىيارەھا سالا دەسوپىنەۋە، لەسەر ھەموو شتىكىشەۋە بەجۋانتىن شىۋاز پەخشىراون.

لەكاتىكدا گۆى زەۋى بەچەند جۋولەيەكى سەرنج پاكىش بەۋ خىزايىيە لە بۆشايى ئاسماندا دەسوپىنەۋە، ئىمە سەرمان گىژ ناخوات و نابىنن، بەلكو بەپىچەۋانەۋە چەندەھا لاپەرە دەخۆينەۋە كە بە نەخش و نىگار پازىنراۋتەۋە و ۋەك پىشانگاىەكى پىرگەۋەر سەبرى دىمەنى سەرنج پاكىشيان دەكەين، ئەگەر مۇرفەكان سەرسوپماۋى خۆيان لەبەرامبەر ئەم دىمەنە شىرىنەندا نىشان نەدەن! ئاخۇ دەبىت لەچى پامىتن!!

نه گهر مروؤ ميشكى بؤ دؤزبينه وهى وه ستاى ئهم ديمه نانه
 به كارنه هينيت ئاخؤ ده بيت له چى دا به كار بهينيت؟ (م. ده ميركان)
 له ئاسماندا زؤر شتى پر په ندو ئامؤزگارى پووده دات، بؤ ئه وانه چاويك
 كه بينيت، زمانيك كه گؤ بكات عه قلئك كه بيريكاته وه پئويسته،
 مروؤه كان ده بيت هم سولتاني گه ردوون بناسن هم بزائن سه فه ره كه يان
 به ره و كوييه و له زؤر فه رمانى كيدايه؟

مامؤستاكه مان نه يتوانى له م باره يه وه په خنه بگريت. هه رچه نده هيچ
 شتيكيشى تيانه هيشبووه وه تا شاينه ي په خنه گرتن بيت، به لام
 قوتابيه كان زؤر پيى كاريگه ربوون، وه كه ئه وهى مه سعود قسه ي نه كرده بو
 به لكو هه نگرين له ده مى هاتبووه ده ره وه، بابه تيكى له وجؤره نه ده كرا له
 شيوه يه جوانتر باس بكرت.

ناتوانم باوهر به زيندوو بوونه وهى مردوو هكان بكه م:
 مامؤستاكه مان پرسيا ريكى ترى كرد تا له سه ر بانگه شه كه ي به رده وام
 بيت.

— ده كرى باس له هه ماهه نكي پووداوه كانى گه ردوون بكرت، ده شكرت
 ئه مانه بيه ستينه وه به وهى كه له لايه ن به ديه پنه ريكه وه دروستكراون، به لام
 زيندوو كرده وهى مردوو هكان و لپرسينه وه يان هيچ پيى تيناچيت.
 كه واته دينداره كان پئويسته پوونكرده وه يه كى عاقلانه بؤ ئهم
 پرسيا ره بخه نه پوو.

مه سعود به هيمنى و به و پستانه ي كه به ورديه وه هه لئیده بژاردن وتى:
 — مامؤستا ئيوه زانايه كن كه له بوارى په روه رده ي زانستدا دكتوراتان
 هيناوه. هه روه ها فيركاريكن كه له بايلؤجى و زانسته سه ره كيه كانى وه ك

(تویکاری) تان خویندووو و زۆرێک له وردەکاریه‌کانیان ده‌زانی. منیش زۆر تامه‌زۆربووم له‌م بواره‌دا شاره‌زایی په‌یدا بکه‌م. بۆیه له‌مه‌ودای توانای خۆمدا به‌دواداچوونێکم کرد.

به‌واتایه‌کی تر به‌دوادا چوونم بۆ سه‌ره‌تای دروستبوونی مرۆڤ کرد، ده‌مه‌وێت بۆتان باس بکه‌م، هه‌رکه‌م و کورتیه‌کم هه‌بوو تکایه بۆم راست بکه‌ره‌وه، چونکه بۆ زانستی دروستبوونه‌وی دووهم پێویسته دروستبوونی یه‌که‌م بزانی.

مرۆڤه‌کان هه‌روه‌ک چۆن هاتنیان بۆ ئه‌م دونیایه به‌ده‌ستی خۆیان نیه به‌و جۆره‌ش پۆیشتنیان له‌م دونیایه به‌ده‌ستی خۆیان نیه.

ئهو خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌ی که مرۆڤی بۆ دنیا نارده‌وه، بۆ ئاماڤه‌یکی نارده‌وه، بردنه‌وه‌شی له‌دunya هه‌ر له‌به‌ر ئاماڤه‌یکه.

به‌یه‌که‌م نارده‌نی مرۆڤ بۆ دنیا ده‌وتریست دروستبوونی یه‌که‌م و به‌زیندوووبوونه‌وی دوا‌ی مردنیش ده‌وتریست دروست بوونی دووهم، مرۆڤه‌کان به‌گشتی له‌جیاتی ئه‌وه‌ی بیر له‌ دروستبوونی یه‌که‌م بکه‌نه‌وه، پرسیار ده‌رباره‌ی دروستبوونی دووهم ده‌که‌ن و، ده‌یانه‌وێت بزانی له‌دوا‌ی مردن "دوو‌باره‌ زیندوووبوونه‌وه چۆن ده‌بێت".

بۆ تیگه‌یشتن له‌دروستبوونی دووهم که چه‌نده ئاسان و مه‌نتیقی و پێویسته، ده‌بێت له‌پێشدا دیقه‌ت له‌ "دروستبوونی یه‌که‌م ده‌بین".

دروست بوونی یه‌که‌م چۆن پووده‌دات؟

کاتی‌ک له‌ لاشه‌ی سه‌رسوپه‌ینه‌ری مرۆڤ ده‌پوانین، تێده‌گه‌ین که بۆ له‌ناوچوون و نه‌مان له‌م دونیایه‌دا دروست نه‌کراوه، به‌ئکو بۆ ئاماڤه‌یکی گه‌نگتر ئاماڤه‌کراوه.

چونکہ خواست و مہبہ سته کانی له وه گه وره ترن که له م دونیا به دا جییان ببیته وه .

جا بق ئه وه ی له گرنگی دروستبوونی به که م و زیندوو بوونه وه ی دوا ی مردنیش تیگه ی ن، پیوسته له سه رچا وه ی چۆنیه تی دروستبوونی کۆریه له ی مرۆڤ بکۆلینه وه .

هه لبه ت به که م قۆناغی به دیهیتانی کۆریه له له هیلکه خانه به کی ناو پینکها تویه کی میننه وه ده ست پی ده گات که پی دهوتری (هیلکه دان)، (هیلکۆکه) گه شتیکی دووردریزی له به رده مدایه، به که مجار ده چیته ناو جۆگه ی هیلکه پاشان رینگه به کی دووردریز ده بریت تا ده گاته ناو مندالدانی دایک.

له ناو جۆگه ی هیلکه دا ملیاره ها خانه دابینکرا وه بق گواستنه وه ی هیلکۆکه بق ناو مندالدان ئه م هیلکه خانه به ش ته مه نی له ۲۴ سه عات تیناپه ری، ئه گه ره و کاته دا نه پیتنیریت ده مریت، بۆیه پیوستی به ماده به کی زیندوو هه به بق ئه م مهبه سته ئه ویش ئه و تۆوه به که له له شی پیا وه دیت.

تۆو کاری گواستنه وه ی زانیاری بۆما وه ی پی سپی درا وه بق ناو خانه ی هیلکۆکه له میننه دا، له ناو تۆودا ۲۳ کرۆمۆسۆمی بۆما وه ی نیرینه هه به . سه رجه م زانیاریه کانی له شی مرۆڤ به ورده کاری به کانیه وه له ناو ئه و کرۆمۆسۆمانه دا تۆمارکرا وه، بق دروستبوونی مرۆڤیکی نو ی پیوسته ئه م ۲۳ کرۆمۆسۆمه ی ناو تۆوی پیا و به کیگرن له گه ل ۲۳ کرۆمۆسۆمه که ی ناو هیلکۆکه ی نافرته .

به م شیوه به که مین به شی له شی مرۆڤ پیکده هیتنیریت که له (۴۶) کرۆمۆسۆمی بۆما وه ی پیکدی ت.

تۆۋپنكەتە يەكى زۆر سەرسۈپھىتەرى ھەيە و زۆر بە خىرايى بەرە و ھىلكۆكە دەپوات و، زۆر بە وردى ئەو زانىارىيەنەي لەباوكەو ھاتوۋە دەگوۋىزىتەو ھە بۇ شوپىنكەك كە پاشماو ھەيەك ژيانىكى نوپى پى دەبە خىشرى.

يىگومان ناگونجىت كە ھەموو بەشەكانى ئەو دەزگايە و ئەو پووداوانەي پىويستە پوويەن و ئەو كارە گرنگانەي پىويستە تۆۋ ئەنجاميان بدات پىكەوت بن. ھەرەھا ناشگونجى زانىارىيەكان لەپىگەي دوپارەكردنەو ھە پەيدابن، ئەمەش بەلگەيەكى پوونە لەسەر ئەو ھەي كە خىراي گەرە ئەم زانىارىيەنەي پى بەخىشيو ھە فىرى چۆنىتەي بەكارھىتەنەي زانىارىيەكانىشى كىدوۋە.

دوای ئەو ھەي كە تۆۋ دەگاتە مندالدىنى مېنە، ھىلكۆكە بەھۆي دەردانى ماددەي كىمىيەيەو تۆۋ بەرەو لای خۆي پادەكېشى، بەمەش پەيوەندى لەنىۋان تۆۋ و ھىلكۆكەدا دروست دەپى. ھەموو ئەو پووداوانەش بەلگەي پوون و ناشكران لەسەر بەدېھىتەنەي مۆڧ لەلایەن خىراي گەرەو ھە.

دوای ئەو ھەي تۆۋ لەگەل ھىلكەيەك يەك دەگرى ھىلكەي پىتېنراو پىك دىت كە تىابىدا زانىارى بۆماو ھەي ھەردووكيان لەنزيك يەكەو ھەن، بەلام پاش ماو ھەي كە م تىكەلگىش دەكرىن بۇ دروستكردنى مۆڧىكى نوپى، ھەموو زانىارىەكان سەبارەت بە مۆڧەكە لەو خانەيەدان، زانىارى سەبارەت بەچاوى، پىستى، پەنگى قىزى و شىۋەي دەرەو ھەي و، ھەموو سىفەتە فېزىيەيەكانى مۆڧىش لىرەدا ھەلگىراو ھە، ھەموو تايىبەتەندىيەكانى مۆڧ لەم خانەيەدا نووسراون.

پاش پىتاندىن بۆماو ھەي كەم خانە تازەكە دابەش دەپى و (۲) خانەي نوپى تر دروست دەكات، ئەم (۲) خانەيەش دابەش دەبنەو ھە بۇ (۴) خانە. لەكاتى دابەشبوون و زۆر بوونى خانەكان لەناو ھىلكەي

پیتینراودا پووداویکی ناوازهی تر پووده دات و خانه کان دهست دهکن به جیابوونه وه له یه کتر، له نه نجامدا کومه لئی خانه ی نوئی په پیدا دهبن که نه ویش قوناعی یه که می دروستبوونی له شی مرؤشه. هاوکات خانه کانی ویلاش کزده بنه وه که ده بنه سه رچاوه ی گواستنه وه ی خوراک بؤ منداله که.

دوای (۴) پؤژ هیلکه ی پیتینراو ده گاته مندالدان و به هوی دردانی نه نزمی تایبه ته وه خویان ده لکیئن به دیواری مندالدا نه وه و دوای جیگیربوون گه شه ده کات و پیی ده وتریت کورپه له.

پاشان هه ریه که له خانه کان دهست دهکن به تایبه تمه ندبوون و پیکه پتانی نه ندامه کانی له ش، خانه لیکچووه کان به هوی بؤماوه ماده ی (DNA) وه هه ریه که یان نه ندامیک پیکده هینن.

ویلاش له هه موو لایه که وه دهوری کورپه له ده دات و پیداو یستییه کانی بؤ دابین ده کات. نه و خانانه ی که ویلاشیان پیکه پتاوه له نیوان چه نده ها خانه ی له شدا ده رانن که کورپه له پیوستی به چ جوره خوراک هییه و پیی ده گه یه نن.

هه روه ها پاریزگاری له کورپه له دهکن له هه ر جوره هیرشیک، هه روه ها خانه کانی دیوی دهره وه ی دیواریک دروست دهکن له نیوان خوینی دایک و کورپه له دا، له کاتی ریگه دان به پیدارپؤشتنی خوراکدا، ریگه ده گرن له پیدارپؤشتنی خانه به رگریه کان تاکو کاردانه وه ی خراب له سه ر کورپه له دروست نه کن.

نه م پیکه اته یه ش جاریکی تر ته واوکاری دروستکاری خوی بالاده ست پیشان ده دات.

به درژیایی تیپه پوونی چەند مانگیك كۆرپه له له سکی دایکیدا گەشە دەکات، تا دەگاتە ئاستیك که ئامادەیه له قۆناغی لەدایک بووندا پووبه پووی جیهانی دەرەوه ببیتەوه.

کاتیك مندالّ لەناو ئەم سیستمەدا پەیدادەبێت و دەست بەژیان دەکات، یەکەم موعجیزە ی گەرە بریتییه لەو پەیوەندییە ی که لەگەلّ دایکە که دا هەیه تی.

بیر لەدایکێك بکەنەوه که دژەمیکرۆب لەنیو شێرەکه یادیە بەبێ ئهوه ی خۆی تی کردبیت، مندالیك ئەگەر توشی سورپژە نەبویت لەمادەیه دا که شیر ی دایکە که دەخوات توشی نابیت، ئەمە چ سیستمیکی ناوازه یە که بۆ پاراستنی مندالّ که دژە میکروبی پتویستی بەئۆتوماتیکی لەشیری دایکە که وه پیّ دەگات.

لەهەموو ئەوانە سەرنج پراکیشتر، پیکهاتە ی شیر ی دایکە، پیکهاتە ی شیر ی دایک هەموو ماددەیه کی خۆراکی پتویستی تیادیە، ئەگەر دایکە که بەهیزبیت یان لاواز پتویسته لەسەری که هەموو ئەو ماددە خۆراکیانە دابین بکات که مندالّ که پتویستیە تی، چونکه ئەو سیستمە ژمیریاریە ی که لە پزێنەکانی مەکی دایکە که دا جیگیرکراوه بریتییه لەکاریگەری کیمیایی که هەموو ماددە پتویستەکان بۆ مندالّ بەرهم دەهێنیت.

بۆ نمونە: بیر لەپزێنی زواو بکەینەوه، ئەگەر ئەم پزێنە کار نەکات ئەوا چەسته ناتوانیت خواردن هەرس بکات، هەرەها هەموو خانەکان دەمرن تەنانەت خانەکان دەردانی زراویش، بەلام ئەم حالەتە لەخانەکانی پزێنەکانی مەمکدا بەرچاوا ناکەویت، سیستمیکی ئیلاهی فرمانی پیداون "پتویسته ئەمانە بکەیت".

ههروهه ئه و دايكهى كه له پڕۆتینهوه تا هه موو كانزاكان ده گوازێته وه
 بۆ مندا له كه له كاتى دروستبوونیدا هه مان سیستم په یوه ندى نیوان
 مندا له كه و دايكه كه دابین ده كات، ئه م په یوه ندى په بووداویكى زۆر
 هه ستیاره كه له ئه نجامى تووژینه وه زانستیه كاندا ده ركه وتوه. (دكتور
 هالوك نوریاكى).

كه واته ئه و زاتهى كه دروستبوونى یه كه مى به و دیزاینه بى كه م و
 كورتیه خولقاندوه و كه مرۆفه كانى تووشى سه رسوپمان كردوه و
 به حيكه ته وه دروستى كردون، ئایا ناتوانیت مرۆفیکى مردو دووباره
 زیندوو بكاته وه؟ خوى گوره كاتيك له په كه م جاردا مرۆفى ئه وه نده بى
 كه م و كورتى خولقاندبیت بۆ لپرسینه وه یه كه ده توانیت زۆر به ئاسانى
 زیندوى بكاته وه، بیخاته به رده م مه كه مه یه كى گوره، مادام په یمانى
 دابیت هه ده بیاته سه ر.

پرسیاره كانى مامۆستا وه لآمه كانى مه سعود به ته واوى 3 سه عاتى
 خایاند خویندكاره كانى پۆله كه بى ئه وهى ده نگیان لیبیت گوئیان بۆ
 وه لآمه كان ده گرت، چه ویکى زۆر خۆش په خسا بوو له كاتى موناقه شه كه دا.
 مامۆستا كه مان هاته لای مه سعود و پیتی وت:

— ده ستت بینه بابى گوشم، بۆ من شانازیه كه مامۆستای قوتابه كى
 وه ك تۆم.

مه سعود له به رامبه ر ئه م هه لسو كه وته كاریگه ره ی مامۆستادا هه ولى دا
 ده ستى مامۆستا ماچ بكات، وتى:

— أستغفر الله مامۆستا، له راستیدا بۆ من شانازیه كه مامۆستایه كى
 وه ك تۆم هه بیته، به سنگ فراوانیه وه گویتان بۆ گرتم، ئه مه گه وه بیه كه
 كه شایه نى پزگرتنه، چونكه به داخه وه ئه م هه ستى به رپرسیاریتییه

ههستیارییه له هه موو مامۆستایه کدا به دی ناکریت به م هه لسوکه و ته تان
جیاوازی خۆتانتان خسته پوو، ههروه ما مەردی خۆتان نیشاندا.
سه یرم کرد چاوه کانی مامۆستا پر فرمیستک بوون و دهم و چاوی
شێوه یه کی عاتفی وه رگرتیوو.

به پراستی ئەمه نزیک بوونه وه یه کی جوان بوو، ئەمه ریگه یه ک بوو بۆ
نزیك بوونه وه ی له بی باوه پترین که س.

ههستی سه رسوپمان به رامبه ر به مه سعود ته نها له ده ماره کانی مندا
نه ده جولاً به لکو هاو پێیانیکێ زۆر به چاوی غیره وه لێیان ده پوانی،
به پراستی مه سعود به توانا بوو.

مامۆستا که مان له کۆتاییدا پرسیا ری کرد که ئایا ئەم شتانه له کوێوه
فێرده بیت و له کام کتێب سوود وه رده گریت؟

— من هه ولێ خویندنه وه ی لایه نه کانی حکمه تی (زانست) ده دهم، من
بۆئه وه ده خوینمه وه که له بابته سه رنج پراکتیش و نه یه نه کان تیبه گم، ئەو
کتیبانه ی که له م بواره دا پێنیشانده رن "په یامه کانی نوور" ن.
— کتیبه کانی مامۆستا سه عیدی نوورسی ده لێیت وانیه!
— به لێ.

— که واته ئەم کتیبانه بابته ی له و جزره خۆشی تیا به ها؟
مامۆستا که مان سه ری داخست و ماوه یه ک وامایه وه پاشان سه ری به لای
راست و چه پدا جولاندو له به ر خۆیه وه ده یوت:

— هه له یه ... زۆر هه له یه ... ئیمه زۆر به هه له له په یامه کانی نوور و
سه عید نوورسی تیگه شت بووین، مانای وایه چه واشه یان کردوون و زۆر
به هه له باسی ئەم کتیبانه یان بۆ کردوون.

وانهى نهو رۆژه مان زۆر خۆش تێپه پى، به جۆرىك مێشكىك نه مابويه وه
كه سوودى وه نه گرتييت، دلك نه مابوو كه كارىگه رى له سه ر نه بووييت،
هه روه ها چاويك نه مابوو كه پرفرميسك نه بووييت.

بهشی نۆیه م

شهوو رۆژ به خه یالی ئه ووه دهنوستم و هه ئده ستام

پوخته ی ئه م به شه

"خۆشه ویستی راسته قینه، عه شقی هه می شه یی که
له بهر ئه و مردنیش له بهر چا و ده گریت" ده بو و هه ر ئه مه
بیته. ئه گه نه گه ی شتمایه به مه سعود ژیا نی من
کۆتایی ده هات. من عه شقی ئه خلاق و که سایه تی ئه و
بووم.

ئاراميم لى بربوو، جوش و خرؤشم له لوتكه دابوو

هموو ئو هاوينم به خه يالى مه سعوده وه به سه ربرد، ته نانه ت بق
ساتيگيش بيت له بيرم نه ده چوو، به بي ئاراميه وه چاوه پوانى كرانه وه
زانقوم ده كرد.

چه ندجارتك به بيانوى هيچ و پوچه وه ته له فونم بق مه سعود كرد، ته نها
ده مويست گويم له دهنگى بيت، ئو ويش به دلنيايييه وه ئه مهى ده زانى.
له و ماوه يه دا داخوازييه كانم هر به رده وام بوون، ده وه له مهنده كان،
دكتوره كان، حاكمه كان، ياريده ده ره كان.. كارمه نده كانى په روه رده .. جا
بلى كى له ليسته كه دا نه بوو...!

به لالم هموو ئه مانه بق من بى بايه خ بوون، بربارم دابوو يان له گه
مه سعود هاوسه رگيرى بكم يا خود تاكوتايى ته من به كچيتى بمينمه وه،
برپاره كم برپارى كوتايى بو.

عه شقى مه سعود ئه وه نده كارى تى كرد بووم و، ئه وه نده گه رى تى
به ردا بووم كه هيچ شه ويك تى په ر نه ده بوو بى ئه وهى خه ونى پيوه نه بينم.
ته نانه ت جارتيكيان له خه ونمدا دايكم بينى، باسى مه سعودم بق ئو ويش
كرد له ده م و چاويى دايكمدا زه رده خه نه يه كى شيرين ده ركه وت و تى:
-خودا خير ده خاته هموو شتيكه وه كچى خزم، تر ئو شتانهى كه
ده ته وين، له بهر خودا به وين.

من ئەمەم لە لایەكەوه وهك پەسەندبونێك قبول كرد، وهك ئومیدێك
 لەبێگەیی ئهگەری گەیشتن بەمەسعود، لەدوای تێپەربوونی هەر پۆزێكیش
 بۆم دەردەكەوت كه ئەو لایەنەى مەسعودى بەلای مندا پاكێشابوو:
 بەپێزى و جوانى و پووالەتى دەرهوهى نەبوو بەلكو من حەيرانى پەوشتى
 بەرزو كەسایەتى سەنگین و جوامێرانەى ئەو بووم.

دەست پێكردنەوهى دەوامى زانكو جەژنى من بوو، بۆ بینینی مەسعود
 نارامیم لى هەلگیرابوو، جۆش و خڕۆشم لە لوتكەدابوو.
 كاتێك گەیشتمە دەرگای پۆلەكە قاچەكانم گزیان نەدەكردو كۆتا
 خۆپاگیریشم لەدەستدا.

خواپە گیان، دلێ مڕۆف چۆن دەتوانیت بەرگەى گەردەلولێكى وابەهێز
 بكریت؟! ئەو دلێ چۆن بەرگەى ئاگرێكى وا سوتینەر دەگریت؟! دلێ
 مێشك چۆن دەتوانیت لەژێر ئەو پەستانەدا خۆ پاكێت؟
 لەبەردەمى دەرگاكا دا كاتێك چاوهكانم بەدوای مەسعوددا دەگەپان بە
 زۆر خۆم پاكێتوو، ئەو نەدە مێشك مەشغول بوو تەنانەت گویم لەسەلامى
 ئەوانەش نەبوو كه بەلای راست و چەپمدا تێدەپەپین.

هەولم دەدا قسەى لەگەڵدا بكەم:

كاتێك ئەوم لەدوورەوه بینى ئاگر لەناخم بەربوو، خەريك بوو لەترسى
 ئەوهى بەلامدا بپوات و سەلامم لى نەكات زراوم دەچوو، ئەگەر ئەم ھاوینە
 منى لەبیرچوبیتتەوه یاخود كەسێكى تر چوبیتتە ژيانیهوه من چیم
 بكردایه؟! تەنانەت بپركردنەوهش لەمە دەى ترساندم.

پێك بەلامدا تێپەپى، چاوم هەر لەسەرى بوو، نیوه سەپركردنێك
 سەپیری كردم و سەرى بەهێواشى لەقاند.

ئاي خويابگيان تهنانهت ئه وهش بهس بوو، ئه وسهلامه بچوكهش
ئه گهر چي كه ميش بيت، كه ميگ له ناگري ناخمي كوژانده وه.
يه كسه ر چووم بولاي و وتم:

- سلاو مه سعود! وهك ئه وي سلاونكي ناسايي بكه م.
نيوه سه رنجيكي دام و وهك بلتت "سلاو" سه ري له قانده.
بوئه وه ي قسه ي له گه لدا بكه م ئه م پرسياره م كرد:
- كه ي وانه كان هه لده بژيردريين! هه وائت هه يه؟
وهك ئه وه ي بلتت "نا" سه ري له قانده.

- تق به ته مائت كاميان هه لبريترت؟
- نازانم، هيشتا بريارم نه داوه.
- من ده روازه ي كو مه لئاسي هه لده بژيرم.
- ره نكه منيش ئه وه هه لبريترم.
- بيئ ئه وه ي له ده ستمدا بيت هاوارم كرد:
- به پرسته؟

وام ليكدايه وه كه وهك بلتتت مني خو شده ويت و له بهر ئه وه ي مني
ده ويت ئه و وانه يه هه لده بژيرتت، به لام هاواره كه م نيه ته كه مي ده رخت.
بينيم ده م و چاري مه سعود سوور هه لگه پاو، سه ري داخست، بويه
ناچار بووم جتي بهيتم تا له وه زياتر ته ريفي نه كه مه وه.

ئهمه وا نه ده رپوي... پيويست بوو قسه ي له گه ل بكه م:
(سه لمانور) ناوي ئه و كچه بوو كه له ژوره كه دا له گه لمدابوو، كه
به پرستي وهك نوور پاك بوو، ئه و نيشانه كرابوو.

ههستم بهرامبهر بهمه سعود بۆ سه لمانور باسکردو داوام لیکرد که یارمه تیم بدات.

ده مویست له کاتیکدا قسه له گه له مه سعوددا ده که م له گه لم بیت و یارمه تیم بدات، ریکه وتین..

له دواى چوونه دهره وه له پۆل له کاتی پشوی نیوه پۆدا مه سعودم وه ستاند و وتم:

-مه سعود، ده مه ویت بابه تیکی گرنگت لا باس بکه م، له گه له (سه لمانور) دا ده توانیت مه جالیک دروست بکه یه:

دلّم ئه وه نده به خیرایی لئی ده دا که نذر به قورسی ئه و قسانه م له ده م هاتنه دهره وه. مه سعود که میک بیرى کرده وه پرسى:

-سه باره ت به چی قسه ده که یه؟

سه بیرى چاویم کردو وتم:

-بابه تیکی گرنگ.

ئه و تیگه یشت و وتی:

-من هیشتا ناماده نیم بۆ بابه تی گرنگو ناشمه ویت بى تا قهتت بکه م. له ترسا له رزیک که وته دلّم وه.

-بۆچی؟ مه گه که سیکت نیشانه کردوه؟ یا خود ده سنگیرانداری؟

-نه خیر، هیشتا بیرم له و بابه ته نه کردوه ته وه.

ئۆخه یش، ئیسراحه تم کرد، چونکه ته نها ترسیکم له وه بوو، بۆیه وتم:

-به قسه کردن هیچ پرونادات، نه گه ر چایه کم له گه له بۆیته وه ئه و دلخوشم ده که یه.

وابزانم ئه م پسته یه ی کۆتاییم به پارانه وه وه دهر بیری، ئه وه نده کاریگه ربوو بووم یه کسه ر چاوم پرپوو له فرمیسک.

کاتیک سهیری کردم زهرده خه نه به کی کرد، چونکه تیگه یشتبوو که من له چ ویستو ناره زوویه کی گه وره دام، وتی:
 -باشه، ته نها له بهر چایه که قبولی ده کم.
 نای خوابه گیان! ده توت هه موو دونیایان داومه تی من نه مه م وه ک
 موژده ی "باشه له گه لتدا هاوسه رگیری ده کم" وه رگرت، خه ریک بوو
 له خوشیدا ده فریم.

خه ریک بوو ده بوورامه وه:

له کۆتاییدا خه ونه کانم هاتنه دی، ناواته کانم به شوینی خۆیان گه یشتن،
 نزیکه ی دووساله له بهر ناگری نه م عیشقه ی که خه ریکه ناخم ده سوتینیت،
 نه گه ر پتویست بکات تکای لئ ده کم و لئی ده پارپیمه وه.
 من و مه سعودو سه لمانور له شوینیکی په نهانی کافتیادا پیکه وه
 دانیشتین، ناتوانم باسی هه لچوون و شله ژان و ترپه ترپی دلم له و کاته دا
 بکم، ده ست و قاچه کانم ده له زرین، خه ریکبوو له خوشیدا ده فریم.
 به هه موو توانامه وه هه ولم ده دا خۆم نارام بکه مه وه، به لام نه مده توانی
 مه سعود کاتیک بینی پیا له چایه که له ده ستمدا ده له زری، زهرده خه نه به کی
 شیرین له ده م و چاوی ده رکه وت، هه سترکردنی نه و به من زیاتر وره ی پی
 به خشیم که میک هتوربوومه وه.

سه لمانور سه یریکی کردم و به چاو ناماژه ی بو کردم "یه لا ده ست
 پیبکه"

به لام من نه مده توانی به ئاسانی برۆمه ناو بابه ته که وه و نه و شتانه ی که
 ده مه ویت بیانلیم، له ناخه وه وه هه زارچار دوعام کرد ئینجا ده ستم
 به قسه کردن کرد.

-مه سعوود، له پراستيدا هۆكاري داواكردنسي ئه م ديداره ته نها
چاخواردنه وه نه بوو. ويستم ان بابه تيكي گرنگت له گه لدا باس بكه ين.
من نه وه نده خۆم شله ژانديوو خهريك بوو خۆم پارچه پارچه ده كرد،
كه چي مه سعوود به پيچه وانوه زۆر خوڤن ساردو ئيسراحت بوو چاوه پيڤم
كرد بليت "ئه م بابه ته گرنگه چييه؟" به لام نه ي پرسى.

له گوتاييدا باس مكرد:

-ئه و بابه ته گرنگه ش كه نامازم پيدا نه مه بوو: وابه ره و ته واو كردنى
زانكو ده پوڤين، هم ژيانى نيش و هم ژيانى هاوسه رگيرى چاوه پيڤمان
ده كات، شتيكى سروشتيشه كه هم مووان كه سيك هه لده بزيترن كه
له گه لئاندا بگونجيت و به گونجاوى بزائن بوئه وه ي ژيانى له گه لدا ببه نه سه ر،
له بهر ئه مه ش هه ر يه كيك دلئى به كه سيك ده كرپته وه .

له و پوژه وه ي كه ئيوه م ناسيوه، ئه و كه سه ي كه ژيان و خه ونه كانى
منى پازاندو ته وه ئيوه ن، ئه مه هه رگيز يارپيه كى گه نجان و حه زنى كى كاتى
نيه، ئه مه بو من گرنگترين بابه تى ژيانمه، به شيوه يه كه كه نزى كه ي
دووساله به خه يالى ئيوه وه ده خه وم به خه يالى ئيوه وه هه لده سم، چى
بكه م به ده ست خۆم نيه، تكايه وه ك كچى كى ساده لييم مه روانن،
هه سه ته كانم به رامبه ر به تۆ كۆمه له هه ستيكى زۆر پوڤوڤن.

مه سعوود كاتي ك بينى به به زار نا په حه تى و هه يه جان و ئاره ق كردنه وه
قه سه م ده كرد هه لئى دا يه و وتى:

-ئه وه نده خۆت ماندوو مه كه جانان، من ئاگا دارى ئه وه هم كه تۆ
جديت له بابه ته كه دا، ئه مه شتيكى ش نيه بلييم ئه مپۆ زانيومه، من ئه وه
له يه كه م پوڤئى ناسينه وه ده زانم، جيا له وه ش نه ك ته نها هه سه ته كانت
به رامبه رم به لكو له بىر كردنه وه و تپروانين و پابردووشت ئاگا دارم.

ئۆيۈ ھەم كچىكى جان و ھەم دياريشن زۆرىش زىرەكن، بەلام ئەم
ھاسەرگىرىيە قورسايى زۆرى دەبىت.

بە قسەيە پووخام، پىم و ابوو لەدوای ئەو ھەموو پىماھەلدانە قسەكانم
بە "داواكارىيەكەت قىبول دەكەم" كۆتايى دەھىتت.

بە ترسو ھەلچونەو ھەم:

— لە بەرچى؟

— من و تۆ دوو دونىاي جىباوازمان ھەيە، تۆ شىوازي تىپوانىنت لەژيان،
چاوە پوانىيەكانت لەژيان، داواكارىيەكانت زۆر جىباوازيان ھەيە، ئەگەر من و
تۆ پىكەو ھەم بىزىن، بۆ تۆ ناخۆش دەبىت، من ناتوانم بەم حالەم ھەم تۆ
بەختەو ھەم بەكەم، ئەوكاتە تۆ زۆر دلگران دەبىت.

نەمقوانى لەو ھەم زىاتر بەرگەي پوونكردەنەو ھەم كانى مەسعود بگرم، بۆيە
دەستم كرد بە پارانەو ھەم.

— من بە ھەموو شىتەك پازىم، لەكۆنترۆلكردنى خۆم ھەم تا ھەموو
داواكارىيەكانت ملكەچى دەكەم، ھەموو داواكارىيەكانت جىبەجى دەكەم،
تۆ تەنھا من قىبول بەكە.

مەسعود بەردەوام بوو لەپىداگرتن:

— ئەم ئەو ھەندە ئاسان نىيە خاتوو جانان، پىكەو ھەم دونىايەك دروست
دەكەين، من ناتوانم پىي بەو ھەم بەدەم كە تۆ لەژىر داواكارىيەكانى مندا
بچەوسىتتەو ھەم. داواكارىيەكانى تۆش بۆ من پىچەوانەيە، لەبەر ئەو ھەم ئەم
ھاسەرگىرىيە ناپوات بەپۆتە.

تۆ كچىكى زۆر جوانىت دەتەوئىت بە شىوازي دلى خۆت بژىت تۆ
شاينى كە سانىكى باشترو دەولەمەندترو بەناوپانگىت.

توخۇ دەبىنىت من كورپىكم بەدینه كەمەوہ پەيوەستم، توش حەز
لەگە پان و سەفاو پابوردن و كات بەسەربردن دەكەيت، چۆن دەكرىت ئەم
دو دۇنيا جياوازە پىكەوہ بگونجىت؟

— من لاپە پەيەكى نويم لە ژيانم ھەلداوہ تەوہ، من چىتر ئەو جانانە نىم
كە دەتناسى، ئىستا ئەو جانانەى كە لە بەرامبەر تۇدا دانىشتوہ ئامادەيە
بەزەوقو حەسرەت و عىشقەوہ لە دۇنياكەى تۇدا بژى، ئامادەم وەك
كۆيلەيك ھەموو داواكارىەكانت جىبەجى بگەم، فەلسەفەو بىرو پاكانيشت
بۇ من پىرۆزن، تكات لىدەكەم بەم شىوہيە قبولم بگە.

— ئەوشتانەى كە ئىستا دەيانلىيت، كۆمەلە وشەيەكن كە بەھۆى
ھەست و سۆزەوہيە كاتىك خەونى ئەم ھاوسەرگىريە تەواو دەبىت و ژيانى
پاستەقىنە دەست پى دەكات ھىچ كام لەمانە بونيان نامىنىت. خۆت
ماندوو مەكە ئەم ئىشە سەرناگرىت.

من دەگريام:

وام ھەست كرد ئەو پىستەيەى كۆتايى، كۆتا ساتى تەمەنم بوو،
شەكەكانى دەوربەرم دەسورپانەوہ. خەريك بوو خۆم لە دۇنياى خۆمدا ون
دەكرد. لە كۆتاييدا دىتم كۆتا چانس تاقي بگەمەوہ لەبەر ئەوہ دەستم كرد
بەگريان.

— سويند دەخۆم ئەوانەى دەيلتم ھەموويم بەپاست بوو، ئەگەر لەگەل
تو ھاوسەرگىرى نەكەم ئەمە كۆتايى ژيانم دەبىت، دەمەويت ئەمە بزانيت،
تكادەكەم مەلى "نا" كەمىك بىرىكەرەوہ، من ناتوانم بەرگەى ئەمە بگرم.

مه سعود كه ميگ بښده نگ بوو بڼ ماوه يه ك كه وته بڼر كړدنه و يه كي زڼد
قووله وه، وادياريوو حالي كچيگ كه له بهرام بڼريدا ده تلایه وه كاري تي
كړد بوو بڼيه وتي:

- باشه، باوه ك نه وه بڼت كه تڼ ده خوازيت، مادام نه م بابه ته په يوه ندي
به مه سه له ي ژيانى تڼوه هه يه باپيگه وه نه م كيشه يه چاره سه ر بگه ين.
ئاي خوايه گيان، نه مه چ موژده يه كي خوښ بوو، نه و خوښيه وه ك
خوښى مه حكوميگي په تي سڼداره و ابوو كه حوكمي ليڅوښبونى بڼ
دهرچو بڼت. وهخت بوو بگه وم به سه رده ست و قاچى دا و ماچى بگه م.
مه سعود هه نگاو يگي تڼى ناو وتي:

- باشه ئيتر جانان، وه ره وه سه رخوت، نه و فرميسكانه شت بسره
هه مووان سه يڼى ئيمه ده كه ن، مادام تڼ نه وه نده منت خوښ ده وڼت، بڼ
منيش كچيگيت كه شايه نى خوښويستني ت.

خهريك بوو له خوښيا ده فرم، نه مه بوو موژده ي پاسته قينه، نه ي
ئيسنا چى بگه م؟ هه زم ده كړد نه م خوښيه له گه ل هه موو كه س، هه موو
دونيا دابه ش بگه م.

نه و پڼژه پڼژيگي تايبه تي ژيانى من بوو، نه گه ر نه م په نده له شوڼينى
خوڼدا بڼت نه و من له مردن گه ر ابو مه وه و دو باره زيندو بوو بوو مه وه.

خه ونه گانم هاتنه دى:

مه سعود نيشانه ي كړدم، نه وه گه و ره ترين خوښحالي و دلڅوښى و
ده و له مه ندى من بوو، نه و پڼژه هه موو دونيا يان پي به خشم، ده توت نه و
پڼژه كړدو ميان به پادشاو سولتاني دونيا. نه و پڼژه كه س نه ما بوو هاواري

خۆشحالی من نه بیستی، له ئەتۆمه کانهوه تا ههساره کان... هه مووان به شداربوون له خۆشه کانی جانانی بێ نه واو بێگه سدا.

پهروه ردگارم گه وره ترين ئاواتو داواکاری منی قبول کرد.

به لام خێزانه که ی مه سعود به مه پازی نه بوون، ده یانویست کچیکی خزمیان بۆ مه سعود داوا بکهن، ئه وه نده دزایه تی ئه م هاوسه رگریه یان کرد که وهخت بوو مه سعود له مندالی خۆشیان بێ بهش بکهن، به لام مه سعود وازی له من نه هیتنا. بریارماندا پێگه وه پووبه پووی ناره حه تیه کان ببینه وه. چیتر منیش جانانی پێشوو نه بووم. چوونه ناو دونیا که ی مه سعود وه، گوێگرتن له پراو بۆ چوونه کانی ژیانیکی پرچیژی به من به خشیبوو.

له به رامبه ر ژیا نی پێشومدا داوا ی لێخۆشبوئم کرد، من چیتر نه جگه ره م ده کێشاو نه عاره قم ده خوارده وه. نوێژه کانم ده کردو هه ولم ده دا بیمه به نده یه کی باش بۆ خوا ی گه وره، چونکه ئه و هه موو داواکارییه کانی پی بۆ به خشیبووم، ئیستاش نۆره ی من بوو که گوێرایه لی فه رمانه کانی ئه و پهروه ردگار ه به سۆزو به خشنده یه بکه م و له خۆمی پازی بکه م.

هه ردوو کمان قیسه مه تمان به ره و ویلایه تیگ ده رچوو، له هه مان شارۆچکه و له هه مان قوتابخانه دا دامه زراین و له وی ژیا نی هاوسه رگریمان پێگه وه نا.

ته نها وشه یه کم نه دژزییه وه که وێنا ی خۆشحالییه که مانی پی بکه م، پێگه به مانای وشه ژیا نیکی به هه شت ئاسا ده ژیا نی.

له گه ل مه سعود دا هه موو پۆژێک جوژێک قورئانمان ده خوێنده وه باسی (په یامه کانی نوور) مان ده کردو له هه ولی په یدا کردنی په زامه ندی پهروه ردگار دا بووین، من له گه ل ژنه کانی ده وره برم و مه سعودیش له گه ل

پیاوه کاندای باسی جوانیه کانی دین و ایمان و به ندایه تی و خوشبختیمان ده کرد.

منیش و مه سعودیش زور بابه خمان به قوتابیه کانمان ددها، هر قوتابیه که به هوی نه بوونی و نازارو کیش بهاتایه ته لامان، یاخود هه ژار بویه تا له دهستان بهاتایه یارمه تیمان ددها، له بهرئه وهی ژیانی مه سعودیش وهک من به هه ژاری و نه بوئیدا تی پهری بو.

له ماله ساده که ماندا شنه بای خوشبختی هه لی کردبوو و، هه ردووکمان به به خته وهی ده ژایین.

به تپه پبوونی کات ئو عیشقه ی که بۆ مه سعود هه مبوو زیاتری ده کرد، من به پاستی له م دنیا یه دا له گه ل فریشته یه کدا زه ماوه ندم کردبوو، په روه ردگارم ئه مه ی وهک به خشیشیک پی به خشیبووم.

سه ره پای ئه وهی له یه ک قوتابخانه ش بوین له وانه ۴۰ ده قیقه یه کانیشدا بیرم ده کرد یه کسه ر دوا ی زه نگی پشووی نیوان وانه کان به ره و لای ئو پام ده کرد. وامده زانی که ساله های ساله نه مدیوه.

چاوه کانم جگه له مه سعود که سی تری نه ددهی له و نیوه دا، وام ده زانی پیاوه کانی هه موو دنیا مردوون و بهس مه سعود ده ژی، بۆ من له ژیانمدا ته نها ئو هه بوو.

مه سعودو عه شقه که ی هه موو پوژیک ناخمی به گه رمییه کی شیرین گه رم ده کرده و هه خوشه ویستیه که ی ژیانی پی ده به خشیم.

خوای گه وره له دوا ی سالتیک کورپکی جوانی پی به خشین، سه ره پای هه موو پیداکرییه کانی مه سعود ناوی مندا له که شمان نا مه سعود، ته نها ناویکی تریشمان بۆ زیاد کرد (مه سعود سه عید).

وهک ئه وهی بزانی ت دواتر چ به لایه کی به سه ردا دیت.

بهشی دهیەم

بهههشتی ژيانم لهناكاو گۆرا بۆ دۆزهخ

پوختهی ئەم بهشه

ئەوێ له خەونەکاندا دەمبینی و ئەو خۆشهویستییهی
له خەیاڵەکاندا دروستم دەکردن، له کۆتاییدا بوون به
پاستهقینه. له وکاتێ سهرسام و خۆشحال بووم بهو
بهههشتهی تیايدا دهژيام، به لایهك كه ههچ به بیرمدا
نه دههات پێشی پێ گرتم. ئیتر من چۆن ده متوانی بژیم؟
خودایه چی ده بییت، ئەم ئەمانه تەش بیه رهوه.

تاقیکردنه وهیه کی سهخت

مهسعود سهعید مانگیکی تهواو کردبوو، منیش له بهرئه وهی مؤله تی دایکایه تیم هه بوو له ماله وه بووم، مهسعودیش له قوتابخانه .

ئهو پۆژه له به یانیه وه ئازاریکی سهیر له ناخمدا هه بوو، ئاگریک که نه مده زانی ناوی لی بنیم چی؟ خه ریک بوو گپی له ناخم بهرده دا. هه موو ئه مانه له خۆپایی نه بوون..

له وه زۆر جوان تیگه یشتبووم که دونیا نابیته به هه شت، به واتایه کی تر له دونیادا به هه شت بوونی نیه، له کانتیکدا که ده موت وا ئیسراحه تم کرد کیشه یه کی تر پووی تی ده کردم.

بیگومان دونیا مالی تاقیکردنه وه یه، کاتیک ده لئیت تاقیکردنه وه ش بهرده وام بهنده پووبه پووی به ره سهت و، ناره حه تی و ده ردو ئازار ده بیته وه، بیگومان زۆریه ی جاریش خۆشه ختی و، ناویانگ و، دهوله مهندی و، جوانی ده بن به گه وره ترین هۆکاری تاقیکردنه وه .

ئیمه ش بهنده بووین، تاقیکردنه وه ی ئیمه ش هیشتا تهواو نه بوو بوو، ئه و عیشقه سیراوییه مان، ئه و خۆشه ویستییه پر چیژو خۆشه یه مان زۆری نه خایاند.

له گه ل تا که دلنه وایی و سه رچاوه ی خۆشحالی و تا که هاوپی ژیاندا مهسعود سهعید ئه و پۆژه دووباره پۆژیکی پر چیژمان به سه ر ده برد،

بههستی دایکایه تی و سۆزه وه کاتی خۆشم له گه لدا به سهرده بردو یاریم
له گه ل ده کرد.

ئه وه نده خووم دابوو به ئه و خۆشه و یستیه سیراو ییه ی منداله که م،
درهنگ ههستم به دهنکه دهنکه که ی دهره وه کرد.
دهنگه دهنگی سه یاره، قیزه و هاوار..

له بهر خۆمه وه وتم:

-تۆ بلایی شه پ بێت؟ چی بوو بێت؟

بئی هه وال له و به لایه ی که به سه رمدا هاتوه، منداله که م دووباره
خه واند ه وه و چوومه دهره وه.

به رده می ماله که مان پێک وه ک مه دانیکی شه پ وابوو، کۆمه لێک خه لکی
زۆر چه وشه بچوکه که یان پرکردبوو، به جۆرێک تێکه ل بوو بوون نه که س گوئی
له که س بوو نه له هیهچ دهنگی کیش به جوانی تیده گه یشیت.

ئه مبولانسیک له نزیک ئه وی بوو، بینیم هاو پێکانی مه سعود وه ندیك له
دراوسێکان وه ندیك له ناسیا وه کانی به ره و لای ئه مبولانسه که رایان
ده کرد، به لام هه مووان له ناله و فه ریادو ئه ی هاوار دابووون.

له سه ره تادا هیهچ شتی تێ نه گه یشتم، بئی هه وال له و کاره ساته ی که
بپیاره هه موو زیانم تاریک بکات، له هه ولئێ ئه وه دابووم که مانیه ک بۆ ئه و
قه ره بالغه یی به رده مم بدۆزمه وه.

بینیم له ناو قه ره بالغه ییه که دا (ئه لیف) ی هاو پێم به ره و لای من پای
کردو، باله کانی کردبو وه وه، په نگی زه رد بوویوو، وادیاریوو که تازه
هاتبێته وه هۆش خۆی له ئه نجامی شوکی پوو داو پێکی زۆر به نازار.

کاتی که ئه و ترسو شله ژاوییه ییم بینم پرسیم:

-چی بوو خاتوو ئه لیف؟

له وه زیاتر نه یتوانی بهرگه بگریخت و باوه شی کرد به ملامداو وتی:
-نهمړو پوڅی نارامگرتنه کاتی نارامگرتنه.. هرکه سې پشت به خوا
بیهستیت هر هانا بڼ لای شو ده بات، نه مه تاقیکردنه وه یه کی زږد
که وره یه.

له لایه که وه به هه نیسکه وه ده گریا، له لایه کی تریشه وه ده ی ویست من
بیا ته ژوره وه.

له پر خوربه یه که و ته دل مه وه، وه که نه وه ی بروسکه یه که به سه رمدا
تیپه پړو به هه موو جه سته مدا بلاوبیتنه وه، له نا کاو هه موو گیانم گړی گرت.
وه که نه وه ی له خه ویک خه به رم بوبیتنه وه له ناو ترسو دل پراو کتیه کی
زږدا وتم:

-چی بووه بڼ خاتری خودا! باسی بکه بزانه چی بووه؟
نه لیف حالی باسکردنی نه مایوو وه که نه نازه یه کی لیته اتیوو که خوینی
تیانه ماییت.

کاتیک بینیم چرپایه کی نه خوڅش به ره و مالی نیمه هات له جینگه که ی
خوم پاپه ریم و پامکرد، خه ریک بوو خوم پارچه پارچه ده کرد هاوارم کرد:
-شتیک به سه ر مه سعوده که مدا هاتووه؟

کاتیک بینیم فرمیسک له چاوی هاوړ پکانه وه که نه م لاو لای چرپاکه یان
گرتیوو ده هاته خورای، له وکاته دا می شکم وه ستا، هه موو شتیک وه ستا،
له ناو چرکه کاندان و ن بووم.

من کیم؟ له کویم؟ نه م قه ره بالغیه لیره نی شی چی یه؟ نه و که سه ی
له سه ر چرپاکه یه کتیه؟

له کاتیکدا خه ریک بووم له ناو خۆمدا ده سوتامو ده بومه خه لوز،
ئاگره که ی ناخم نه و نه ده به هیزبوو هه ناسه کانم خه ریک بوو قورگمیان
ده سوتاند.

ناوی نه مه نازارو ده ردوشتی له و جۆره نه بوو، نه مه کاره ساتیکی
ئاسایی و مردن و جیا بونه و هه یه کی ئاسایی نه بوو.

نه مه واتای پارچه پارچه بوونی من و ده رچوونی پۆحم بوو، واتای
سوتان و گرته بیه ربوونی ئومید و خه یاله کانم بوو.

گویم له کهس نه بوو، که سم نه ده دی، جگه له زه رده خه نه جوانه کانی
مه سعود له بهرام به رمدا، ههستم به ههچ شتیکی تر نه ده کرد.

نازانم چه نه ده خۆم له ده ست دابوو، ته نانه ت ناشزانم چه نه ده
بورابوومه وه. ئای، چی ده بوو نه گه ر له م خه ونه به ناگا نه هاتمايه وه، چی
ده بوو نه گه ر دووباره نه و ناخۆشیانم به سه ردا نه هاتمايه وه.

هاتمه وه هۆش خۆم.. که خۆزگه نه ده هاتمه وه. من چیتر بی مه سعود
بووم، چیتر که سیك نه بووم به ناوی جانانه وه له م دونیا به دا... لاشه ی
بیگیانی نه و پۆچی بی ناگای.. کۆمه له خه یالکی به رد ئاسابوون بۆم.

مه سعود له گه ل هاوپیکانیدا بۆ پرسه ی که سیکی شاره که چوو بوون،
ماله که که میك له شار دوو ربوو، له کاتی گه پانه وه دا سه یاره که یان له گه ل
باره لگرتک له شوینیکی مه تر سیداردا به یه کیاندا دابوو، له و کاته دا مه سعود
باسی جوانی مردن و باوه رپوون به دوا پۆژی بۆ هاوپیکانی کردبوو.

"مردن مرقه کان به ره و خۆشه ویسته کانیان و هاوپیکانیان ده بات،
مردن مرقه کان به پیتفه مبه ره خۆشه ویسته که مان محمد ﷺ شاده کاته وه،
مردن بلیتیکه بۆ پرزگاریوون له ناپه هه تیه کانی دنیا."

پښتانه له وکاتهدا لږيږي که بهرهو پوويان هاتبوو، به گوږه ی نه و قسانه ی
که هاوړپکاني ده یگڼپنه وه، له وکاتهدا مه سعود هاواری کردوه:
- "خوایه گیان بۆلای تو ده گه پڼمه وه، شاهیدی باوه پره که م به."
نه م نازاره منی تاساند، به هه زاران جار دوام کرد، خوایه گیان منیش
بۆلای خۆت به ره وه. من بی نه و مه هیله وه.
خودا منی هیشته وه و گیانی نه کیشام، به لام که س له پره حمه تی نه و
ناومید نابیت ان شاء الله هر ده یکی شیت.
له دوا ی ژیانکی پر نازار خه ریک بوو له جه ویکی به هه شتی نزیك
ده بوومه وه، به لام به داخوه نۆر کورتي خایاند، نه و به هه شته ی ژیانم بۆ
دۆزه خ گۆرا.
پۆحم چۆن ده توانیت به رگه ی نه مانی عه شقو خۆشه ویستی مه سعود
بگریت؟!
نه گه ر نیستا هه موو زه پره کانی لاشه م بیته گۆ، ده بیننن که هه موویان
باسی سوتانی من ده کهن، نه و ناگره ی ناخم هیچ کات نه پره وییه وه.
کاتیك باوه ش به مه سعود سه عیددا ده که م، هه ست به بۆنی مه سعود
ده که م تا که هۆکاریکی ژیانم له نیستادا نه وه، نه گه ر نا من هه موو شتیکم
له ژیاندا بینی.
هه موو شه ویك بۆ پۆحی مه سعود قورئان و جه وشه ن ده خوینمه وه،
هه موو پۆژیک به به رده وامی سه ردانی گۆره که ی ده که م و فرمیسک ده پڼم.
جیگه یه کی ته نیستی نه وم به به تالی جیهیشتوه، جیگه که ی خۆم له پال
نه ودا ناماده کردوه، بۆ من گه یشتنه وه به مه سعود گوره ترین عیشقه .

خو له خوشكو برا دښه كانمان پازى بښت، هېچ كات به تهنيا به جېم ناهيځن، به بېرته وامي بانگم ده كه ن بؤ كوږ و دانښتنه كانيان و دلنه واييم ده كه ن.

هاوپړكانى مه سعوديش هه موو پيداويستيه كانم داېن ده كه ن، فرېشته ناسا به بېرته وامي وهك په روانه به ده ورمدا ده سوږينه وه.

هېشتا ساليك تڼه په پړيوه به سهر له ده ستداني مه سعوددا تاديت نازارى دوورى نه و زياتر ده بښت، بېگومان زور داواكارى هواسه رگريشم ليكرا، هه موويانم جواب كړدو له ده رگاوه درم نان.

چون ده توانم پړيگه به كه سيكي تر بدهم ده ستكارى يادگار يه كان و نه مانه ته كانى مه سعود بكات، ده مه وږت چون به جېي هېشتم هر به و شيوه يه ش پښى بگه مه وه.

گوږگرتن له به سه رها ته كه ى خاتو جانان و ناشنابوون به چيرؤكى پر نازارو ناسوړى ژيانى، كاريگه ريبه كى گه وره ى هه بوو له سه رمان، له به رامبه ر نه م ژيانه پر كاره ساته يدا زمانمان گيرابوو، له نيو سه رسوږماننكي گه وره دا بووين.

له كاتيكدا خاتو جانان به چاوى پر فرميسكه وه چيرؤكى نه و ژيانه سه خته ى بؤ ده گڼپراينه وه نيمه ش به چاوى پر فرميسكه وه گويمان بؤ راگرتبوو.

ژيانى خاتو جانان به شيوه يه ك كارى تى كړد بووين هه زمان ده كړد به زووترين كات، بابه ته كه كوتايى پى به نيت، چونكه چير به رگه ى گوږگرتنمان نه ده كرت. سه رمان سوږما بوو له وه ى كه نايما مؤفنيك چون ده توانيت به رگه ى نه م هه موو نازاره بگريت؟

به لام نهوه خۆشهويستی و عیشق و باوهړبوو، نهوی به پټوه پاگرتبوو.
کاتیک گوښیستی نهو عه شقه پاک و نهمرهی خاتوو جانان بووین بۆ
مه سعودی جوانه مهرگ، نهوانه هاتنه وه بیرمان که به ناوی (عه شق) هوه
به لاماری گۆشت و ئیسقان دده ن..

به لام لیږه دا چیرۆکی عه شقی راسته قینه هه بوو.. به جۆریک پرپه ندو
کاریگه ربوو که پټویست به چیرۆکی عه شقی (مهم و زین) و (ناسلی و
که ره) نه بوو.

تکاتان لی ده که م دوعا بۆ مه سعودی من بکه ن:

کاتیک داوای ئیزنی پۆشتنمان له خاتوو جانان کرد، کۆتا قسه ی به م
شپوه یه بوو:

- تکاتان لی ده که م دوعا بۆ مه سعود بکه ن و له پارانه وه کانتاندا له بیرى
مه که ن.

له و کاته دا که هه ستابوینه سه ری پرسیاریک هات به میشکدا پرسیم:
- هه چ خه ونیکتان پټوه نه دیوه؟

وتی:

- من خۆ هه چ شه ویکم به بی خه ون بینین به وه وه پۆژ نه کردوه ته وه.

- نه ی باشه له خه ونه کانتاندا چیتان ده بینی؟

- له هه موو خه ونیکدا دلته واییم ده کات، ده لیت: ئارامبگره به م زوانه

تۆش دیت، به لام نالیت چه نده زوو!

نه وه ش تا که هیوايه که که منی له سه ری پاگرتوه، تا که دلته واییم

گه یشتنه وه یه به مه سعود.

له بهرامبهرمدا دوستیكى خودا هه بوو كه له بهرامبهر كيشه كانى ژيان
 پاره ستابوو، بهنده يه كى ئيماندار كه عاشقى هاوسه ره كه ي بوو.
 ئه و چيرۆكى عه شقه ي كه هه موو ئه فسانه كانى له دواوه جى هيشتبوو
 نمونه ي كارىگه رترين خۆشه ويستى بوو بۆ پهروه دگار.
 ئه و عه شقه ي كه له بهرامبهر ئه وانى به ناوى عه شقه وه په لامارى
 گزشت و ئيسقان ده دهن، هاتبووه ميدان و نيشانى ده دا كه ده بيت
 عه شقى ئه به دى و راسته قينه چۆن بيت و، تا كۆتايى دونيا بهرده وام بيت.
 به منداله ده م و چا و پر نووره كه ي باوه شيبه وه، وه كه ئه وه ي چاوه پى
 مه سعود بيت كه بگه رپته وه بۆلاى بهرده وام چاوى له پى بوو.
 به جۆرئ وانه ي ژيانى بۆ وتين كه خهريك بوو له هۆش خۆمان
 ده چووين.

جانان خاتون... نمونه ي عه شق و خۆشه ويستى و دوستى هه ميشه ي
 بوو، له بهرئه وهش وهك ئاو و خواردن چاوه پى "مه رگ" ي ده كرد، ئه و
 ده يزانى كه "مردن" بليتئكه بۆ گه يشته وه به دوسته هه ميشه ي يه كه ي
 دلى ئه ويش به بهرده وامى بۆ ئه مه لى ده دات...

هه ركاتئك باسى خوداو، ئاخيره ت و مه سعود بكرايه، به و فرميسكانه ي
 كه له چاوه كانى ده هاتنه خواره وه، گيژه لووكه ي ناخى ده هيتايه گۆ.
 خاتوو جانان ئاماده بوو بۆ سه فه رئكى هه تا هه تايى، بۆ باوه شى
 مه عنوى پيغه مبه رى خوداو بۆ ئه و عه شقه ي كه ناخى سوتاندىبوو. ئه مه
 خواستى راسته قينه ي ئه و بوو.

به بهر ماله كه ي بهرده مى و قورئانه كه ي ده ستى و شه هاده تى سه ر
 زمانى و به و باوه په به هيزه يه وه ئاماده بوو بۆ ئه و سه فه ره.

تەنەت ئەۋەندە نامادەبوو كە لەتەنىشت كاك مەسعودەو گۆپىكى
بۆخۆى سازكردبوو و ھەموو پۆژىك سەردانى دەكردو باۋەشى بۆ ئەو دونيا
مەغەنەويىيە دەكردەوہ .

ئاي خاتوو جانان، خۆزگە ئەو عىشقە نەمرەت كە بۆتە وئىردى سەر
زمان بېيتە نمونەيەكى بچووك بۆ ئەوانەى كە عەشقىان خستوہ
بەزەويداو بەناوى عەشقەوہ پەلامارى گۆشت و ئىسقان دەدەن، من دلنيام
ئەگەر ئەوانىش تىبگەيشتتايە ژيانيان بەتەواوى دەگۆپا.

بەپىزو حورمەت و چاوى پىرفرمىسكەوہ مائىئاوييمان لە خاتوو جانان
كرد، ئەو خانمەى كە دلنيام چىرۆكى ژيانى دەماو دەم بلأو دەبېتەوہو
دەبېتە پابەرىكى نەمر بۆ ئەوانەى ھەمان ژيانى ئەو دەژىن.

لەبەر چى؟

چونكە ھەموو جانانىك مەسعودىكى ھەيە .

ئىوہش دللى خۆتان بگەپىن .

بزانن لەكوپى خۆشويستن لەبەرخاترى خوادان!

تا چەندە بۆ ئەو سەفەرەو ئەو دادگايىيە گەرەيە نامادەن!!!

پیرست

- پیشهکی..... ۳
- له به رامبه ر ئه م به سه رهاته دا دهستم کرد به گریان..... ۷
- به شی یه که م: باوک و دایکم خاوه نی دوو ئایینی جیاواز بوون..... ۹
- به شی دووه م: دایک و کچ له ناوه راستی جاده که جیهیلرا بووین..... ۲۹
- به شی سینه م: پۆژه سه خته کان چاوه پیتی ئیمه بوون..... ۳۹
- به شی چواره م: فریشته ی چاکه خواز (ماموستا سیفگی)..... ۴۹
- به شی پینجه م: ئه گه ر باوه پرم به دوو پۆژ نه بوایه، هه زار جار هه وائی
خۆکوشتنم ده دا..... ۶۷
- به شی شه شه م: نه گبه تیه کان ته واو نه ده بوون..... ۸۷
- به شی حه وته م: دهستم به ده وام کرد له قوتابخانه که م، به لام گورگه
برسییه کان بۆنیان کرد بووم..... ۱۰۳
- به شی هه شته م: زانکۆم به ده ست هینا، به لام شوکی ژیانم لیره دا
به سه رمدا هات..... ۱۲۷
- به شی نۆیه م: شه وو پۆژ به خه یائی ئه وه وه ده نوستم و هه لده ستام..... ۱۶۵
- به شی ده یه م: به هه شتی ژیانم له ناکاو گۆرا بۆ دۆزه خ..... ۱۷۹
- پیرست..... ۱۹۰

